

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 123

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

58. évfolyam

2015. május 19.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól⁽¹⁾ 1**
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/752 rendelete (2015. április 29.) az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt a Montenegrói Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról 16**
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/753 rendelete (2015. április 29.) a Törökországból származó mezőgazdasági termékeknek az Unióba történő behozataláról 23**
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/754 rendelete (2015. április 29.) a kiváló minőségű marhahúsról, a sertéshúsról, baromfi-húsról, búzáról és kétszeresen, korpára, korpás lisztre és más maradékokra előírt egyes uniós vámkontingensek megnyitására és kezeléséről 27**
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendelete (2015. április 29.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról 33**
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/756 rendelete (2015. április 29.) a Törökországból származó mezőgazdasági termékeknek az Unióba történő behozatalára vonatkozó egyes engedmények felfüggesztéséről 50**
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomkövetéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról⁽¹⁾ 55**
- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/758 rendelete (2015. április 29.) a 112-es egységes európai segélyhívó szolgáltatáson alapuló fedélzeti e-segélyhívó rendszer kiépítésével összefüggő típus-jóváhagyási követelményekről és a 2007/46/EK irányelv módosításáról 77**

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/759 rendelete (2015. április 29.) az európai statisztikákról szóló 223/2009/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 90
 - ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról ⁽²⁾ 98
-

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest létrehozásáról (az „EU segítségnyújtási önkéntesei” kezdeményezés) szülő, 2014. április 3-i 375/2014/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelethez (HL L 122., 2014.4.24.) 122
- ★ Helyesbítés az élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez (HL L 354., 2008.12.31.) 122

⁽¹⁾ EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg

⁽²⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/751 RENDELETE

(2015. április 29.)

a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A belső piac széttagoltsága hátrányos hatással van az Unión belüli versenyképességre, növekedésre és munkahelyteremtésre. A belső piac megfelelő működéséhez szükség van az elektronikus fizetések egy olyan integrált piacának a megfelelő működése és kiteljesítése előtt álló, közvetlen és közvetett akadályok felszámolására, amely nem tesz különbséget a belföldi és a határon átnyúló fizetések között.
- (2) A 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ megteremtette a jogi alapot a fizetéseknek az Unió egészére kiterjedő belső piaca létrehozásához, mivel lényegesen megkönnyítette a pénzforgalmi szolgáltatók tevékenységét azáltal, hogy egységes szabályokat alakított ki a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására vonatkozóan.
- (3) A 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ megállapította azt az elvet, amely szerint a határon átnyúló, euróban teljesített fizetésekért – többek között az e rendelet hatálya alá tartozó kártyaalapú fizetési műveletekért – a felhasználók által fizetett díjaknak meg kell egyezniük a tagállamon belüli ilyen fizetésekért felszámított díjakkal.
- (4) A 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ megállapította a belső piaci euroátutalások és -beszedések működésének szabályait, azonban a kártyaalapú fizetési műveleteket kizárta a hatálya alól.

⁽¹⁾ HL C 193., 2014.6.24., 2. o.

⁽²⁾ HL C 170., 2014.6.5., 78. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2015. március 10-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 924/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

- (5) A 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ célja a fogyasztók és a kereskedők által kötött szerződések bizonyos szabályainak harmonizálása, ideértve az egyes fizetési módok használata után fizetendő díjakra vonatkozó szabályokat is, amelyek alapján a tagállamok megtiltják a kereskedők számára, hogy egy adott fizetési mód használata után olyan díjakat számítsanak fel a fogyasztóknak, amelyek meghaladják az adott fizetési mód használatáért a kereskedő által viselt költséget.
- (6) A biztonságos, hatékony, versenyképes és innovatív elektronikus fizetés központi szerepet játszik annak biztosításában, hogy a fogyasztók, a kereskedők és a vállalkozások a belső piac valamennyi előnyét élvezhessék, különösen mivel egyre nagyobb teret hódít az elektronikus kereskedelem.
- (7) Egyes tagállamokban már sor került olyan jogszabályoknak az elfogadására, vagy előkészítés alatt állnak olyan jogszabályok, amelyek közvetlenül vagy közvetetten a bankközi jutalékokat hivatottak szabályozni, és ezek különböző szempontokra is kitérnek, ideértve a bankközi jutalékokra különböző szinteken megállapított maximumokat, a kereskedői jutalékokat, a minden kártya elfogadását előíró szabályokat, valamint a fizetésimódválasztást befolyásoló intézkedéseket is. Egyes tagállamokban a jelenlegi közigazgatási határozatok jelentősen eltérnek egymástól. A bankközi jutalékok mértékének fokozottabb következetessége érdekében nemzeti szinten további szabályozási intézkedések bevezetése várható ezen jutalékok mértékének vagy az ezen jutalékok közötti eltéréseknek a kezelésére. Ezek a nemzeti intézkedések valószínűleg jelentősen korlátoznák a kártyaalapú fizetések, valamint a kártyán alapuló internetes és mobiltelefonos fizetések belső piacának kiterjesztését, ezért akadályoznák a szolgáltatásnyújtás szabadságát.
- (8) A fizetési kártyák a lakossági vásárlások alkalmával leggyakrabban használt elektronikus készpénz-helyettesítő fizetési eszközök. Ugyanakkor az Unió fizetési kártya-piacának integrációja távolról sem fejeződött be, mivel számos fizetési megoldás esetében a fejlődésnél a nemzeti határok korlátot jelentenek, és az új, az Unió egészében működni kívánó gazdasági szereplők gátolva vannak a piacra lépésben. Fel kell számolni a kártyapiac – beleértve a kártyaalapú fizetések, valamint a kártyán alapuló internetes és mobiltelefonos fizetések – hatékony működése előtti akadályokat.
- (9) A belső piac hatékony működésének lehetővé tétele érdekében támogatni kell és meg kell könnyíteni az elektronikus fizetést, hogy a kereskedők és a fogyasztók megfelelően élhessenek annak előnyeivel. A kártyák és más elektronikus fizetési módok sokoldalúbban használhatók, például online fizetésekhez, a belső piac és az elektronikus kereskedelem előnyeit élvezve; ráadásul az elektronikus fizetés biztonságos fizetési módot is jelenthet a kereskedők számára. Ezért a készpénzben történő fizetés helyett a kártyaalapú fizetési műveletek mind a kereskedők, mind a fogyasztók számára előnyösek lehetnek, amennyiben a fizetési kártya-rendszerek használatának díjait gazdaságilag hatékony szinten állapítják meg, és egyúttal elősegítik a tisztességes versenyt, az innovációt, valamint az új szereplők piacra lépését is.
- (10) Bankközi jutalékok alkalmazására általában a valamely fizetési kártya-rendszerhez tartozó kártyaelfogadó pénzforgalmi szolgáltatók és kártyakibocsátó pénzforgalmi szolgáltatók között kerül sor. A bankközi jutalékok az egyik fő tételt képezik azon díjak között, amelyeket az elfogadó pénzforgalmi szolgáltatók minden egyes kártyaalapú fizetési művelet után felszámítanak a kereskedőknek. A kereskedők pedig ezeket a kártyaköltségeket – egyéb költségeikhez hasonlóan – beépítik az áruk és szolgáltatások általános árába. A fizetési kártya-rendszerek közötti verseny – melynek célja, hogy a rendszerek működtetői meggyőzzék a pénzforgalmi szolgáltatókat arról, hogy kibocsássák a kártyáikat – magasabb, nem pedig alacsonyabb bankközi jutalékokat eredményez a piacon, ellentétben a versenynek a piacgazdaságban általában tapasztalható ármérséklő hatásával. A versenyjogi szabályoknak a bankközi jutalékokra való következetes alkalmazása mellett a jutalékok szabályozása javítaná a belső piac működését, továbbá hozzájárulna a fogyasztókat terhelő tranzakciós költségek csökkentéséhez.
- (11) A jelenleg létező sokféle bankközi jutalék és azok mértéke meggátolja, hogy alacsonyabb bankközi jutalékokat alkalmazzon, vagy bankközi jutalékokat egyáltalán nem alkalmazó üzleti modellre támaszkodó, új, az Unió egészében működni kívánó gazdasági szereplők jelenjenek meg, ez pedig csökkenti az esélyt a méret- és választékgazdaságosságra, valamint a hatékonyság ebből eredő javulására. Ez negatív hatással van a kereskedőkre és a fogyasztókra, továbbá gátolja az innovációt. Mivel az Unió egészében működni kívánó gazdasági szereplőknek a piacra lépéshez legalább az adott piacon elterjedt legmagasabb bankközi jutalékot kellene felajánlaniuk a kibocsátó bankoknak, ez egyúttal a piac széttagoltságának fenntartását is eredményezi. A jelenleg létező, alacsonyabb bankközi jutalékokat alkalmazó vagy bankközi jutalékokat egyáltalán nem alkalmazó belföldi rendszereket is a piac elhagyására kényszerítheti a magasabb bankközi jutalék-bevételeket elérni kívánó bankok által gyakorolt nyomás. Ennek következtében a fogyasztók és a kereskedők szűkebb választékra, magasabb árakra és alacsonyabb minőségre számíthatnak a pénzforgalmi szolgáltatások terén, miközben az egész Unióra kiterjedő pénzforgalmi megoldások is csak korlátozottan állnak rendelkezésükre. Ráadásul a kereskedők nem tudják kiküszöbölni a jutalékkülönbségeket azáltal, hogy más tagállamok bankjai által kínált kártyaelfogadási szolgáltatásokat vesznek igénybe. A területi engedélyezési politikájuk alapján a fizetési kártya-rendszerek által alkalmazott

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

konkrét szabályok minden egyes fizetési művelet után az értékesítés helyén (a kereskedő országában) érvényes bankközi jutalékok alkalmazását írják elő. Ez az előírás gátolja az elfogadókat abban, hogy sikeresen kínálják a szolgáltatásaikat a határokon túl. Emellett a kereskedőket is gátolhatja abban, hogy a fogyasztók javára csökkentsék pénzforgalmi költségeiket.

- (12) A meglévő jogszabályoknak a Bizottság, valamint a nemzeti versenyhatóságok általi alkalmazása nem tudta orvosolni ezt a helyzetet.
- (13) Ezért a belső piac eltérő jogszabályokból és közigazgatási határozatokból eredő széttagoltságát, valamint a verseny ebből származó jelentős torzulását elkerülendő, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikkének megfelelően intézkedésekre van szükség a magas, illetve eltérő bankközi jutalékok problémájának kezelésére annak érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásaikat határon átnyúló alapon is nyújthassák, valamint hogy a fogyasztók és a kereskedők határon átnyúló szolgáltatásokat is igénybe vehessenek.
- (14) E rendelet alkalmazása nem érinti az uniós és a nemzeti versenyszabályok alkalmazását. E rendelet nem gátolhatja meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti jogukban alacsonyabb maximumokat vagy azokkal azonos célú, illetve hatású intézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be.
- (15) A kártyaalapú fizetések, valamint a kártyán alapuló internetes és mobiltelefonos fizetések belső piacának zökkenőmentes, a fogyasztók és a kereskedők számára előnyös működésének megkönnyítése érdekében ez a rendelet egyaránt alkalmazandó a kártyaalapú fizetési műveletek határon átnyúló és belföldi kibocsátására, illetve elfogadására. Amennyiben a kereskedők választhatnak saját tagállamukon kívüli elfogadót (határon átnyúló elfogadás) – amit megkönnyít majd az, hogy az elfogadott ügyletekre vonatkozó belföldi, illetve határon átnyúló bankközi jutalékok maximális mértéke azonos szinten kerül meghatározásra, valamint hogy hatályba lép a területi engedélyezés tilalma –, biztosítani kell a szükséges jogi egyértelműséget, valamint meg kell előzni a különböző fizetési kártya-rendszerek közötti verseny torzulását.
- (16) A versenyjogi eljárások keretében tett egyoldalú kötelezettségvállalások eredményeként az Unióban számos határon átnyúló kártyaalapú fizetési művelet már a maximális bankközi jutalékok figyelembevételével megy végbe. Annak érdekében, hogy az elfogadási szolgáltatások piacán biztosítható legyen a tisztességes verseny, a határon átnyúló és a belföldi műveletekre vonatkozó rendelkezések alkalmazását egyidejűleg, e rendelet hatálybalépésétől számított ésszerű időn belül kell megkezdeni, figyelembe véve a fizetési kártya-rendszerek e rendeletből fakadóan szükséges átállításának nehézségét és összetettségét.
- (17) A piacon két fő típusú hitelkártya áll rendelkezésre. A „halasztott terhelésű betéti kártya” használatakor a kártyabirtokos számlájáról az ügyletek teljes összegét egy előre meghatározott konkrét időpontban, általában havonta egyszer vonják le, kamat felszámítása nélkül. A többi hitelkártya esetében a kártyabirtokos hitelkeretet vehet igénybe, és lehetősége van arra, hogy az esedékes összegek egy részét a meghatározott időpontnál később fizesse vissza, a kamattal, vagy egyéb felszámított költségekkel együtt.
- (18) Valamennyi betéti- és hitelkártya-alapú fizetési művelet tekintetében meg kell határozni a bankközi jutalék maximális mértékét.
- (19) A hatásvizsgálat szerint a betéti kártya-műveleteket érintő bankközi jutalékok tilalma előnyös lenne a kártyael-fogadás, a kártyahasználat és a belső piac fejlődése szempontjából, továbbá nagyobb előnyökkel járna a kereskedők és a fogyasztók számára, mint bármely magasabb szinten meghatározott jutalékmaximum. Ezenfelül elkerülhetővé válna az is, hogy a betéti kártya-műveletekre igen alacsony mértékű vagy zéró összegű bankközi jutalékokat alkalmazó nemzeti rendszerekben a magasabb jutalékmaximum kedvezőtlen hatásokkal járjon a határon átnyúló terjeszkedés vagy a jutalékok összegét a megállapított maximumra emelő új piaci szereplők megjelenése miatt. A betéti kártya-műveleteket érintő bankközi jutalékok tilalma megoldást jelent arra a veszélyre is, hogy a bankközi jutalék modelljét esetleg az új, innovatív pénzforgalmi szolgáltatásokra – például a mobilfizetési és az online fizetési rendszerekre – is bevezessék.
- (20) Az e rendeletben szereplő maximumok a közgazdasági irodalomban fellelhető, úgynevezett kereskedői közömbösségi teszten (turistateszt) alapulnak, amely azt a díjszintet állapítja meg, amelyet a kereskedő hajlandó lenne kifizetni, ha összehasonlíthatná annak költségét, amikor a vevő fizetési kártyát használ, azzal, ha nem kártyával (hanem készpénzzel) fizet (figyelembe véve az elfogadó bankoknak fizetendő szolgáltatási díjat, azaz a kereskedői díjat, valamint a bankközi jutalékot). Ez a hatékony készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatára ösztönöz, mivel azokat a kártyákat támogatja, amelyeknél a műveletek teljesítése előnyösebb feltételek mellett megy végbe, és egyúttal meggátolja az aránytalan mértékű kereskedői jutalékokat, amelyek alkalmazása rejtett költségeket róna a többi fogyasztóra. Túlzott mértékű kereskedői jutalékok a bankközi jutalékokra vonatkozó kollektív megállapodások nyomán is létrejöhetnek, mivel a kereskedők az üzleti lehetőségek elvesztése miatti félelemből nem szívesen utasítják el az egyébként költséges készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket. A tapasztalatok alapján ezek a díjszintek arányosak, mivel nem veszélyeztetik a nemzetközi kártyarendszerek és pénzforgalmi szolgáltatók működését. Ezenkívül a kereskedők és a fogyasztók számára is előnyösek, és jogbiztonságot teremtenek.

- (21) Amint arra a hatásvizsgálat is rámutat, bizonyos tagállamokban ugyanakkor a bankközi jutalékok alakulása következtében a fogyasztók élvezhetik a hatékony betétikártya-piacok által kínált előnyöket, a kártyafelfogadás és a kártyahasználat tekintetében a kereskedői közömbösségi teszt (turistateszt) által meghatározott szintnél alacsonyabb bankközi jutalékok tekintetében. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a belföldi betétikártya-műveletekre alacsonyabb bankközi jutalékokat állapítsanak meg.
- (22) Továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a betéti kártyák díjainak meghatározása – a belföldi betétikártya-piacok szerkezetét figyelembe véve – gazdasági szempontból hatékony szinten történjen, fenn kell tartani azt a lehetőséget, hogy a bankközi jutalékok maximumát átalányösszegben fejezzék ki. Az átalányösszeg ösztönzőleg hathat a kártyaalapú fizetésekre kis értékű műveletek (kis összegű fizetések) esetében is. Lehetővé kell tenni az átalányösszeg és valamely százalékos arány kombinációjának alkalmazását is, amennyiben a bankközi jutalékok összege nem haladja meg az egyes fizeteskártya-rendszerekben végrehajtott belföldi műveletek éves összértékének egy meghatározott százalékát. Lehetővé kell tenni továbbá azt, hogy az egyes műveletekre alacsonyabb százalékos arányú bankközijutalék-maximumot határozzanak meg, továbbá azt is, hogy egy fix maximális összegben korlátozzák a jutaléknak az egyes műveletekre alkalmazandó százalékos arányból eredő összegét.
- (23) Ezenkívül, figyelembe véve, hogy e rendelet célja a bankközi jutalékok első alkalommal történő összehangolása egy olyan környezetben, ahol a meglévő betétikártya-rendszerek és bankközi jutalékok nagyon különbözőek, a fizetési kártyák belföldi piacait érintő rendelkezések tekintetében bizonyos fokú rugalmasságra van szükség. Ezért egy ésszerű átmeneti időszak során lehetővé kell tenni a tagállamok számára minden fizeteskártya-rendszeren belül a belföldi betétikártya-műveletekre egy olyan súlyozott átlagos bankközi jutalék alkalmazását, amely az egyes fizeteskártya-rendszereken belül nem haladja meg az összes belföldi betétikártya-művelet éves műveleti átlagértékének 0,2 %-át. Az adott fizeteskártya-rendszeren belüli éves műveleti átlagértékre számított bankközijutalék-maximum kapcsán elegendő, ha a pénzforgalmi szolgáltató olyan fizeteskártya-rendszerben (vagy pénzforgalmi szolgáltatók közötti egyéb típusú megállapodásban) vesz részt, amelynek keretében a belföldi betétikártya-műveletek összességére nézve az alkalmazott súlyozott átlagos bankközi jutalék legfeljebb 0,2 %. Ebben az esetben is alkalmazható átalányösszeg, százalékos arány vagy e kettő kombinációja, feltéve, hogy a súlyozott átlagra alkalmazandó maximumot nem haladják meg.
- (24) A belföldi betétikártya-műveletekre vonatkozó bankközijutalék-maximumok meghatározása céljából indokolt lehetővé tenni az e rendeletben foglalt előírások betartásának biztosítására jogosult illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy adatokat gyűjtsenek az adott fizeteskártya-rendszeren belüli összes betétikártya-művelet, vagy az egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatóhoz tartozó betétikártya-műveletek volumenére és értékére vonatkozóan. Ennek megfelelően a fizeteskártya-rendszereket és a pénzforgalmi szolgáltatókat kötelezni kell arra, hogy az illetékes nemzeti hatóságok által meghatározott tartalommal és az általuk szabott határidőn belül e nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsássák a releváns adatokat. Az adatszolgáltatási kötelezettségnek nemcsak a fizeteskártya-rendszerekre kell kiterjednie, hanem a pénzforgalmi szolgáltatókra, köztük a kibocsátókra és az elfogadókra is annak biztosítása érdekében, hogy minden releváns információ a rendelkezésére álljon az illetékes hatóságoknak, amely utóbbiak számára ezzel együtt lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az adatokat a fizeteskártya-rendszeren keresztül gyűjtsék össze. Fontos továbbá, hogy a tagállamok biztosítsák az alkalmazandó bankközijutalék-maximumokkal kapcsolatos releváns adatok megfelelő szintű közzétételét. Annak fényében, hogy a fizeteskártya-rendszerek általában nem prudenciális felügyelet alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatók, az illetékes hatóságok előírhatják az e szervezetek által szolgáltatott adatok független könyvvizsgáló általi hitelesítését.
- (25) Belföldi szinten egyes készpénz-helyettesítő fizetési eszközök lehetővé teszik a fizető fél számára olyan kártyaalapú fizetési műveletek kezdeményezését, amelyeket a fizeteskártya-rendszer nem tud betéti- vagy hitelkártya-műveletként azonosítani. A kártyabirtokos döntéseiről a fizeteskártya-rendszer és az elfogadó nem szerez tudomást; következésképp, a fizeteskártya-rendszernek nem áll módjában a betéti- és hitelkártya-műveletekre – amelyek a fizetési műveletek számlára terhelésére megállapított időpont alapján különböztethetők meg egymástól – e rendelet által előírt különböző díjmaximumok alkalmazása. Tekintettel arra, hogy meg kell őrizni a meglévő üzleti modellek működőképességét, ugyanakkor el kell kerülni a jogszabályoknak való megfelelésből eredő indokolatlan vagy túlzott költségeket, figyelemmel továbbá a különböző fizeteskártya-kategóriák közötti egyenlő versenyfeltételek biztosításának fontosságára, indokolt az ilyen belföldi „többfunkciós kártyák”-kal végrehajtott fizetési műveletekre is az e rendeletnek a betétikártya-műveletekre vonatkozó szabályát alkalmazni. Az említett készpénz-helyettesítő fizetési eszközök átállítására azonban hosszabb időt kell biztosítani. Ezért, kivételesen, egy, e rendelet hatálybalépésétől számított 18 hónapos átmeneti időszak alatt, a tagállamok számára lehetővé kell tenni egy maximális részarány meghatározását azon többfunkciós kártyákkal végrehajtott belföldi fizetési műveletek tekintetében, amelyeket a hitelkártyákkal végzett műveletekkel egyenértékűnek minősítenek. Például a kereskedők vagy elfogadók esetében a hitelkártya-műveletekre vonatkozó díjmaximum lehetne alkalmazandó a műveletek összértékének a fentiek szerint meghatározott részére. Ez esetben a rendelkezések matematikai eredménye azonos lenne azzal, mintha a többfunkciós kártyákkal végrehajtott belföldi fizetési műveletekre egyetlen bankközijutalék-maximumot alkalmaznának.

- (26) E rendelet hatályának minden olyan műveletre ki kell terjednie, amelyben mind a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója, mind a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unióban található.
- (27) Az európai digitális menetrendben meghatározott technológiasemlegesség elvének megfelelően ez a rendelet attól függetlenül alkalmazandó a kártyaalapú fizetési műveletekre, hogy a művelet milyen környezetben megy végbe, ideértve a kiskereskedelmi készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket és szolgáltatásokat is, amelyek offline, online vagy mobil környezetben is végbemehetnek.
- (28) A kártyaalapú fizetési műveletek végrehajtására általában két fő üzleti modell, az úgynevezett háromszereplős fizetési kártya-rendszer (kártyabirtokos – elfogadó és kibocsátó rendszer – kereskedő) és a négy szereplős fizetési kártya-rendszer (kártyabirtokos – kibocsátó bank – elfogadó bank – kereskedő) keretében kerül sor. Számos négy szereplős fizetési kártya-rendszer alkalmaz explicit bankközi jutalékokat, amelyek jellemzően multilaterálisak. Az implicit bankközi jutalékok létezésének figyelembevétele, valamint az egyenlő versenyfeltételek kialakításának elősegítése érdekében azok a háromszereplős fizetési kártya-rendszerek, amelyek pénzforgalmi szolgáltatókat vesznek igénybe kibocsátóként vagy elfogadóként, négy szereplős fizetési kártya-rendszernek tekintendők, és az azokra vonatkozó szabályokat kell követniük; az átláthatósági és az üzleti szabályokkal kapcsolatos egyéb intézkedések pedig valamennyi szolgáltató tekintetében alkalmazandók. Figyelembe véve azonban az ilyen típusú háromszereplős rendszerek sajátosságait, célszerű lehetővé tenni egy átmeneti időszakot, amelynek során a tagállamok úgy dönthetnek, hogy nem alkalmazzák a bankközi jutalék-maximumra vonatkozó szabályokat, amennyiben e rendszerek piaci részesedése az érintett tagállamban igen alacsony.
- (29) A kibocsátási szolgáltatás alapját a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátója és a fizető fél közötti szerződéses viszony képezi, függetlenül attól, hogy a kibocsátó kezeli-e a fizető fél nevében annak pénzeszközait. A kibocsátó bocsátja a fizető fél rendelkezésére a fizetési kártyákat, engedélyezi az elfogadó terminálokra vagy azokkal egyenértékű egyéb eszközökön kezdeményezett műveleteket, és garantálhatja az elfogadó számára a fizetést az olyan műveletek viszonylatában, amelyek összhangban vannak az adott rendszer szabályaival. Ennek megfelelően a fizetési kártyák terjesztése vagy a műszaki (például adatfeldolgozási, illetve -tárolási) szolgáltatások nyújtása önmagában nem minősül kibocsátásnak.
- (30) Az elfogadási szolgáltatás műveletek sorából tevődik össze, a kártyaalapú fizetési művelet kezdeményezésétől kezdve a pénzeszközöknek a kedvezményezett pénzforgalmi számlájára történő átutalásáig. Az adott tagállamtól, valamint az alkalmazott üzleti modelltől függően eltérő módon megy végbe az elfogadási szolgáltatás. Következésképpen a bankközi jutalékot fizető pénzforgalmi szolgáltató nem mindig áll közvetlen szerződésben a kedvezményezettrel. Az olyan közvetítőkre, amelyek a kedvezményezettekkel való közvetlen szerződéses kapcsolat nélkül nyújtják az elfogadási szolgáltatásokat egy részét, vonatkoznia kell ugyanakkor az elfogadók e rendelet szerinti fogalom meghatározásának. Az elfogadási szolgáltatás nyújtása független attól, hogy az elfogadó a kedvezményezett pénzeszközait kezeli-e. A műszaki szolgáltatások – például önmagában az adatok feldolgozása vagy tárolása, illetve a terminálok üzemeltetése – nem minősülnek elfogadási szolgáltatásnak.
- (31) Fontos annak biztosítása, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók által fizetett vagy kapott bankközi jutalékokra vonatkozó rendelkezések ne legyenek megkerülhetők oly módon, hogy a kibocsátó más módon részesül díjbevételekben. Ennek elkerülése érdekében a kibocsátó által valamely fizetési kártya-rendszernek, az elfogadónak vagy egyéb közvetítőnek fizetett vagy a kibocsátó által tőlük kapott díjak – köztük az esetleges engedélyezési díjak – „nettó ellentételezés” bankközi jutaléknak tekintendő. A bankközi jutalék kiszámításakor annak ellenőrzése érdekében, hogy nincs-e szó a szabályok kijátszásáról, a szabályozott műveletekkel kapcsolatban valamely fizetési kártya-rendszerből a kibocsátó részére fizetett valamennyi összeg és nyújtott ösztönző teljes összegét figyelembe kell venni, a kibocsátó által a fizetési kártya-rendszerbe befizetett díjakkal csökkentve azt. A számításba vett fizetett összegek, ösztönzők és díjak lehetnek közvetlenek (azaz volumenre alapulók vagy műveletspecifikusak) vagy közvetettek is (ide tartoznak többek között a marketingösztönzők, jutalmak és a bizonyos műveleti volumen eléréseért járó kedvezmények is). Az e rendelet rendelkezései esetleges megkerülésének vizsgálata során különösen számításba kell venni a kibocsátóknak a kibocsátók és fizetési kártya-rendszerek által közösen végrehajtott különleges programokból származó nyereségét, valamint a feldolgozásból, az engedélyezésből, valamint a fizetési kártya-rendszerek számára bevételeket eredményező egyéb díjakból származó bevételeket is. Az e rendelet esetleges megkerülésének vizsgálata során adott esetben – és amennyiben ezt további objektív tényezők is alátámasztják – lehetővé kell tenni annak számításba vételét is, hogy sor került-e fizetési kártyák harmadik országokban történő kibocsátására.
- (32) A fogyasztók jellemzően nincsenek tisztában azokkal a díjakkal, amelyeket az általuk használt készpénz-helyettesítő fizetési eszköz után a kereskedők fizetnek. Ugyanakkor a kibocsátók által alkalmazott számos ösztönző gyakorlat (például utazási utalványok, jutalmak, kedvezmények, visszatérítések, ingyenes biztosítások stb.) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatára ösztönözhetik a fogyasztókat, ezáltal a kibocsátók számára magasabb díjakat generálva. E hatás ellensúlyozása érdekében a bankközi jutalékokra korlátozásokat megállapító intézkedéseknek csak azokra a fizetési kártyákra célszerű vonatkozniuk, amelyek tömegtermékeké váltak, és amelyek elutasítása széles körű kibocsátásuk és használatuk miatt általános nehézséget jelent a kereskedők számára (azaz a fogyasztói betéti és hitelkártyákra). Az ágazat nem szabályozott részében a piac hatékony működésének elősegítése végett, valamint annak korlátozása érdekében, hogy az ágazat szabályozott területeiről a nem szabályozott területekre helyeződjön át az üzleti tevékenység, szükség van bizonyos intézkedések elfogadására, többek között a rendszerek és az infrastruktúra elkülönítésére, a fizető fél kedvezményezett általi befolyásolására, valamint a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kedvezményezett általi szelektív elfogadására vonatkozóan.

- (33) A rendszer és az infrastruktúra elkülönítése következtében valamennyi feldolgozó képes lesz versenyezni a rendszerek ügyfeleiért. Mivel a feldolgozási költség a kártyaelfogadás teljes költségének jelentős részét teszi ki, fontos, hogy az értéklánc ezen része megnyíljon a tényleges verseny előtt. A rendszer és az infrastruktúra elkülönítése alapján a kártyarendszereknek és a feldolgozóknak a számvitelt, a szervezeti felépítést és a döntéshozatali folyamataikat tekintve függetleneknek kell lenniük. Nem alkalmazhatnak megkülönböztetést például úgy, hogy kedvezményes elbánásban részesítik egymást, vagy olyan bizalmas információt szolgáltatnak egymásnak, amely nem érhető el az adott piaci szegmensben lévő versenytársaik számára, túlzott tájékoztatási követelményeket támasztanak az adott piaci szegmensben lévő versenytársaikkal szemben, kereszttámogatásban részesítik egymás tevékenységét, vagy közös irányítási rendszereket tartanak fenn. Az ilyen megkülönböztető gyakorlatok növelik a piac széttagoltságát, megnehezítik az új piaci szereplők piacra lépését, és meggátolják új, az Unió egészében működni kívánó gazdasági szereplők megjelenését, tehát hátráltatják a belső piac kiteljesítését a kártyalapú fizetések, valamint a kártyán alapuló internetes és a mobiltelefonos fizetések területén, ami a kereskedőkre, a társaságokra és a fogyasztókra nézve is hátrányos.
- (34) A fizetési kártya-rendszerek által alkalmazott rendszerszabályok és a pénzforgalmi szolgáltatók által alkalmazott gyakorlatok általában úgy vannak kialakítva, hogy a kereskedők és a fogyasztók ne értesüljenek a díjkülönbségekről, ezzel csökkentve a piac átláthatóságát, például oly módon, hogy a szabályok, illetve gyakorlatok egységes díjakat határoznak meg a különböző kártyák után, vagy nem teszik lehetővé a kereskedőknek, hogy olcsóbb márkájú kártyát válasszanak a több kártyamárkát feltüntetető kártyák esetében, illetve hogy a fogyasztókat az ilyen olcsóbb kártyák használatára ösztönözzék. Még ha a kereskedők tisztában is vannak a különböző költségekkel, a rendszerszabályok gyakran meggátolják, hogy lépéseket tegyenek a díjak csökkentése érdekében.
- (35) A különböző készpénz-helyettesítő fizetési eszközök eltérő költségekkel járnak a kedvezményezett számára: egyes eszközök drágábbak a többinél. A kedvezményezettnek lehetőséget kell adni arra, hogy a 2007/64/EK irányelvvel összhangban a fizető feleket valamely konkrét készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára ösztönözze, kivéve, ha bizonyos fizetési kategóriák esetében jogszabály írja elő egy adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz alkalmazását, illetve ha valamely készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem utasítható el, mivel törvényes fizetési eszköz. A kártyarendszerek és a pénzforgalmi szolgáltatók ebben a tekintetben számos korlátozást előírnak a kedvezményezett számára, amelyekre példaként említhetők a következők: annak korlátozása, hogy alacsony összegek tekintetében a kedvezményezett visszautasíthasson bizonyos készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket; a kedvezményezett által egy adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz után fizetendő díjakról a fizető félnek nyújtható információ korlátozása; illetve annak korlátozása, hogy a kedvezményezett üzletében hány, bizonyos konkrét készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket elfogadó pénztár lehet. Ezeket a korlátozásokat el kell törölni.
- (36) Azokban az esetekben, amikor a kedvezményezett a fizető felet valamely konkrét készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára ösztönzi, a kedvezményezett a fizető féltől nem kérhet díjat olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára, amely tekintetében a bankközi jutalékokat e rendelet szabályozza, mivel ebben a helyzetben a felár felszámítása legfeljebb korlátozott előnnyel járna, a piac pedig bonyolultabbá válna.
- (37) A minden kártya elfogadását előíró szabály olyan kettős kötelezettség, amelyet a kibocsátók és a fizetési kártya-rendszerek írnak elő a kedvezményezett számára, azért, hogy azok elfogadják egyrésztől ugyanannak a márkának valamennyi kártyáját, függetlenül a szóban forgó kártyák eltérő költségeitől (a minden termék elfogadására vonatkozó kötelezettség), illetve hogy ugyanannak a márkának valamennyi kártyáját elfogadják a kártyát kibocsátó banktól függetlenül (a minden kibocsátó elfogadására vonatkozó kötelezettség). A fogyasztó érdeke, hogy azonos kártyakategória esetében a kedvezményezettek ne tehessenek különbséget a kibocsátók vagy a kártyabirtokosok között, és a fizetési kártya-rendszerek, illetve a pénzforgalmi szolgáltatók kötelezhetik erre a kedvezményezetteket. Ezért a minden kibocsátó elfogadására vonatkozó kötelezettség – amely a minden kártya elfogadását előíró szabály részét képezi – egy fizetési kártya-rendszereken belül igazolható, mivel meggátolja, hogy a kedvezményezettek különbséget tegyenek a kártyát kibocsátó egyes bankok között. A minden termék elfogadására vonatkozó kötelezettség lényegében olyan árukapcsolási gyakorlatot jelent, amelynek eredményeként az alacsony költségű kártyák elfogadását a magas költségű kártyák elfogadásához kötik. Ha a minden kártya elfogadását előíró szabály alkalmazására a minden termék elfogadására vonatkozó kötelezettségtől eltekintve kerülne sor, a kereskedők az általuk elfogadott fizetési kártyák választékát az alacsony(abb) költségű fizetési kártyákra korlátozhatnák, amiből a csökkent kereskedői költségeken keresztül a fogyasztóknak is előnye származna. Így a betéti kártyákat elfogadó kereskedők nem kényszerülnének a hitelkártyák elfogadására, azok pedig, akik elfogadják a hitelkártyákat, nem kényszerülnének arra, hogy elfogadják az üzleti kártyákat. A fogyasztók védelme, valamint a fogyasztók arra vonatkozó lehetőségének megőrzése érdekében, hogy fizetési kártyáikat a lehető leggyakrabban használják, a kereskedőket csak abban az esetben célszerű az egyazon szabályozott bankközi jutalék hatálya alá tartozó kártyák elfogadására kötelezni, ha azokat azonos márkánál és azonos kategóriában (előre fizetett kártya, betéti kártya vagy hitelkártya) bocsátották ki. Ez a korlátozás továbbá fokozottabb versenyt eredményezne azonos kártyák esetében, amelyeknek bankközi jutalékait ez a rendelet nem szabályozza, mivel a kereskedők tárgyalási pozíciója erősebbé válna azzal kapcsolatban, hogy milyen feltételekkel fogadják el ezeket a kártyákat. Az ilyen korlátozások lehetőségét minimális szinten kell tartani, és csak abban az esetben célszerű azokat elfogadhatónak tekinteni, ha céljuk a fogyasztók védelmének fokozása azáltal, hogy megfelelő szintű bizonyosságot nyújtanak számukra azt illetően, hogy a kereskedők elfogadják a kártyájukat.

- (38) Célszerű lenne, ha a pénzforgalmi szolgáltatók mind műszaki, mind kereskedelmi szempontból gondoskodnának a fogyasztói és az üzleti kártyák egyértelmű megkülönböztetéséről. Fontos tehát az üzleti kártyát olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközként meghatározni, amely kizárólag a közvetlenül az adott vállalkozás vagy közszektorbeli intézmény vagy önálló vállalkozást működtető természetes személy számlájára terhelendő üzleti kiadások fedezésére szolgál.
- (39) A kedvezményezetteknek és a fizető feleknek megfelelő eszközökkel kell rendelkezniük a különböző kártyakategóriák azonosításához. Ezért a különféle márkáknak és kategóriáknak elektronikusan – újonnan kibocsátott kártyalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében pedig látható módon – azonosíthatóaknak kell lenniük az eszközön. A fizető felet továbbá tájékoztatni kell a fizető fél készpénz-helyettesítő fizetési eszközének (eszközeinek) az adott értékesítési helyen való elfogadásáról. Fontos, hogy a kedvezményezett ugyanakkor és ugyanolyan körülmények között tájékoztassa a fizető felet egy adott márka használatának korlátozásáról, mint amikor és ahogyan azt közli, hogy valamelyik márkát elfogadja.
- (40) A márkák közötti tényleges verseny érdekében fontos, hogy a használt fizetési alkalmazást a felhasználó választhassa meg, és azt ne a fizetési kártya-rendszereket, pénzforgalmi szolgáltatókat, illetve feldolgozókat is magában foglaló beszerzési piac írja elő. Ez nem gátolhatja meg a fizető feleket és a kedvezményezetteket abban, hogy amennyiben az technikailag megoldható, beállítsák az alapértelmezett alkalmazást, feltéve, hogy e választás minden egyes művelet esetében módosítható.
- (41) Annak érdekében, hogy jogorvoslati lehetőséget biztosítsanak e rendelet helytelen alkalmazása esetére, illetve arra az esetre, ha vita merülne fel a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő fél és a pénzforgalmi szolgáltató között, a tagállamoknak megfelelő és hathatós peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokat kell létrehozniuk, vagy ezzel egyenértékű egyéb intézkedéseket kell foganatosítaniuk. A tagállamoknak meg kell állapítaniuk a rendelet megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, gondoskodniuk kell róla, hogy a szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek, és biztosítaniuk kell azok alkalmazását.
- (42) A Bizottságnak jelentést kell előterjesztenie arra vonatkozóan, hogy e rendelet milyen hatást gyakorol a piac működésére. Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság összegyűjtse a jelentés elkészítéséhez szükséges információkat, az illetékes hatóságoknak pedig szorosan együtt kell működniük a Bizottsággal az adatgyűjtés tekintetében.
- (43) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a kártyalapú fizetési műveletekre és a kártyán alapuló internetes és mobiltelefonos fizetésekre vonatkozó egységes követelmények megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e rendelet terjedelme miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (44) E rendelet tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapvető jogokat és elveket, nevezetesen a vállalkozás szabadságát, a fogyasztóvédelemhez, valamint a hatékony jogorvoslatihoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, és azokkal összhangban alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet egységes technikai és üzleti követelményeket határoz meg azokra az Unióban teljesített kártyalapú fizetési műveletekre vonatkozóan, amelyek esetében mind a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója, mind a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unióban található.
- (2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az olyan specifikus készpénz-helyettesítő fizetési eszközökön alapuló szolgáltatásokra, amelyek csak korlátozott módon használhatók és amelyekre teljesül az alábbi feltételek egyike:
- olyan eszközök, amelyek csak a kibocsátó helyiségeiben vagy valamely hivatásos kibocsátóval közvetlen kereskedelmi megállapodásban álló szolgáltatók korlátozott körű hálózatán belül teszik lehetővé az eszköz birtokosa számára áruk, illetve szolgáltatások beszerzését;
 - olyan eszközök, amelyek csak áruk, illetve szolgáltatások nagyon szűk körének beszerzését teszik lehetővé;
 - valamely vállalkozás vagy közszektorbeli intézmény kérésére rendelkezésre bocsátott, csak egyetlen tagállamban érvényes eszközök, amelyeket egy nemzeti vagy regionális hatóság szabályoz meghatározott szociális vagy adóügyi célokból, és amelyek meghatározott áruknak, illetve szolgáltatásoknak a kibocsátóval kereskedelmi megállapodásban álló beszállítóktól való beszerzésére szolgálnak.

- (3) A II. fejezet nem alkalmazandó a következőkre:
- üzleti kártyákkal végzett műveletek;
 - készpénzfelvétel bankjegykiadó automatából vagy valamely pénzforgalmi szolgáltató pénztárából; továbbá
 - háromszereplős fizetésikártya-rendszerek által kibocsátott fizetési kártyákkal végzett műveletek.
- (4) A 7. cikk nem alkalmazandó a háromszereplős fizetésikártya-rendszerekre.

(5) Ha egy háromszereplős fizetésikártya-rendszer más pénzforgalmi szolgáltatók részére engedélyezi kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátását vagy kártyaalapú fizetési műveletek elfogadását vagy mindkettőt, vagy egy társmárka-partnerrel vagy ügynök révén kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket bocsát ki, akkor az négy szereplős fizetésikártya-rendszernek tekintendő. Belföldi fizetési műveletek tekintetében azonban az ilyen háromszereplős fizetésikártya-rendszer 2018. december 9-ig mentesíthető a II. fejezet szerinti kötelezettségek alól, amennyiben az ilyen háromszereplős fizetésikártya-rendszer keretében valamely tagállamban végrehajtott kártyaalapú fizetési műveletek értéke éves alapon nem haladja meg az adott tagállamban végrehajtott valamennyi kártyaalapú fizetési művelet összértékének 3 %-át.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- „elfogadó”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amely szerződést kötött a kedvezményezettel olyan kártyaalapú fizetési műveletek elfogadására és feldolgozására, amelyek eredménye pénzeszközök átutalása a kedvezményezett részére;
- „kibocsátó”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amely szerződést kötött arra vonatkozóan, hogy a fizető félnek készpénz-helyettesítő fizetési eszközt szolgáltat a fizető fél kártyaalapú fizetési műveleteinek kezdeményezéséhez és feldolgozásához;
- „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén kívül eső célból jár el;
- „betétikártya-művelet”: olyan kártyaalapú fizetési művelet, ideértve az előre fizetett kártyákkal végzett műveleteket is, amely nem hitelkártya-művelet;
- „hitelkártya-művelet”: olyan kártyaalapú fizetési művelet, amelynél a művelet összegét teljesen vagy részben a naptári hónapok előre meghatározott napján terhelik a fizető félre, egy előre megállapított hitelkeretnek megfelelően, kamat felszámításával vagy anélkül;
- „üzleti kártya”: minden olyan, vállalkozások, közszektorbeli intézmények vagy önálló vállalkozó természetes személyek részére kibocsátott, kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, amelynek használata az üzleti költségekre korlátozódik, amennyiben az ilyen kártyával végzett fizetés összegével közvetlenül a vállalkozás, a közszektorbeli intézmény, illetve az önálló vállalkozó természetes személy számláját terhelik meg;
- „kártyaalapú fizetési művelet”: fizetési műveletek valamilyen kártya, telekommunikációs, digitális vagy informatikai eszköz vagy szoftver segítségével való végrehajtására használt, egy fizetésikártya-rendszer infrastruktúrájára és üzleti szabályaira épülő szolgáltatás, ha annak eredménye betétikártya- vagy hitelkártya-művelet. Nem tartoznak a kártyaalapú fizetési műveletek körébe a pénzforgalmi szolgáltatások egyéb fajtáin alapuló műveletek;
- „határon átnyúló fizetési művelet”: olyan kártyaalapú fizetési művelet, amelynek esetében a kibocsátó és az elfogadó különböző tagállamban található, vagy amelynek esetében a kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközt olyan kibocsátó bocsátotta ki, amely az értékesítés helyének tagállamától eltérő tagállamban található;
- „belföldi fizetési művelet”: minden olyan kártyaalapú fizetési művelet, amely nem határon átnyúló fizetési művelet;
- „bankközi jutalék”: valamely kártyaalapú fizetési műveletben részt vevő kibocsátó és elfogadó között az egyes műveletek után közvetlenül vagy közvetve (azaz harmadik félén keresztül) fizetett díj. A nettó ellentételezés, illetve az egyéb kikötött díjak a bankközi jutalék részének tekintendők;
- „nettó ellentételezés”: a fizetésikártya-rendszer, az elfogadó vagy bármely más közvetítő által kártyaalapú fizetési műveletekkel vagy kapcsolódó tevékenységekkel összefüggésben a kibocsátó részére teljesített kifizetések, a neki nyújtott kedvezmények, illetve ösztönzők nettó összértéke;

12. „kereskedői díj”: a kedvezményezett által kártyaalapú fizetési műveletekkel összefüggésben az elfogadó részére fizetett díj;
13. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszközök szándékolt jogosultja;
14. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és az adott fizetési számláról fizetési megbízást engedélyez, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;
15. „fizetési kártya”: a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök azon kategóriája, amely a fizető fél számára betétikártya- vagy hitelkártya-művelet kezdeményezését teszi lehetővé;
16. „fizetési kártya-rendszer”: szabályok, gyakorlatok, szabványok és/vagy végrehajtási iránymutatások egységes rendszere a kártyaalapú fizetési műveletek teljesítéséhez, amely elkülönül a működését támogató infrastruktúrától vagy fizetési rendszertől, és amely minden olyan konkrét döntéshozó szervet, testületet vagy szervezetet magában foglal, amely a rendszer működéséért felelős;
17. „négy szereplős fizetési kártya-rendszer”: olyan fizetési kártya-rendszer, amelyben a fizető fél fizetési számlájáról a kedvezményezett fizetési számlájára történő kártyaalapú fizetési műveletekre a rendszer, egy kibocsátó (a fizető fél oldalán), valamint egy elfogadó (a kedvezményezett oldalán) közvetítésével kerül sor;
18. „három szereplős fizetési kártya-rendszer”: olyan fizetési kártya-rendszer, amelyben maga a rendszer nyújt elfogadási és kibocsátási szolgáltatásokat, és a fizető fél fizetési számlájáról a kedvezményezett fizetési számlájára történő kártyaalapú fizetési műveletekre a rendszer keretében kerül sor. Ha egy három szereplős fizetési kártya-rendszer más pénzforgalmi szolgáltatók részére engedélyezi kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátását vagy kártyaalapú fizetési műveletek elfogadását vagy mindkettőt, vagy egy társmárka-partnerrel vagy ügynök révén kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket bocsát ki, akkor az négy szereplős fizetési kártya-rendszernek tekintendő;
19. „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, fizetési megbízás kezdeményezésére használt, személyre szabott eszköz(ök) és/vagy eljárások;
20. „kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: minden olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz – ideértve a kártyát, a mobiltelefont, a számítógépet, illetve a megfelelő fizetési alkalmazást tartalmazó bármely egyéb technológiai eszközt is –, amely lehetővé teszi a fizető fél számára, hogy olyan kártyaalapú fizetési műveletet kezdeményezzen, amely nem a 260/2012/EU rendelet 2. cikkében meghatározottak szerinti átutalás vagy beszedés;
21. „fizetési alkalmazás”: valamilyen eszközre telepített számítógépes szoftver vagy annak megfelelője, amely lehetővé teszi kártyaalapú fizetési műveletek kezdeményezését, valamint azt, hogy a fizető fél fizetési megbízásokat adjon;
22. „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál, beleértve a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott külön elektronikus pénz-számlán keresztüli teljesítést is;
23. „fizetési megbízás”: a fizető fél által saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott utasítás valamely fizetési művelet teljesítésére;
24. „pénzforgalmi szolgáltató”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely számára engedélyezett a 2007/64/EK irányelv mellékletében felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása, illetve akit vagy amelyet a 2009/110/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésével összhangban elektronikus pénz-kibocsátónak ismertek el. A pénzforgalmi szolgáltató lehet kibocsátó, elfogadó vagy mindkettő;
25. „pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségben pénzforgalmi szolgáltatást vesz igénybe;
26. „fizetési művelet”: a fizető fél által vagy nevében, vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzeszköz-átutalási művelet, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti bármely mögöttes kötelezettségtől;
27. „feldolgozás”: a fizetési műveletek feldolgozására irányuló szolgáltatások teljesítése, azaz az elfogadó és a kibocsátó közötti fizetési utasítás kezeléséhez szükséges lépések végrehajtása;
28. „feldolgozó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési műveletek feldolgozására irányuló szolgáltatást nyújt;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikus pénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

29. „az értékesítés helye”: a kereskedő azon helyiségének címe, ahol a fizetési művelet kezdeményezésére sor kerül. Mindazonáltal:
- a) a távértékesítések vagy a 2011/83/EU irányelv 2. cikkének (7) pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződések (azaz elektronikus kereskedelem) esetében az értékesítés helye annak az állandó telephelynek a címe, ahonnan a kereskedő az üzletvitelt végzi, a honlapok vagy szerverek helyétől függetlenül, és amelyen keresztül a fizetési művelet kezdeményezésére sor kerül;
 - b) abban az esetben, ha a kereskedőnek nincs állandó telephelye, akkor az értékesítés helye az a cím, amelyre vonatkozóan a kereskedő érvényes tevékenységi engedéllyel rendelkezik, és amelyen keresztül a fizetési művelet kezdeményezésére sor kerül;
 - c) abban az esetben, ha a kereskedő nem rendelkezik sem állandó telephellyel, sem érvényes tevékenységi engedéllyel, akkor az értékesítés helye az értékesítési tevékenységéhez kapcsolódó adófizetés céljára megadott levelezési cím, amelyen keresztül a fizetési művelet kezdeményezésére sor kerül;
30. „fizetési márka”: bármely olyan valószínűleg megjelenő vagy digitális név, megnevezés, jel, szimbólum vagy ezek kombinációja, amellyel jelezhető, hogy a kártyaalapú fizetési műveleteket melyik fizetési kártya-rendszer keretében hajtják végre;
31. „több kártyamárkás konstrukció”: két vagy több fizetési márka vagy azonos márkához tartozó fizetési alkalmazás feltüntetése egyazon kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközön;
32. „társmárkázás”: legalább egy fizetési márka és legalább egy nem fizetési márka feltüntetése egyazon kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközön;
33. „betéti kártya”: a fizető fél számára betétikártya-művelet – kivéve előre fizetett kártyával végzett műveletek – kezdeményezését lehetővé tevő készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kategóriája;
34. „hitelkártya”: a fizető fél számára hitelkártya-művelet kezdeményezését lehetővé tevő készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kategóriája;
35. „előre fizetett kártya”: a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénz tárolására szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kategóriája.

II. FEJEZET

BANKKÖZI JUTALÉKOK

3. cikk

Fogyasztói betétikártya-műveletekre vonatkozó bankközi jutalékok

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatók a betétikártya-műveletekre vonatkozóan nem ajánlhatnak, illetve kérhetnek a művelet értékének 0,2 %-át meghaladó műveletenkénti bankközi jutalékot.
- (2) A belföldi betétikártya-műveletekre vonatkozóan a tagállamok:
- a) az (1) bekezdésben megállapítottnál alacsonyabb százalékos arányú műveletenkénti bankközijutalék-maximumot határozhatnak meg, és egy rögzített maximális összegben korlátozhatják a jutaléknak az alkalmazandó százalékos arány alapján kapott összegét, vagy
 - b) engedélyezhetik a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy 0,05 eurót, vagy azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, az említett összegnek 2015. június 8-án a nemzeti pénznemben megfelelő értéket – amelyet ötévente, illetve az átváltási árfolyamok valamennyi jelentős változása esetén felül kell vizsgálni – nem meghaladó műveletenkénti bankközi jutalékot alkalmazzanak. E műveletenkénti bankközi jutalékot egy 0,2 %-ot nem meghaladó százalékos maximummal is kombinálni lehet, feltéve, hogy a fizetési kártya-rendszer bankközi jutalékainak összege az egyes fizetési kártya-rendszereken belül egyik esetben sem haladja meg a belföldi betétikártya-műveletek éves műveleti összértékének 0,2 %-át.
- (3) 2020. december 9-ig a tagállamok a belföldi betétikártya-műveletekre vonatkozóan engedélyezhetik a pénzforgalmi szolgáltatóknak, hogy olyan súlyozott átlagos bankközi jutalékot alkalmazzanak, amely az egyes fizetési kártya-rendszereken belül nem haladja meg a rendszeren belüli összes belföldi betétikártya-művelet éves műveleti átlagértékének 0,2 %-át. A tagállamok a bankközi jutalék valamennyi belföldi betétikártya-műveletre alkalmazandó súlyozott átlagos maximumát alacsonyabb értékben is meghatározhatják.
- (4) A (2) és a (3) bekezdésben említett éves műveleti értékeket éves alapon, a január 1-jétől december 31-ig tartó időszakra vonatkozóan kell kiszámítani, és a következő év április 1-jétől kell alkalmazni. Az említett érték első kiszámításához alkalmazandó referenciaidőszak a (2) és (3) bekezdés alkalmazásának kezdő időpontja előtt 15 naptári hónappal kezdődik, és három hónappal előtte fejeződik be.

(5) A 13. cikkben említett illetékes hatóságoknak elő kell írniuk a fizetési kártya-rendszerek és/vagy a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy az illetékes hatóság írásbeli kérésére bocsássanak rendelkezésre az e cikk (3) és (4) bekezdése megfelelő alkalmazásának ellenőrzéséhez szükséges minden információt. Ezeket az információkat a (4) bekezdés első mondatában említett referenciaidőszakot követő év március 1-je előtt kell megküldeni az illetékes hatóságnak. Minden más információt, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy ellenőrizzék e fejezet rendelkezéseinek betartását, az illetékes hatóságok írásbeli kérésére az általuk megadott határidőn belül meg kell küldeni számukra. Az illetékes hatóságok megkövetelhetik, hogy az információkat független könyvvizsgáló hitelesítse.

4. cikk

Fogyasztói hitelkártya-műveletekre vonatkozó bankközi jutalékok

A pénzforgalmi szolgáltatók a hitelkártya-műveletekre vonatkozóan nem ajánlhatnak, illetve kérhetnek a művelet értékének 0,3 %-át meghaladó műveletenkénti bankközi jutalékot. A belföldi hitelkártya-műveletek esetében a tagállamok a bankközi jutalékokra alacsonyabb műveletenkénti maximumot is meghatározhatnak.

5. cikk

Az előírások megkerülésének tilalma

A 3. és a 4. cikkben említett maximumok alkalmazása körében a bankközi jutalék részének kell tekinteni a kibocsátó által fizetési műveletekkel vagy azokhoz kapcsolódó tevékenységekkel összefüggésben a fizetési kártya-rendszertől, az elfogadótól vagy más közvetítőtől kapott valamennyi előre kikötött díjat, ideértve a nettó ellentételezést is, amennyiben azok célja vagy hatása egyenértékű a bankközi jutalék céljával vagy hatásával.

III. FEJEZET

ÜZLETI SZABÁLYOK

6. cikk

Engedélyezés

(1) Tiltott minden, Unión belüli területi korlátozás vagy azzal egyenértékű hatású szabály a fizetési kártyák kibocsátására vagy a kártyaalapú fizetési műveletek elfogadására vonatkozó engedélyezési megállapodásokban, valamint a fizetési kártya-rendszerek szabályaiban.

(2) Tiltott minden olyan előírás vagy kötelezettség, illetve ezekkel egyenértékű hatású szabály a fizetési kártyák kibocsátására vagy a kártyaalapú fizetési műveletek elfogadására vonatkozó engedélyezési megállapodásokban, valamint a fizetési kártya-rendszerek szabályaiban, amely szerint országspecifikus engedélyt vagy felhatalmazást kell beszerezni a határon átnyúló működéshez.

7. cikk

A fizetési kártya-rendszer és a feldolgozók elkülönítése

(1) A fizetési kártya-rendszerek és a feldolgozók:

- a) a számvitelt, a szervezeti felépítést és a döntéshozatali eljárásokat tekintve egymástól függetlenek;
- b) a fizetési kártya-rendszerhez kapcsolódó tevékenységek és a feldolgozási tevékenységek árát nem adhatják meg csomagárként, és az ilyen tevékenységek tekintetében nem alkalmazhatnak kereszttámogatást;
- c) semmilyen formában nem alkalmazhatnak megkülönböztetést egyrészt a leányvállalataik és a részvényeseik, másrészt pedig a fizetési kártya-rendszerek felhasználói és más szerződéses partnereik között, ideértve különösen, hogy semmilyen módon nem tehetik függővé az általuk kínált szolgáltatásokat attól, hogy szerződéses partnerük elfogad-e más általuk kínált szolgáltatásokat.

(2) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben a fizetési kártya-rendszer létesítő okirat szerinti székhelye található, előírhatja a fizetési kártya-rendszer számára, hogy nyújtson be az (1) bekezdés rendelkezéseinek betartását megerősítő független jelentést.

(3) A fizetési kártya-rendszereknek lehetővé kell tenniük, hogy az egyes kártyaalapú fizetési műveletek felhatalmazó és elszámoló üzenetei elkülönüljenek, és hogy azokat különböző feldolgozók dolgozzák fel.

(4) A fizetési kártya-rendszerek feldolgozási szabályai nem tartalmazhatnak területi alapú megkülönböztetést.

(5) Az Unión belüli feldolgozók nemzetközi vagy európai szabványügyi szervezetek által kialakított szabványok használatán keresztül kötelesek biztosítani a rendszerük és az Unión belüli más feldolgozók rendszerei közötti kölcsönös műszaki átjárhatóságot. Ezenkívül a fizetési kártya-rendszerek nem fogadhatnak el, illetve nem alkalmazhatnak olyan üzleti szabályokat, amelyek korlátozzák az Unión belüli feldolgozók közötti kölcsönös átjárhatóságot.

(6) Az Európai Bankhatóság (EBH) az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 41. cikkében említettek szerinti tanácsadó munkacsoporttal folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyekben meghatározza azokat a követelményeket, amelyeket a fizetési kártya-rendszereknek és a feldolgozóknak teljesíteniük kell e cikk (1) bekezdése a) pontja alkalmazásának biztosítása érdekében.

Az EBH 2015. december 9-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

8. cikk

Több kártyamárkás konstrukció és a fizetési márka vagy a fizetési alkalmazás megválasztása

(1) A fizetési kártya-rendszerek keretében és az engedélyezési megállapodásokban nem írható elő olyan szabály vagy azzal egyenértékű hatású intézkedés, amely a kibocsátót akadályozza vagy meggátolja abban, hogy egyazon kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközön két vagy több különböző fizetési márkát vagy fizetési alkalmazást tüntessen fel.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatóval való szerződéses megállapodás megkötésekor a fogyasztó kérheti, hogy egyazon kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközön két vagy több különböző fizetési márka szerepeljen, feltéve, hogy a pénzforgalmi szolgáltató kínál ilyen szolgáltatást. A pénzforgalmi szolgáltatónak a szerződés aláírása előtt kellő idővel egyértelmű és objektív tájékoztatást kell nyújtania a fogyasztó számára valamennyi rendelkezésre álló fizetési márkáról, valamint azok jellemzőiről, a funkcionális jellemzőket, a költségeket és a biztonságot is ideértve.

(3) Ha a rendszerek keretében, illetve az engedélyezési megállapodásokban előírt szabályok valamely kibocsátót vagy elfogadót eltérő elbánásban részesítenek a több különböző fizetési márka vagy fizetési alkalmazás kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközön történő együttes feltüntetése tekintetében, azt objektív módon indokolni kell, és a megkülönböztetés nem lehet hátrányos.

(4) A fizetési kártya-rendszerek keretében nem írható elő adatszolgáltatási, díjfizetési vagy ezekkel megegyező célú vagy hatású, hasonló kötelezettség a kártyakibocsátó és -elfogadó pénzforgalmi szolgáltatók számára olyan műveletekkel kapcsolatban, amelyek lebonyolítása a rendszer fizetési márká-jelzését viselő eszközzel történik, de amelyek során az adott rendszer használatára nem kerül sor.

(5) Nem lehetnek megkülönböztető jellegűek a műveleteket valamely konkrét csatornába vagy folyamat keretében terelni szándékozó irányító elvek vagy egyenértékű intézkedések, valamint az egyéb olyan műszaki és biztonsági szabványok vagy előírások, amelyek a kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközökön feltüntetett két vagy több különböző fizetési márka és fizetési alkalmazás kezelésére vonatkoznak, illetve ezek nem alkalmazhatók megkülönböztető módon.

(6) A fizetési kártya-rendszerek, a kibocsátók, az elfogadók, a feldolgozók és az egyéb műszaki szolgáltatók nem illeszthetnek be a készpénz-helyettesítő fizetési eszközbe vagy az értékesítés helyén használt berendezésbe olyan automatikus mechanizmusokat, szoftvereket vagy eszközöket, amelyek a több kártyamárkát feltüntető készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatkor korlátozzák a fizető fél, illetve a kedvezményezett választási lehetőségét a fizetési márka, a fizetési alkalmazás vagy mindkettő tekintetében.

A kedvezményezettek továbbra is jogosultak arra, hogy olyan automatikus mechanizmusokat telepítsenek az értékesítés helyén használt berendezésbe, amely egy adott fizetési márkát vagy fizetési alkalmazást a prioritási sorrendben első helyre állít be, ugyanakkor nem gátolhatják meg a fizető felet abban, hogy felülírja a kedvezményezett által a berendezésében beállított automatikus prioritási sorrendet a kedvezményezett által elfogadott kártyakategóriák vagy kapcsolódó készpénz-helyettesítő fizetési eszközök tekintetében.

9. cikk

Az egységes kereskedői díjak tilalma

(1) Az elfogadóknak a fizetési kártyák különböző kategóriái és márkái után – amennyiben a bankközi jutalékok mértéke eltérő – egyedileg megállapított kereskedői díjakat kell ajánlaniuk, illetve felszámítaniuk a kedvezményezettjeiknek, kivéve, ha a kedvezményezettek írásban kérik az elfogadótól, hogy egységes kereskedői díjakat számítsanak fel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(2) Az elfogadók a kedvezményezettekkel kötött megállapodásaikban kötelesek az egyes fizetési kártya-kategóriák és -márkák esetében alkalmazandó kereskedői díjak, bankközi jutalékok és rendszerdíjak összegére vonatkozó információkat külön-külön megadni, kivéve, ha a kedvezményezett később írásban ettől eltérő kérést nyújt be.

10. cikk

A minden kártya elfogadását előíró szabály

(1) A fizetési kártya-rendszerek és a pénzforgalmi szolgáltatók nem alkalmazhatnak olyan szabályt, amely az egyik kibocsátó által kibocsátott kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközt elfogadó kedvezményezettet arra kötelezi, hogy az ugyanazon fizetési kártya-rendszer keretein belül kibocsátott más kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket is elfogadják.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az e rendelet II. fejezete szerinti bankközi jutalékok alá eső ugyanazon márkájú előre fizetett kártyák, betéti kártyák, illetve hitelkártyák ugyanazon kategóriájába tartozó kártyaalapú fogyasztói készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre.

(3) Az (1) bekezdés nem érinti a fizetési kártya-rendszerek és a pénzforgalmi szolgáltatók azon lehetőségét, hogy úgy rendelkezzenek, hogy egy kártya sem utasítható el a kibocsátó vagy a kártyabirtokos személye alapján.

(4) Azok a kedvezményezettek, akik úgy döntenek, hogy nem fogadják el egy fizetési kártya-rendszer valamennyi kártyáját vagy más készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, kötelesek erről világosan és félreérthetetlen módon tájékoztatni a fogyasztókat, azzal egyidejűleg, hogy a fizetési kártya-rendszer más kártyáinak és készpénz-helyettesítő fizetési eszközeinek elfogadásáról tájékoztatják őket. Ezt az információt jól láthatóan fel kell tüntetni az üzlet bejáratánál és a pénztárnál.

Távértékesítés esetén ezt az információt fel kell tüntetni a kedvezményezett honlapján vagy az egyéb alkalmazott elektronikus vagy mobil médiumon. Az említett információt kellő időben a fizető fél tudomására kell hozni, még azt megelőzően, hogy a fizető fél adásvételi megállapodást kötne a kedvezményezettel.

(5) A kibocsátók kötelesek biztosítani, hogy az általuk kibocsátott készpénz-helyettesítő fizetési eszközök elektronikusan – és az újonnan kibocsátott kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetén vizuálisan is – azonosíthatók legyenek, és így a kedvezményezettek és a fizető felek egyértelműen azonosítani tudják, hogy a fizető fél milyen márkájú és kategóriájú előre fizetett kártyával, betéti kártyával, hitelkártyával vagy üzleti kártyával kíván fizetni.

11. cikk

A fizetésimód-választás befolyásolására vonatkozó szabályok

(1) Az engedélyezési megállapodásokban, a fizetési kártya-rendszerek által alkalmazott szabályokban, valamint az elfogadók és a kedvezményezettek között létrejött megállapodásokban nem szerepelhet olyan szabály, amely meggátolja, hogy a kedvezményezettek az általuk előnyben részesített valamely készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára ösztönözzék a fogyasztókat. Ez a tilalom továbbá minden olyan szabályra kiterjed, amely megtiltja a kedvezményezetteknek, hogy valamely fizetési kártya-rendszer kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközeit másokkal szemben előnyösebb vagy kevésbé előnyös elbánásban részesítsék.

(2) Az engedélyezési megállapodásokban, a fizetési kártya-rendszerek által alkalmazott szabályokban, valamint a kártyaelfogadók és a kedvezményezettek között létrejött megállapodásokban nem szerepelhet olyan szabály, amely meggátolja a kedvezményezettet, hogy tájékoztassák a fizető feleket a bankközi jutalékokról és a kereskedői díjakról.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdése nem érinti a 2007/64/EK irányelvben és a 2011/83/EU irányelvben meghatározott, a díjakra, kedvezményekre és egyéb, a fizetésimód-választást befolyásoló mechanizmusokra vonatkozó szabályokat.

12. cikk

A kedvezményezett tájékoztatása az egyes kártyaalapú fizetési műveletekről

(1) Egy-egy kártyaalapú fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója köteles közölni a kedvezményezettel az alábbi információkat:

- a) a hivatkozást, amely alapján a kedvezményezett azonosítani tudja a kártyaalapú fizetési műveletet;
- b) a fizetési művelet összegét abban a pénznemben, amelyben azt a kedvezményezett fizetési számláján jóváírják;
- c) a kártyaalapú fizetési műveletért felszámított díjak összegét, külön feltüntetve a kereskedői díj és a bankközi jutalék összegét.

Az első albekezdésben említett információk a kedvezményezett előzetes, kifejezett hozzájárulásával márkánként, alkalmazásonként, a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kategóriája szerint és a műveletre vonatkozó bankközi jutalékok mértéke szerint összevonhatók.

(2) Az elfogadók és a kedvezményezettek közötti szerződések úgy rendelkezhetnek, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében említett információkat időszakosan, legalább havonta egy alkalommal kell megadni, illetve elérhetővé tenni, olyan egyeztetett formában, amely lehetővé teszi a kedvezményezett számára az információ tárolását és változatlan formában történő reprodukálását.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Az illetékes hatóságok

- (1) A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek fel vannak hatalmazva e rendelet végrehajtásának biztosítására, és amelyek vizsgálati és végrehajtási jogkörrel rendelkeznek.
- (2) A tagállamok már meglévő testületeket is kijelölhetnek abból a célból, hogy illetékes hatóságként járjanak el.
- (3) A tagállamok egy vagy több illetékes hatóságot is kijelölhetnek.
- (4) A tagállamok 2016. június 9-ig bejelentik a Bizottságnak ezeket az illetékes hatóságokat. Az e hatóságokat érintő bármely későbbi változást a tagállamok haladéktalanul bejelentik a Bizottságnak.
- (5) Az (1) bekezdésben említett kijelölt illetékes hatóságoknak elegendő erőforrásokkal kell rendelkezniük a feladataik teljesítéséhez.
- (6) A tagállamok előírják az illetékes hatóságaiknak, hogy hatékonyan kövessék nyomon az e rendeletben foglalt előírások betartását, és ennek részeként hiúsítsák meg a pénzforgalmi szolgáltatóknak az e rendelet megkerülésére irányuló kísérleteit, továbbá tegyenek meg minden, a rendeletben foglalt előírások betartásához szükséges intézkedést.

14. cikk

Szankciók

- (1) A tagállamok megállapítják az e rendeletben foglalt előírások megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy biztosítsák azok alkalmazását.
- (2) A tagállamok legkésőbb 2016. június 9-ig közlik a Bizottsággal e rendelkezéseket, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot valamennyi későbbi, ezeket érintő módosításról.

15. cikk

Egyezség, peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások

- (1) A tagállamok megfelelő és hathatós peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokat biztosítanak – vagy egyenértékű intézkedéseket hoznak – azért, hogy rendezni lehessen az e rendelet hatálya alá tartozó kérdésekkel összefüggésben a kedvezményezettek és pénzforgalmi szolgáltatóik között felmerülő vitákat, és ösztönzik ezeket az eljárásoknak az igénybevételét. E célból a tagállamok már meglévő testületeket jelölnek ki, vagy adott esetben új testületeket állítanak fel. Gondoskodni kell arról, hogy e testületek függetlenek legyenek a felektől.
- (2) A tagállamok 2017. június 9-ig értesítik a Bizottságot e testületekről. Az e testületeket érintő bármely későbbi változásról haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

16. cikk

Többfunkciós kártyák

- (1) E rendelet alkalmazásában azon belföldi fizetési műveletekre, amelyek a fizetésikártya-rendszer keretében nem azonosíthatók egyértelműen betétikártya- vagy hitelkártya-műveletként, a betéti kártyákra, illetve a betétikártya-műveletekre vonatkozó rendelkezések alkalmazandók.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve 2016. december 9-ig a tagállamok meghatározhatnak egy, az e cikk (1) bekezdésében említett belföldi fizetési műveletek legfeljebb 30 %-át kitevő részt, amelyet a 4. cikkben meghatározott bankközjuttalék-maximum hatálya alá tartozó hitelkártya-műveletekkel egyenértékűként kell figyelembe venni.

17. cikk

Felülvizsgálati záradék

A Bizottság 2019. június 9-ig e rendelet alkalmazásáról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság a jelentésében különösen a bankközi jutalékok mértékének megfelelését, valamint a fizetésimód-választást befolyásoló mechanizmusokat (például a díjakat) értékeli, figyelembe véve a különböző fizetési módok használatát és költségét, illetve azt, hogy hány új szereplő, új technológia és innovatív üzleti modell jelent meg a piacon. Az értékelésben különösen az alábbi szempontokat kell megvizsgálni:

- a) a fizető felet terhelő díjak alakulását;
- b) a fizetési kártya-szolgáltatók és fizetési kártya-rendszerek közötti verseny mértékét;
- c) a fizető felet és a kedvezményezettet terhelő költségekre gyakorolt hatásokat;
- d) azt, hogy a bankközi jutalékok csökkenését a kereskedők milyen mértékben érvényesítik;
- e) a technikai követelményeket és azok következményeit az összes érintett félre nézve;
- f) azt, hogy a több kártyamárkás konstrukciók felhasználóbarátnak tekinthetők-e, különösen az idősek és más kiszolgáltatók felhasználók esetében;
- g) azt, hogy milyen piaci hatása van az üzleti kártyák II. fejezetből való kizárásának, összehasonlítva a felár felszámítását tiltó tagállamokban és a felár felszámítását engedélyező tagállamokban fennálló helyzetet;
- h) a belföldi betétikártya-műveletek bankközi jutalékára vonatkozó különös rendelkezések piaca gyakorolt hatását;
- i) a határon átnyúló elfogadás fejlődését, valamint annak az egységes piacra gyakorolt hatását, összehasonlítva a maximalizált jutalékú és a nem maximalizált jutalékú kártyák helyzetét annak vizsgálata érdekében, hogy lehetséges-e egyértelműen megállapítani a határon átnyúló elfogadás esetében alkalmazandó bankközi jutalékot;
- j) a fizetési kártya-rendszer és a feldolgozás szétválasztására vonatkozó szabályok gyakorlati alkalmazását, valamint azt, hogy újra kell-e gondolni a jogi szétválasztást;
- k) azt, hogy a 3. cikk (1) bekezdése által a közepes és nagy értékű betétikártya-műveletekre vonatkozó bankközi jutalékok tényleges értékére gyakorolt hatás függvényében szükséges lehet-e felülvizsgálni az említett bekezdést, és úgy módosítani az abban szereplő rendelkezést, hogy a maximális érték legfeljebb a EUR 0,07 összeg és a művelet értékének 0,2 %-át kitevő összeg közül az alacsonyabb összegnek feleljen meg.

A Bizottság szükség esetén a jelentéshez jogalkotási javaslatot mellékel, amely magában foglalhat a bankközi jutalékok felső határának módosítására irányuló javaslatot is.

18. cikk

Hatálybalépés

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ezt a rendeletet 2015. június 8-tól kell alkalmazni, a 3., 4., 6. és 12. cikk kivételével, amelyeket 2015. december 9-től kell alkalmazni, valamint a 7., 8., 9. és 10. cikk kivételével, amelyeket 2016. június 9-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/752 RENDELETE**(2015. április 29.)****az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Montenegrói Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról****(kodifikált szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 140/2008/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ jelentősen módosították ⁽⁴⁾. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) 2007. október 15-én egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Montenegrói Köztársaság között stabilizációs és társulási megállapodást ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: STM) írtak alá, és az 2010. május 1-jén lépett hatályba.
- (3) Az STM egyes rendelkezéseinek alkalmazására eljárásokat kell megállapítani.
- (4) Az STM értelmében a Montenegróból származó halászati termékeket csökkentett vámmal lehet behozni az Unióba a vámkontingensek határain belül. Ezért szükséges az ezen vámkontingensek kezelését szabályozó előírások megállapítása.
- (5) Ahol kereskedelmevédelmi intézkedések válnak szükségessé, azokat az (EU) 2015/478 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁶⁾, az (EU) 2015/479 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁷⁾, az 1225/2009/EK tanácsi rendeletben ⁽⁸⁾, vagy megfelelő esetben az 597/2009/EK tanácsi rendeletben ⁽⁹⁾ megállapított általános előírásoknak megfelelően kell elfogadni.
- (6) Amennyiben egy tagállam esetleges csalásról vagy a közigazgatási együttműködés esetleges elmulasztásáról tájékoztatja a Bizottságot, a vonatkozó uniós jogszabályokat, különösen az 515/97/EK tanácsi rendeletet ⁽¹⁰⁾ kell alkalmazni.

⁽¹⁾ 2014. december 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. március 11-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 140/2008/EK rendelete (2007. november 19.) az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Montenegrói Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás és az egyrészről az Európai Közösség, másrészről a Montenegrói Köztársaság közötti ideiglenes megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes eljárásokról (HL L 43., 2008.2.19., 1. o.).

⁽⁴⁾ Lásd az I. mellékletet.

⁽⁵⁾ HL L 108., 2010.4.29., 3. o.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2015/478 rendelete (2015. március 11.) a behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 83., 2015.3.27., 16. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és Tanács (EU) 2015/479 rendelete (2015. március 11.) a kivételre vonatkozó közös szabályokról (HL L 83., 2015.3.27., 34. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 1225/2009/EK rendelete (2009. november 30.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 597/2009/EK rendelete (2009. június 11.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről (HL L 188., 2009.7.18., 93. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács 515/97/EK rendelete (1997. március 13.) a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről (HL L 82., 1997.3.22., 1. o.).

- (7) E rendelet vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtása céljából a Bizottságot segítenie kell a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 285. cikkével létrehozott vámkódex bizottságnak.
- (8) Az STM-ben szereplő kétoldalú védzáradékok végrehajtása szükségessé teszi, hogy a véd- és egyéb intézkedések elfogadása egységes feltételek mellett történjen. Ezeket az intézkedéseket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (9) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, ha az STM 41. cikke (5) bekezdésének b) pontja és 42. cikke (4) bekezdésének értelmében vett rendkívüli és kritikus körülményekkel összefüggésben felmerülő, kellően indokolt esetben ez rendkívül sürgős okból szükséges,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

E rendelet az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt a Montenegrói Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás (a továbbiakban: STM) egyes rendelkezéseinek végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályok elfogadásának egyes eljárásait állapítja meg.

2. cikk

A hal- és halászati termékekre vonatkozó engedmények

Az STM 29. cikkének végrehajtására vonatkozó, a hal- és halászati termékek vámkontingenseit érintő részletes szabályokat a Bizottság az e rendelet 9. cikke (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében fogadja el.

3. cikk

Vámcsökkentések

- (1) A (2) bekezdésre is figyelemmel a kedvezményes vámtételek értékét egy tizedesjegyre, lefelé kell kerekíteni.
- (2) A kedvezményes vámtétel teljes mértékű mentességet jelent abban az esetben, ha a kedvezményes vámtétel kiszámításakor a kapott eredmény az (1) bekezdés szerint a következők valamelyike:
- a) értékvámok esetén 1 % vagy kevesebb; vagy
 - b) az egyedi vámtételek esetén 1 EUR vagy annál kevesebb.

4. cikk

Technikai kiigazítások

Az e rendelet alapján elfogadott rendelkezéseknek a Kombinált Nomenklatúra szerinti kódokban és a TARIC albtantá-sokban történt változtatásokra vagy az Unió és Montenegro között létrejött új vagy módosított megállapodásokra, jegyzőkönyvekre, levélváltásokra vagy egyéb jogi aktusokra tekintettel szükséges módosításait és technikai kiigazításait a 9. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

*5. cikk***Általános védzáradék**

Ha az Uniónak az STM 41. cikkében előírt intézkedést kell hoznia, azt az e rendelet 9. cikke (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni, kivéve, ha erről az STM 41. cikke másképpen rendelkezik.

*6. cikk***Hiányzáradék**

Ha az Uniónak az STM 42. cikkében előírt intézkedést kell megtennie, azt az e rendelet 9. cikke (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

*7. cikk***Rendkívüli és kritikus körülmények**

Ha az STM 41. cikke (5) bekezdése b) pontjának és 42. cikke (4) bekezdésének értelmében vett rendkívüli és kritikus körülmények lépnek fel, a Bizottság az STM 41. és 42. cikkeiben előírt azonnali intézkedéseket tehet.

Ha a Bizottsághoz valamely tagállamtól kérelem érkezik, azzal kapcsolatban a kézhezvételtől számított öt munkanapon belül határozatot hoz.

Az első bekezdésben említett intézkedéseket a Bizottság az e rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében hozza meg. Sürgős esetekben e rendelet 9. cikkének (4) bekezdését kell alkalmazni.

*8. cikk***Védzáradék a mezőgazdasági és halászati termékekre**

(1) Az e rendelet 5. és 6. cikkében említett eljárások ellenére, ha az Uniónak a mezőgazdasági és halászati termékeket illetően az STM 41. cikke szerinti védintézkedéseket kell meghoznia, a Bizottság valamely tagállam kérésére vagy a saját kezdeményezésére azután határoz a szükséges intézkedésekről, hogy adott esetben az STM 41. cikkében meghatározott előterjesztési eljárásról folyamodott.

Ha a Bizottsághoz valamely tagállamtól kérelem érkezik, a Bizottság azzal kapcsolatban határozatot hoz:

- a) a kérelem kézhezvételét követő három munkanapon belül, amennyiben az STM 41. cikkében előírt előterjesztési eljárás nem alkalmazandó; vagy
- b) az STM 41. cikke (5) bekezdésének a) pontjában említett 30 napos időszak végét követő három napon belül, amennyiben az STM 41. cikkében előírt előterjesztési eljárás alkalmazandó.

A Bizottság értesíti a Tanácsot azokról az intézkedésekről, amelyekről határozott.

(2) Ezeket az intézkedéseket a Bizottság a 9. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében hozza meg. Sürgős esetekben a 9. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni.

*9. cikk***A bizottsági eljárás**

(1) E rendelet 4. cikkének alkalmazásában a Bizottságot a 952/2013/EU rendelet 285. cikkével létrehozott vámkódex-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) E rendelet 5–8. cikkének alkalmazásában a Bizottságot az (EU) 2015/478 rendelet 3. cikke (1) bekezdésével létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

10. cikk

Dömping és szubvenció

Olyan gyakorlat esetében, amely az STM 40. cikkének (2) bekezdésében előírt intézkedések Unió általi alkalmazását indokolhatná, a dömpingellenes és/vagy kiegyenlítő intézkedések bevezetéséről szóló döntést értelemszerűen az 1225/2009/EK és/vagy a 597/2009/EK rendeletben megállapított rendelkezésekkel összhangban kell meghozni.

11. cikk

Verseny

(1) Olyan gyakorlat esetében, amely az STM 73. cikkében előírt intézkedések Unió általi alkalmazását indokolhatná, a Bizottságnak az eset kivizsgálását követően saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérésére el kell döntenie, hogy az adott gyakorlat összeegyeztethető-e az STM-mel.

Az STM 73. cikkének (10) bekezdésében előírt intézkedéseket támogatások esetén az 597/2009/EK rendeletben előírt eljárások keretében, egyéb esetekben pedig a Szerződés 207. cikkében megállapított eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Olyan gyakorlat esetén, amelynek eredményeként Montenegró intézkedéseket alkalmazhatna az Unióval szemben az STM 73. cikke alapján, a Bizottságnak az eset kivizsgálását követően el kell döntenie, hogy a gyakorlat összeegyeztethető-e az STM-ben előírt elvekkel. Szükség esetén a Bizottság megfelelő határozatokat hoz a Szerződés 101., 102. és 107. cikkének alkalmazásából adódó kritériumok alapján.

12. cikk

Csalás vagy a közigazgatási együttműködés elmulasztása

Ha a Bizottság egy tagállam által nyújtott információ alapján vagy saját kezdeményezésére úgy ítéli meg, hogy az STM 46. cikkében megállapított feltételek teljesülnek, akkor indokolatlan késedelem nélkül:

- a) tájékoztatja a Tanácsot; és
- b) értesíti megállapításairól és az objektív információkról a stabilizációs és társulási bizottságot, és konzultációt kezd a stabilizációs és társulási bizottsággal.

A Bizottságnak az STM 46. cikkének (5) bekezdése szerinti valamennyi közzétételt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kell megtennie.

A Bizottság az e rendelet 9. cikke (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében határozhat úgy, hogy az STM 46. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint ideiglenesen felfüggeszti a termékekre vonatkozó kedvezményes elbánást.

13. cikk

Értesítések

A stabilizációs és társulási tanácsnak, illetve a stabilizációs és társulási bizottságnak az STM-ben előírt értesítése az Unió nevében eljáró Bizottság felelőssége.

14. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 140/2008/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

15. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és módosítása

A Tanács 140/2008/EK rendelete
(HL L 43., 2008.2.19., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 37/2014/EU rendelete
(HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)

Kizárólag a melléklet 15. pontja

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

140/2008/EK rendelet	Ez a rendelet
1–8. cikk	1–8. cikk
8a. cikk	9. cikk
9. cikk	10. cikk
10. cikk	11. cikk
11. cikk	12. cikk
13. cikk	13. cikk
—	14. cikk
14. cikk	15. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/753 RENDELETE**(2015. április 29.)****a Törökországból származó mezőgazdasági termékeknek az Unióba történő behozataláról****(kodifikált szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 779/98/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ jelentősen módosították ⁽⁴⁾. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) Az EK–Törökország Társulási Tanács 1/98 sz. határozata ⁽⁵⁾ a Törökországból származó mezőgazdasági termékeknek az Unióba történő behozatalára alkalmazandó preferenciális rendszert állapítja meg.
- (3) Az olyan termékek esetében, amelyeknél az uniós rendeletek egy bizonyos behozatali ár betartását írják elő, a preferenciális vámrendszer alkalmazása ennek az árnak a betartásától függ.
- (4) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁶⁾ megfelelően kell gyakorolni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az Európai Unió működéséről szóló szerződés I. mellékletében felsorolt, Törökországból származó és az EK–Törökország Társulási Tanács 1/98. sz. határozatában megállapított feltételek szerint az Unióba behozott termékekre vonatkozó behozatali rendszer alkalmazásához szükséges szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. cikk

(1) Az olyan termékek esetében, amelyeknél az uniós rendeletek egy bizonyos behozatali ár betartását írják elő, a preferenciális vámrendszer alkalmazása ennek az árnak a betartásától függ.

(2) Olyan halászati termékek esetében, amelyeknél referenciaár van meghatározva, a preferenciális vám alkalmazása ennek az árnak a betartásától függ.

⁽¹⁾ 2014. december 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. március 11-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 779/98/EK rendelete (1998. április 7.) a Törökországból származó mezőgazdasági termékeknek a Közösségbe történő behozataláról, a 4115/86/EKG rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 3010/95/EK rendelet módosításáról (HL L 113., 1998.4.15., 1. o.).

⁽⁴⁾ Lásd az I. mellékletet.

⁽⁵⁾ Az EK–Törökország Társulási Tanács 1/98 sz. határozata (1998. február 25.) a mezőgazdasági termékek kereskedelmi rendszeréről (HL L 86., 1998.3.20., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

3. cikk

(1) A Bizottságot az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 229. cikkével létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

4. cikk

A 779/98/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

5. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és módosítása

A Tanács 779/98/EK rendelete
(HL L 113., 1998.4.15., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 255/2014/EU rendelete
(HL L 84., 2014.3.20., 57. o.)

Kizárólag a 2. cikk

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

779/98/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, első bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, második bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
2a. cikk	3. cikk
3. cikk	—
4. cikk	—
—	4. cikk
5. cikk	5. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/754 RENDELETE

(2015. április 29.)

a kiváló minőségű marhahúsról, a sertéshúsról, baromfi húsról, búzáról és kétszeresre, korpáról, korpás lisztre és más maradékokra előírt egyes uniós vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről

(kodifikált szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 774/94/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. A rendeletet az áttekinthetőség és érthetőség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) Az Unió az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXVIII. cikke értelmében és a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulójának során vámengedményekről folytatott tárgyalásokat. Ezek a tárgyalások megállapodásokhoz vezettek, amelyeket a 94/87/EK tanácsi határozat ⁽⁵⁾ és a 94/800/EK tanácsi határozat ⁽⁶⁾ jóváhagyott.
- (3) Az említett megállapodások bizonyos feltételek mellett a 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95, valamint a 0206 29 91 KN-kód alá tartozó kiváló minőségű marhahús, a 0203 19 13 és a 0203 29 15 KN-kód alá tartozó sertéshús, a 0207 14 10, a 0207 14 50, a 0207 14 70, a 0207 27 10, 0207 27 20 és a 0207 27 80 KN-kód alá tartozó baromfi hús, az 1001 11 00, 1001 19 00 és az 1001 99 00 KN-kód alá tartozó búza és kétszeres, továbbá a 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 és a 2302 40 90 KN-kód alá tartozó korpák, korpás liszt és más maradékok esetében éves vámkontingensek megnyitásáról rendelkeznek.
- (4) Az említett megállapodások határozatlan időre szólnak. Ezért ezeket a kontingenseket az ésszerűség és hatékonyság érdekében több évre kell megnyitni.
- (5) Helyénvalónak bizonyulhat egy olyan rendszer, amely a termékek jellegét, eredetét és származását garantálja. Ennek érdekében a megállapodás szerinti vámengedmények keretében történő behozatal feltételeként eredetiségigazolás bemutatását kell előírni.
- (6) Helyénvaló lehet ezeket a behozatalt az Unió piacán kialakuló igényektől függően az egész évre elosztani. Ennek érdekében helyénvaló lehet egy, a kontingensek felhasználását behozatali engedély bemutatásához kötő rendszer bevezetése.
- (7) E rendelet egyes nem alapvető rendelkezéseinek kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosításainak elfogadására vonatkozóan, amennyiben a kontingensek mennyiségi tételei és egyéb feltételei, különösen valamely, egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodás megkötésére vonatkozó tanácsi

⁽¹⁾ 2014. december 14-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. március 11-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 774/94/EK rendelete (1994. március 29.) a kiváló minőségű marhahúsról, a sertéshúsról, baromfi húsról, búzáról és kétszeresre, korpáról, korpás lisztre és más maradékokra előírt egyes közösségi vámkontingensek megnyitására és kezelésére vonatkozó rendelkezésekről (HL L 91., 1994.4.8., 1. o.).

⁽⁴⁾ Lásd az I. mellékletet.

⁽⁵⁾ A Tanács 94/87/EK határozata (1993. december 20.) az Európai Közösség és Argentína, Brazília, Kanada, Lengyelország, Svédország illetve Uruguay között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXVIII. cikkének megfelelően az olajos magvakról szóló, kölcsönösen elfogadott jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodások megkötéséről (HL L 47., 1994.2.18., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 94/800/EK határozata (1994. december 22.) a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről (HL L 336., 1994.12.23., 1. o.).

határozat útján kiigazításra kerülnek. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

- (8) Annak érdekében, hogy e rendeletnek az említett kontingensrendszer kezeléséhez szükséges szabályok tekintetében való végrehajtása egységes feltételeit biztosítani lehessen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Terméksúlyban kifejezett, összesen 20 000 tonna éves uniós vámkontingens megnyitására kerül sor a friss, hűtött vagy fagyasztott, kiváló minőségű, a 0201 és 0202 KN-kód alá tartozó marhahúsra, valamint a 0206 10 95 és 0206 29 91 KN-kód alá tartozó termékekre.

E kontingensen belül a Közös Vámtarifa alkalmazandó vámtétele 20 %.

2. cikk

Összesen évi 7 000 tonna uniós vámkontingens megnyitására kerül sor a 0203 19 13 és 0203 29 15 KN-kód alá tartozó friss, hűtött vagy fagyasztott sertéshúsra.

E kontingensen belül a Közös Vámtarifa alkalmazandó vámtétele 0 %.

3. cikk

Összesen évi 15 500 tonna uniós vámkontingens megnyitására kerül sor a 0207 14 10, 0207 14 50 és 0207 14 70 KN-kód alá tartozó baromfihúsra.

E kontingensen belül a Közös Vámtarifa alkalmazandó vámtétele 0 %.

4. cikk

Összesen évi 2 500 tonna uniós vámkontingens megnyitására kerül sor a 0207 27 10, 0207 27 20 és 0207 27 80 KN-kód hatálya alá tartozó pulykahúsra.

E kontingensen belül a Közös Vámtarifa alkalmazandó vámtétele 0 %.

5. cikk

Összesen évi 300 000 tonna uniós vámkontingens megnyitására kerül sor a 1001 11 00, 1001 19 00 és 1001 99 00 KN-kód hatálya alá tartozó minőségi búzára.

E kontingensen belül a Közös Vámtarifa alkalmazandó vámtétele 0 %.

6. cikk

Összesen évi 475 000 tonna uniós vámkontingens megnyitására kerül sor a 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 és 2302 40 90 KN-kód alá tartozó, a búza és a kukoricán és rizsen kívüli egyéb gabonafélék korpájára, korpás lisztjére és más maradékára.

E kontingensen belül a Közös Vámtarifa alkalmazandó vámtétele tonnánként 30,60 EUR a 2302 30 10 és 2302 40 10 KN-kód alá tartozó termékek, és tonnánként 62,25 EUR a 2302 30 90 és 2302 40 90 KN-kód alá tartozó termékek esetében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

7. cikk

A nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítése érdekében, és amennyiben az e rendeletben említett kontingensek mennyiségi tételei és egyéb feltételei az Európai Parlament és a Tanács, vagy a Tanács által – különösen valamely, egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodás jóváhagyására vonatkozó tanácsi határozat útján – kiigazításra kerülnek, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e rendelet szükségessé váló módosításaira vonatkozóan.

8. cikk

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az e rendeletben említett kontingensrendszer kezeléséhez szükséges szabályokat és adott esetben megállapítja a következőkre vonatkozó rendelkezéseket:

- a) a szóban forgó termék jellegének, eredetének és származásának garantálása;
- b) az a) pontban említett garanciák igazolására alkalmas dokumentum elismerése; és
- c) a behozatali engedélyek kiadásának feltételei és azok érvényességi ideje.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 10. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság 7. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. április 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letele előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letele előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 7. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

10. cikk

(1) A Bizottságot az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 229. cikkével létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

11. cikk

A 774/94/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

12. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

I. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és egymást követő módosításainak listája

A Tanács 774/94/EK rendelete
(HL L 91., 1994.4.8., 1. o.)

A Bizottság 2198/95/EK rendelete
(HL L 221., 1995.9.19., 3. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 252/2014/EU rendelete
(HL L 84., 2014.3.20., 35. o.)

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 774/94/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, első bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, második bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, első bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, második bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, első bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, második bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, első bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, második bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés	5. cikk, első bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, második bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, első bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, második bekezdés
7. cikk	8. cikk
8. cikk	7. cikk
8a. cikk	9. cikk
8b. cikk	10. cikk
9. cikk	—
10. cikk	12. cikk
—	11. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/755 RENDELETE
(2015. április 29.)
az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról
(átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 625/2009/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ jelentős mértékben módosították ⁽⁴⁾. Mivel további módosítások szükségesek, az említett rendeletet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) A közös kereskedelempolitikának egységes elveken kell alapulnia.
- (3) A behozatali szabályok egységességét, amennyire lehetséges, a kérdéses harmadik országokban fennálló gazdasági rendszer jellegzetességeinek figyelembevételével, a közös szabályok alapján egyéb harmadik országokra alkalmazott rendelkezésekhez hasonló rendelkezések meghozatalával kell biztosítani.
- (4) A behozatalra vonatkozó közös szabályok a szén- és acéltermékekre is alkalmazandók, a kifejezetten ilyen termékekre vonatkozó megállapodások végrehajtására vonatkozó intézkedések sérelme nélkül.
- (5) Az uniós szabályozás kiindulópontját ezért a behozatal liberalizációja, nevezetesen a mennyiségi korlátozások megszüntetése kell, hogy képezze.
- (6) Néhány termék esetében a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a behozatalra vonatkozó feltételeket, a behozatal alakulását, a gazdasági és kereskedelmi helyzet különböző szempontjait, és az esetlegesen meghozandó intézkedéseket.
- (7) Ezen termékek esetében nyilvánvalóvá válhat, hogy egyes ilyen behozatalokat uniós felügyelet alá kell vonni.
- (8) A Bizottság feladata az Unió érdekei által megkívánt védintézkedések elfogadása, tekintetbe véve az Unió nemzetközi kötelezettségeit.
- (9) Az Unió egy vagy több térségére korlátozódó felügyeleti vagy védintézkedések alkalmasabbak lehetnek, mint az Unió egészére vonatkozó intézkedések. Ezen intézkedéseket azonban csak kivételes esetben és akkor lehet engedélyezni, ha nincs más lehetséges megoldás. Biztosítani kell, hogy ezek az intézkedések ideiglenesek legyenek, és a belső piac működését a lehető legkevésbé zavarják.
- (10) Az uniós felügyelet alkalmazása esetén az érintett termékek szabad forgalomba bocsátását egységes feltételeknek megfelelő felügyeleti okmány bemutatásától kell függővé tenni. Ezt az okmányt – az importőr egyszerű kérelme alapján – meghatározott időtartamon belül a tagállamok hatóságainak kell kiállítaniuk, anélkül azonban, hogy az importőr ezáltal behozatali jogot szerezne. A felügyeleti okmány ezért csak addig érvényes, amíg a behozatali szabályok változatlanok maradnak.

⁽¹⁾ 2014. december 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. március 11-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 625/2009/EK rendelete (2009. július 7.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 185., 2009.7.17., 1. o.).

⁽⁴⁾ Lásd a III. mellékletet.

- (11) A hatékony ügyintézés, valamint az Unió gazdasági szereplőinek érdekében kívánatos, hogy a felügyeleti okmány tartalma és külső megjelenése, amennyire lehetséges, igazodjon a 738/94/EK bizottsági rendeletben ⁽¹⁾, a 3168/94/EK bizottsági rendeletben ⁽²⁾ és a 3169/94/EK bizottsági rendeletben ⁽³⁾ előírt behozatali engedélyek formanyomtatványaihoz, a felügyeleti okmány technikai jellemzőit szem előtt tartva.
- (12) Az Uniónak érdeke, hogy a tagállamok és a Bizottság a lehető legteljesebb mértékben tájékoztassák egymást az uniós felügyelet keretében szerzett információkról.
- (13) Pontos feltételeket kell elfogadni az esetleges károk megállapítására vonatkozóan, továbbá vizsgálati rendszert kell bevezetni, miközben továbbra is lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy sürgős esetekben megfelelő intézkedéseket hozzon.
- (14) E célból részletes rendelkezéseket kell előírni a vizsgálatok megkezdéséről, a szükséges ellenőrzésekről és vizsgálatokról, az érintett felek meghallgatásáról, az összegyűjtött információk kezeléséről, valamint a kármegállapítás feltételeiről.
- (15) A vizsgálatokra vonatkozóan e rendeletben foglalt rendelkezések nem sértik a szakmai titoktartásra vonatkozó uniós és tagállami szabályokat.
- (16) Mindemellett annak érdekében, hogy az érintett gazdasági szereplők jogbiztonsága növekedjék, kívánatos megállapítani a vizsgálatok megkezdésére, illetve a gyors döntéshozatal céljából az intézkedések szükségességéről szóló határozatok meghozatalára vonatkozó határidőket.
- (17) A behozatali szabályok egységessége érdekében az importőröktől megkívánt alaki követelményeknek egyszerűeknek és egységeseknek kell lenniük, függetlenül a vámkezelés helyétől. Ezért kívánatos annak biztosítása, hogy minden alaki követelményt az e rendelethez mellékelte mintáknak megfelelő formanyomtatványok alkalmazásával teljesítsenek.
- (18) Az uniós felügyeleti intézkedésekkel összefüggésben kiállított felügyeleti okmányoknak az azt kiállító tagállamtól függetlenül az Unió egészében érvényesnek kell lenniük.
- (19) Az 517/94/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ hatálya alá tartozó textiltermékek uniós és nemzetközi szinteken különös elbánás alá tartoznak. Ezért ezeket a termékeket e rendelet hatálya alól teljesen ki kell zárni.
- (20) A 427/2003/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ tartalmazta a 625/2009/EK rendelet I. mellékletében foglalt harmadik országok listájának módosítására vonatkozó felhatalmazást. Mivel a 427/2003/EK rendelet átmeneti termékspecifikus védelmi mechanizmusról szóló I. címének rendelkezései 2013. december 11-én hatályukat veszítették, és a rendelet II. címének rendelkezései oka fogyottá váltak, az áttekinthetőség, az egyértelműség és az ésszerűség érdekében az említett rendelet 14a. és 14b. cikkét célszerű belefoglalni ebbe a rendeletbe. A 427/2003/EK rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni.
- (21) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el e rendelet I. mellékletének módosítása érdekében, hogy a harmadik országok említett I. mellékletben szereplő listájáról lekerüljenek azok az országok, amelyek csatlakoznak a Kereskedelmi Világszervezethez (WTO).

⁽¹⁾ A Bizottság 738/94/EK rendelete (1994. március 30.) a mennyiségi kontingensek kezelésére vonatkozó közösségi eljárás létrehozásáról szóló 520/94/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról (HL L 87., 1994.3.31., 47. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 3168/94/EK rendelete (1994. december 21.) az egyes harmadik országokból származó textiltermékek kétoldalú megállapodások, jegyzőkönyvek, egyéb megállapodások, vagy egyéb különleges közösségi importszabályozás hatálya alá nem tartozó behozatalának közös szabályairól szóló 517/94/EK tanácsi rendelet alkalmazási körében közösségi behozatali engedély létrehozásáról és a rendelet egyes rendelkezéseinek módosításáról (HL L 335., 1994.12.23., 23. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 3169/94/EK rendelete (1994. december 21.) a meghatározott textiltermékek harmadik országokból történő behozatalának közös szabályairól szóló 3030/93/EGK tanácsi rendelet III. mellékletének módosításáról és a rendelet alkalmazási körében közösségi behozatali engedély létrehozásáról (HL L 335., 1994.12.23., 33. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 517/94/EK rendelete (1994. március 7.) az egyes harmadik országokból származó textiltermékek kétoldalú megállapodások, jegyzőkönyvek, egyéb megállapodások vagy egyéb különleges közösségi importszabályozás hatálya alá nem tartozó behozatalának közös szabályairól (HL L 67., 1994.3.10., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 427/2003/EK rendelete (2003. március 3.) a Kínai Népköztársaságból származó behozatalra vonatkozó, átmeneti termékspecifikus védelmi mechanizmusról, valamint az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló 519/94/EK rendelet módosításáról (HL L 65., 2003.3.8., 1. o.).

- (22) E rendelet végrehajtása megkívánja, hogy az ideiglenes és a végleges védintézkedések elfogadása, valamint az előzetes felügyeleti intézkedések bevezetése egységes feltételek mellett történjen. A Bizottságnak ezeket az intézkedéseket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadnia.
- (23) A tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni a felügyeleti és az ideiglenes intézkedések elfogadására, tekintettel az ilyen intézkedések hatásaira, valamint – a végleges védintézkedések elfogadása vonatkozásában – az intézkedések sorrendiségének logikájára. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése nehezen helyreállítható károkat okozna, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket fogadjon el.
- (24) Amikor a 625/2009/EK rendeletet módosították, annak 18. cikke (2) bekezdésének második albekezdése tévedésből törlésre került. Ezt a rendelkezést ismét be kell iktatni.
- (25) Örményország, Oroszország, Tadzsikisztán és Vietnam a Kereskedelmi Világszervezet tagja lett, ezért ezeket a harmadik országokat felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktussal törölni kell a 625/2009/EK rendelet I. mellékletéből. Az egyértelműség és az ésszerűség érdekében ezek az országok nem szerepelnek e rendelet I. mellékletének harmadik országokat tartalmazó listáján,

ELFOGADTA EZT AZ RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

1. cikk

(1) Ez a rendelet az I. mellékletben felsorolt harmadik országokból származó termékek behozatalára alkalmazandó, kivéve az 517/94/EK rendelet hatálya alá eső textiltermékeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett termékeket szabadon lehet behozni az Unióba, és ennek megfelelően azokra – az V. fejezet szerint meghozható védintézkedések sérelme nélkül – semmilyen mennyiségi korlátozás nem vonatkozhat.

II. FEJEZET

UNIÓS TÁJÉKOZTATÁSI ÉS KONZULTÁCIÓS ELJÁRÁS

2. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, amennyiben a behozatal alakulása felügyeleti vagy védintézkedéseket tesz szükségessé. Ennek a tájékoztatásnak a 6. cikkben meghatározott feltételek alapján meghatározott rendelkezésre álló bizonyítékokat is tartalmaznia kell. A Bizottság haladéktalanul továbbítja e tájékoztatást az összes tagállamnak.

III. FEJEZET

UNIÓS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS

3. cikk

(1) Amennyiben a Bizottság úgy látja, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján indokolt vizsgálatot indítani, a tagállamtól kapott tájékoztatás kézhezvételét követő egy hónapon belül megindítja a vizsgálatot, és közleményt tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A közlemény:

- tartalmazza a beérkezett információk összegzését, valamint tartalmaz egy felszólítást arra vonatkozóan, hogy minden lényeges információt közölni kell a Bizottsággal;
- meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül az érdekelt felek álláspontjukat írásban közölhetik, és információkat nyújthatnak be, amennyiben ezeket az álláspontokat és információkat figyelembe kell venni a vizsgálat során;
- meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül az érdekelt felek a Bizottságtól a (4) bekezdésben foglaltakkal összhangban szóbeli meghallgatást kérhetnek.

A Bizottság a tagállamokkal együttműködve megkezdi a vizsgálatot.

A Bizottság az információk beérkezését követően főszabályként 21 napon belül tájékoztatja a tagállamokat az információkra vonatkozó elemzéséről.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(2) A Bizottság minden általa szükségesnek tartott információt beszerez, és amennyiben indokoltnak tartja, lépéseket tesz ezen információk ellenőrzésére az importőröknél, kereskedőknél, ügynököknél, termelőknél, kereskedelmi szövetségeknél és szervezeteknél.

Amennyiben azon tagállam, amelynek területén az említett ellenőrzésre sor kerül, így kívánja, e feladat ellátásában a Bizottságot e tagállam munkatársai segítik.

Az (1) bekezdés első albekezdésének megfelelően jelentkező érdekelt felek, valamint az exportáló ország képviselői – az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumoktól eltérően – a vizsgálattal összefüggésben a Bizottság rendelkezésére bocsátott összes információt megtekinthetik, feltéve, hogy érdekeik védelméhez ezek szükségesek, és a 5. cikk értelmében nem minősülnek titkosnak, továbbá hogy azokat a Bizottság a vizsgálat során felhasználja. E célból írásbeli kérelemmel kell a Bizottsághoz fordulniuk, amelyben megjelölik a kért információkat.

(3) A tagállamok a Bizottság kérésére és az általa meghatározott eljárásoknak megfelelően közlik a Bizottsággal a vizsgálat tárgyát képező termék piaci helyzetének alakulásáról rendelkezésükre álló információkat.

(4) A Bizottság az érdekelt feleket meghallgathatja. Köteles az érdekelt feleket meghallgatni, ha azok az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett közleményben előírt időtartamon belül a meghallgatást írásban kérték, és a kérelemben igazolták, hogy a vizsgálat eredményei hatással lehetnek rájuk, és szóbeli meghallgatásuk szükségességét különleges okokkal támasztják alá.

(5) Amennyiben az információk szolgáltatása nem az e rendelet vagy az e rendelet értelmében a Bizottság által meghatározott határidőn belül történik, vagy a vizsgálat komoly akadályba ütközik, akkor a vizsgálat megállapításai a rendelkezésre álló információkon alapulhatnak. Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy valamely érdekelt fél vagy harmadik fél hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, akkor ezeket az információkat figyelmen kívül hagyja, és a rendelkezésre álló információkat használhatja fel.

(6) Amennyiben a Bizottság úgy látja, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem indokolt vizsgálatot indítani, a tagállamoktól kapott tájékoztatás kézhezvételét követő egy hónapon belül tájékoztatja a tagállamokat erről a döntéséről.

4. cikk

(1) A vizsgálat végén a Bizottság az eredményekről jelentésben számol be a 22. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak (a továbbiakban: a bizottság).

(2) Amennyiben a Bizottság a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül úgy ítéli meg, hogy nincs szükség uniós felügyeleti vagy védintézkedésekre, a vizsgálatot egy hónapon belül meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében szünteti meg. A vizsgálat megszüntetéséről szóló határozatot, amely a vizsgálat legfontosabb következtetéseit és az azok alapjául szolgáló indokok összegzését tartalmazza, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(3) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy uniós felügyeleti vagy védintézkedésekre van szükség, akkor a IV., illetve az V. fejezettel összhangban a szükséges határozatokat legkésőbb a vizsgálat megkezdésétől számított kilenc hónapon belül meghozza. Kivételes esetekben ez a határidő legfeljebb további két hónappal meghosszabbítható. A Bizottság ebben az esetben közleményt tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a meghosszabbítás időtartamáról és a meghosszabbítás alapjául szolgáló indokok összegzéséről.

(4) E fejezet rendelkezései nem zárják ki a 7–12. cikk szerinti felügyeleti intézkedések bármikori vagy a 13., 14. és 15. cikk szerinti védintézkedések olyan kritikus, azonnali beavatkozást igénylő helyzetben történő meghozatalát, amikor bármilyen késedelem nehezen helyrehozható kárt okozna.

A Bizottság az általa még szükségesnek tartott vizsgálati intézkedéseket azonnal megteszi. A vizsgálat eredményeit fel kell használni a megtett intézkedések felülvizsgálatához.

5. cikk

(1) Az e rendelet alkalmazásában kapott információkat csak arra a célra szabad felhasználni, amelyre az információt kérték.

(2) A Bizottság és a tagállamok – ideértve tisztviselőiket is – az információt nyújtó fél kifejezett hozzájárulása nélkül nem hozhatják nyilvánosságra az e rendelet alapján kapott bizalmas jellegű információt és az egyéb, bizalmas jelleggel közölt információt.

(3) A bizalmas információkezelés iránti kérelemben meg kell jelölni azokat az okokat, amelyek alapján az információ bizalmasnak minősül.

Amennyiben azonban a bizalmas információkezelés iránti kérelem megalapozatlannak bizonyul, és az információ szolgáltatója sem az információ nyilvánosságra hozatalához, sem annak általánosított vagy összegzett formájú nyilvánossá tételéhez nem kíván hozzájárulni, akkor az érintett információ figyelmen kívül hagyható.

(4) Az információ bizalmasnak tekintendő, ha nyilvánossá tétele az információ szolgáltatójára vagy forrására jelentős hátrányt gyakorolna.

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem zárja ki azt, hogy az uniós hatóságok általános információkra és különösen olyan indokokra hivatkozzanak, amelyeken az e rendelet szerint hozott határozatok alapulnak. E hatóságoknak azonban figyelembe kell venniük az érintett jogi és természetes személyek ahhoz fűződő jogos érdekeit, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.

6. cikk

(1) A behozatal alakulása, a behozatal körülményei, valamint az ilyen behozatalból származóan az uniós termelőket érő vagy fenyegető komoly károk vizsgálata során különösen a következő tényezőket kell figyelembe venni:

- a) a behozatal mennyisége, így különösen az, hogy történt-e jelentős növekedés akár abszolút értelemben, akár az Unión belüli termeléshez vagy fogyasztáshoz képest;
- b) a behozatali árak, így különösen az, hogy történt-e jelentős áralakítás az Unióban előállított hasonló termék árával összehasonlítva;
- c) a hasonló vagy az adott termékkel közvetlenül versenyző termékek uniós termelőit ebből következően érő hatás, amit többek között az alábbi gazdasági mutatók alakulása jelez:
 - termelés,
 - kapacitáskihasználás,
 - készletek,
 - eladások,
 - piaci részesedés,
 - árak (azaz az árak leSORÍTÁSA vagy olyan áremelkedés megakadályozása, amely rendes körülmények között bekövetkezett volna),
 - nyereségek,
 - a felhasznált tőke megtérülése,
 - cash-flow,
 - foglalkoztatottság.

(2) A vizsgálat lefolytatása során a Bizottság figyelembe veszi az I. mellékletben említett országok sajátos gazdasági rendszerét.

(3) Komoly károkozás veszélyére való hivatkozás esetén a Bizottságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy egyértelműen előrelátható-e az, hogy egy adott helyzet tényleges károkozásához vezethet. Ebben a vonatkozásban olyan tényezők vehetők figyelembe, mint:

- a) az Unióba irányuló kivitelek növekedési üteme;
- b) a származási vagy exportáló országban már meglevő vagy belátható időn belül fennálló kiviteli kapacitás, és annak valószínűsége, hogy az ebből származó kivitel az Unióba irányul majd.

IV. FEJEZET

FELÜGYELET

7. cikk

(1) Amennyiben az Unió érdekei úgy kívánják, a Bizottság valamely tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezésére:

- a) bizonyos behozataloknak a Bizottság által meghatározott eljárás szerinti visszamenőleges uniós felügyeletéről határozhat;
- b) ezen behozatalok alakulásának nyomon követése céljából bizonyos behozatali tevékenységeknek a 8. cikk szerinti előzetes uniós felügyelet alá vonásáról határozhat.

(2) Az (1) bekezdés alapján hozott határozatokat a Bizottság a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében hozza meg.

(3) A felügyeleti intézkedések érvényességének időtartama korlátozott. Eltérő rendelkezés hiányában ezek az intézkedések a bevezetésük szerinti hat hónapos időszakot követő második hat hónapos időszak lejártakor érvényüket veszítik.

8. cikk

(1) Az előzetes uniós felügyelet alá tartozó termékek szabad forgalomba bocsátásának a felügyeleti okmány bemutatása a feltétele. Ezt az okmányt a tagállamok által kijelölt illetékes hatóság térítésmentesen kiállítja bármely kért mennyiségre vonatkozóan és legfeljebb öt munkanapon belül azt követően, hogy az illetékes nemzeti hatósághoz beérkezett valamely uniós importőr kérelme, függetlenül attól, hogy ez utóbbinak hol van az Unión belüli üzletviteli helye. Ellenkező bizonyíték hiányában ezt a kérelmet legkésőbb a benyújtását követő három munkanapon belül az illetékes nemzeti hatósághoz beérkezettnek kell tekinteni.

(2) A felügyeleti okmányt a II. melléklet szerinti mintának megfelelő formanyomtatványon kell kiállítani.

A felügyelet elrendeléséről szóló határozat eltérő rendelkezése hiányában a felügyeleti okmány iránti, importőr által benyújtott kérelem csak a következőket tartalmazza:

- a) a kérelmező teljes neve és címe (ideértve a telefon- és telefaxszámokat és minden egyéb olyan számot, amely az illetékes nemzeti hatóság számára a kérelmezőt azonosítja), valamint a kérelmező héa-nyilvántartási száma, amennyiben hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett;
- b) adott esetben a nyilatkozattevő, vagy a kérelmező által kijelölt képviselő teljes neve és címe (ideértve a telefon- és telefaxszámokat);
- c) az áruk megnevezése, az alábbi adatok megadásával:
 - kereskedelmi név,
 - a Kombinált Nomenklatúra szerinti kód,
 - származási hely és feladási hely;
- d) a bejelentett mennyiség kilogrammban és szükség esetén bármely további mértékegységben (pár, tétel stb.);
- e) az áru EU-határparitáson számított CIF ára euróban kifejezve;
- f) a következő nyilatkozat dátummal, valamint a kérelmező aláírásával és nevének nyomtatott nagybetűkkel történő kiírásával:

„Alulírott igazolom, hogy az e kérelemben feltüntetett adatokat jóhiszeműen és legjobb tudomásom szerint a valóságnak megfelelően adtam meg, és az Unió területén letelepedett személy vagyok.”

(3) A felügyeleti okmány az azt kibocsátó tagállamtól függetlenül az Unió egész területén érvényes.

(4) A termék szabad forgalomba bocsátását nem zárja ki annak megállapítása, hogy az ügylet során alkalmazott egységár kevesebb mint 5 %-kal meghaladja a felügyeleti okmányban feltüntetett árat, vagy hogy a behozandó termékek összértéke vagy összmennyisége kevesebb mint 5 %-kal meghaladja a felügyeleti okmányban feltüntetett értéket vagy mennyiséget. A Bizottság, meghallgatva a bizottságban elhangzott véleményeket, valamint figyelembe véve a termékek jellegét és az érintett ügyletek egyéb különös jellemzőit, a fentitől eltérő százalékot is meghatározhat, amely azonban rendes körülmények között a 10 %-ot nem haladhatja meg.

(5) A felügyeleti okmányok csak addig használhatók fel, amíg az érintett ügyleteket tekintve a behozatal liberalizációjára vonatkozó intézkedések hatályban vannak. Az említett felügyeleti okmányok a felügyelet elrendelésével azonos időben és azonos eljárás keretében, a termékek jellegének, valamint az ügyletek egyéb különös jellemzőinek figyelembevételével meghatározott időszak lejártát követően nem használhatók fel.

(6) Ha a 7. cikk szerint meghozott határozat előírja, az uniós felügyelet alatt álló termékek származását származási bizonyítvánnyal kell igazolni. Ez a bekezdés nem érinti az ilyen bizonyítvány bemutatására vonatkozó egyéb rendelkezéseket.

(7) Amennyiben az előzetes uniós felügyelet alatt álló termékre valamely tagállamban regionális védintézkedések vonatkoznak, abban az esetben a felügyeleti okmányt az e tagállam által kiadott behozatali engedély helyettesítheti.

(8) A felügyeleti okmányt és annak kivonatait két példányban kell kiállítani, az egyik példányt „A kérelmező példánya” jelöléssel és 1-es számmal jelölve a kérelmezőnek kell átadni, a másik példány „Az illetékes hatóság példánya” jelöléssel és 2-es számmal jelölve az okmányt kibocsátó hatóságnál marad. Adminisztratív okokból az illetékes hatóság további példányokat mellékelhet a 2. számú példányhoz.

(9) A nyomtatvány fehér, famentes papíron kerül kinyomtatásra, amely írásra készült, és amelynek súlya négyzetméterenként 55 és 65 gramm között van. Mérete: 210 × 297 mm. A sorok közötti gépelési távolság 4,24 mm (egyhatod hüvelyk). A nyomtatványok formai elrendezését pontosan követni kell. Emellett az 1. számú példány – azaz a tulajdonképpeni felügyeleti okmány – mindkét oldala rendelkezik egy sárga nyomtatott guilloche-mintájú háttérrel a mechanikai vagy vegyi eszközökkel történő hamisítás megelőzésére.

(10) A nyomtatványok kinyomtatása a tagállamok feladata. A nyomtatványokat azok a nyomdák is kinyomtathatják, amelyeket az a tagállam jelölt ki, amelyben székhellyel rendelkeznek. Az utóbbi esetben a tagállam által történő kijelölésre vonatkozó utalásnak meg kell jelennie valamennyi nyomtatványon. Minden nyomtatványnak tartalmaznia kell a nyomda nevére és címére vonatkozó utalást vagy egy olyan jelölést, amely lehetővé teszi annak azonosítását.

9. cikk

Amennyiben az Unió érdekei úgy kívánják, a Bizottság a tagállamok kérelmére vagy saját kezdeményezésére, a 13. cikk (1) bekezdésében említett helyzet valószínű bekövetkezése esetén:

- korlátozhatja az igényelt felügyeleti okmány érvényességi idejét,
- ezen okmány kibocsátását bizonyos feltétekhez és – kivételes jelleggel – visszavonási záradék beiktatásához kötheti.

10. cikk

Amennyiben valamely termék behozatala nem került előzetes uniós felügyelet alá, a Bizottság a 15. cikknek megfelelően az Unió egy vagy több térségébe irányuló behozatalra korlátozódó felügyeletet vezethet be végrehajtási jogi aktusok útján, a 22. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében.

11. cikk

(1) A regionális felügyelet alatt levő termékek csak felügyeleti okmány bemutatásával bocsáthatók szabad forgalomba az érintett térségben. Ezt az okmányt az érintett tagállam(ok) által kijelölt illetékes hatóság térítésmentesen kiállítja bármely kért mennyiségre vonatkozóan, és legfeljebb öt munkanapon belül azt követően, hogy az illetékes nemzeti hatósághoz beérkezett valamely uniós importőr kérelme, függetlenül attól, hogy ez utóbbinak hol van az Unión belüli üzletviteli helye. Ellenkező bizonyíték hiányában ezt a kérelmet legkésőbb a benyújtását követő három munkanapon belül az illetékes nemzeti hatósághoz beérkezettnek kell tekinteni. A felügyeleti okmányok csak addig használhatók fel, amíg az érintett ügyleteket tekintve a behozatal liberalizációjára vonatkozó intézkedések hatályban vannak.

(2) A 8. cikk (2) bekezdése alkalmazandó.

12. cikk

(1) Uniós vagy regionális felügyelet esetén minden hónap első tíz napján belül a tagállamok közlik a Bizottsággal:

- a) előzetes felügyelet esetén a CIF-áron számított pénzüsségeket és árumennyiségeket, amelyekre vonatkozóan az előző időszakban a felügyeleti okmányok kibocsátása megtörtént;
- b) minden esetben az a) pontban említett időszakot megelőző időszak alatti behozatalra vonatkozó részletes adatokat.

A tagállamok által nyújtott információkat termékek és országok szerinti bontásban kell megadni.

A felügyeleti intézkedésekkel egy időben és ugyanazon eljárás keretében eltérő rendelkezéseket is meg lehet határozni.

(2) Amennyiben a termékek jellege vagy különleges körülmények ezt szükségessé teszik, a Bizottság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérelmére a fenti információk benyújtására előírt időpontokat módosíthatja.

(3) A Bizottság erről tájékoztatja a tagállamokat.

V. FEJEZET

VÉDINTÉZKEDÉSEK

13. cikk

(1) Amennyiben valamely terméket olyan jelentősen megnövekedett mennyiségben, illetve olyan feltételek mellett hoznak be az Unióba, amely a hasonló vagy az ilyen termékkel közvetlenül versenyző termékek uniós termelőinek komoly kárt okoz, vagy ilyen kárral fenyeget, az adott termékre vonatkozó behozatali szabályokat a Bizottság az Unió érdekeinek védelmében egy tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezésére módosíthatja azzal, hogy a termék szabad forgalomba bocsátását olyan behozatali engedély bemutatásától teszi függővé, amely a Bizottság által meghatározott rendelkezések és korlátok alapján adható meg.

(2) A tagállamokat haladéktalanul értesíteni kell az elfogadott intézkedésekről, és azok azonnal hatályba lépnek.

(3) Az e cikkben említett intézkedések minden olyan termékre vonatkoznak, amely hatálybalépésüket követően kerül szabad forgalomba. A 15. cikknek megfelelően ezek az intézkedések az Unió egy vagy több térségére korlátozhatók.

Ezen intézkedések azonban a már az Unió felé tartó termékek szabad forgalomba bocsátását nem akadályozhatják meg, feltéve, hogy e termékek rendeltetési helye nem változtatható meg, és hogy azokat a termékeket, amelyek a 8. és 11. cikk értelmében csak felüyeleti okmány bemutatása mellett bocsáthatók szabad forgalomba, ténylegesen egy ilyen okmány kíséri.

(4) Amennyiben valamely tagállam kérte a Bizottság beavatkozását, a Bizottság a 22. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében vagy – sürgős esetben – a 22. cikk (4) bekezdésének megfelelően eljárva, a kérelem kézhezvételétől számított legfeljebb öt munkanapon belül meghozza döntését.

14. cikk

(1) A Bizottság, különösen a 13. cikk (1) bekezdésében említett helyzetben, megfelelő védintézkedéseket fogadhat el a 22. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében.

(2) A 13. cikk (3) bekezdése alkalmazandó.

15. cikk

Amennyiben különösen a 6. cikkben említett tényezők alapján kiderül, hogy a IV. fejezet és a 13. cikk szerinti intézkedések elfogadására vonatkozó feltételek az Unió egy vagy több térségében teljesülnek, a Bizottság a megoldási lehetőségek vizsgálatát követően kivételesen engedélyezheti az érintett térség(ek)re korlátozódó felüyeleti vagy védintézkedések alkalmazását, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az ilyen intézkedések e szinten való alkalmazása megfelelőbb megoldást jelent, mint az Unió egészében alkalmazandó intézkedéseké.

Ezek az intézkedések kizárólag ideiglenesek lehetnek, és csak a lehető legkisebb mértékben zavarhatják a belső piac működését.

Ezeket intézkedéseket a 7., illetve a 13. cikkben foglalt eljárásoknak megfelelően kell elfogadni.

16. cikk

(1) A Bizottság a IV. és az V. fejezettel összhangban bevezetett felüyeleti, illetve védintézkedések alkalmazása alatt akár tagállami kérelem, akár saját kezdeményezés alapján:

- a) megvizsgálhatja az intézkedés hatásait;
- b) felmérheti, hogy továbbra is szükség van-e az intézkedés alkalmazására.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy továbbra is szükség van az intézkedés alkalmazására, értesíti erről a tagállamokat.

(2) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely, a IV. vagy az V. fejezetben említett felüyeleti, illetve védintézkedést vissza kell vonni vagy módosítani kell, a 22. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva visszavonja vagy módosítja azt.

Amennyiben ez a határozat regionális felüyeleti intézkedéseket érint, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől számított hatodik naptól kezdődően alkalmazandó.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

(1) Ez a rendelet nem gátolja az Unió és a harmadik országok közötti megállapodásokban foglalt különös szabályokból származó kötelezettségek teljesítését.

(2) Az egyéb uniós rendelkezések sérelme nélkül e rendelet nem gátolja a következő tagállami intézkedések elfogadását vagy alkalmazását:

- a) a közkerülés, a közrend vagy a közbiztonság, az emberek, állatok vagy növények egészségének és életének a védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékű nemzeti kincsek védelme, vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme alapján tilalmak, mennyiségi korlátozások vagy felügyeleti intézkedések;
- b) devizára vonatkozó különleges alaki követelmények;
- c) nemzetközi megállapodások alapján, az EUMSZ-szel összhangban bevezetett alaki követelmények.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdéssel összhangban bevezetni vagy módosítani kívánt intézkedésekről, illetve alaki követelményekről.

Rendkívül sürgős esetben az érintett tagállami intézkedéseket vagy alaki követelményeket elfogadásukat követően után azonnal közölni kell a Bizottsággal.

18. cikk

A Bizottság az 1225/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 22a. cikkének megfelelően az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott, a kereskedelmi védintézkedések alkalmazásáról és végrehajtásáról szóló éves jelentésében tájékoztatást ad e rendelet végrehajtásáról.

19. cikk

(1) Ez a rendelet nem érinti a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó áruk tekintetében a mezőgazdasági piacok közös szervezését megállapító jogszabályok, az azokból származó uniós vagy nemzeti igazgatási rendelkezések, vagy az EUMSZ 352. cikke alapján elfogadott külön jogszabályok alkalmazását. Ez a rendelet e jogszabályokat kiegészítő jelleggel alkalmazandó.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében hivatkozott jogszabályok hatálya alá tartozó termékek esetében a 7-12. cikk és a 16. cikk nem alkalmazandó azokra, amelyekkel kapcsolatban a harmadik országokkal folytatott kereskedelemre vonatkozó uniós szabályok engedély vagy egyéb behozatali okmány bemutatását követelik meg.

A 13., 15. és 16. cikk nem alkalmazandó azokra a termékekre, amelyekkel kapcsolatban ezek a szabályok a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozások alkalmazását írják elő.

20. cikk

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy a harmadik országoknak az említett mellékletben szereplő jegyzékéből törölni lehessen azokat az országokat, amelyek csatlakoznak a Kereskedelmi Világszervezethez.

21. cikk

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 20. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. február 20-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

⁽¹⁾ A Tanács 1225/2009/EK rendelete (2009. november 30.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.).

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 20. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 20. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

22. cikk

(1) A Bizottságot az (EU) 2015/478 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alapján létrehozott, védintézkedésekkel foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

23. cikk

A 427/2003/EK rendelet és a 625/2009/EK rendelet hatályukat veszítik.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

24. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/478] rendelete (2015. március 11.) a közös behozatali szabályok megállapításáról (HL L 83., 2015.3.27., 16. o.).

*I. MELLÉKLET***Harmadik országok listája**

Azerbajdzsán
Észak-Korea
Fehéroroszország
Kazahsztán
Türkmenisztán
Üzbegisztán

II. MELLÉKLET

EURÓPAI UNIÓ		FELÜGYELETI OKMÁNY	
1	1. Kérelmező (név, teljes cím, ország, HÉA-szám)	2. Kibocsátási szám	
		3. A behozatal tervezett helye és ideje	
		4. A kibocsátó illetékes hatóság (név, cím, telefonszám)	
	A kérelmező példánya	5. Nyilatkozattevő/képviselő (név és teljes cím)	6. Származási ország (és geonómenklatúra kód)
7. Feladási ország (és geonómenklatúra kód)			
8. Az érvényesség utolsó napja			
1		9. Árumegnevezés	10. KN-kód és árukategória
			11. Mennyiség kilogrammban (nettó tömeg) vagy kiegészítő mértékegységekben kifejezve
			12. EU határparitáson számított CIF-ár euróban kifejezve
		13. További megjegyzések	
		14. Az illetékes hatóság záradéka	
		Dátum:	
		Aláírás:	(Pecset)

15. JÓVÁÍRÁSOK		19. Vámokmány (típusa és száma) vagy kivonat-szám és a jóváírás dátuma	20. A jóváíró hatóság neve, tagállama, pecsétje és aláírása
A 17. oszlop 1. részében a rendelkezésre álló mennyiséget, és annak 2. részében a jóváírt mennyiséget tüntesse fel			
16. Nettó mennyiség (nettó tömeg vagy más mértékegység az egység megjelölésével)	17. Számmal	18. Betűvel, a jóváírt mennyiségre vonatkozóan	
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

A kiegészítő oldalak ide csatolandók.

EURÓPAI UNIÓ		FELÜGYELETI OKMÁNY	
Az illetékes hatóság példánya	2	1. Kérelmező (név, teljes cím, ország, HÉA-szám)	2. Kibocsátási szám
			3. A behozatal tervezett helye és ideje
			4. A kibocsátó illetékes hatóság (név, cím, telefonszám)
		5. Nyilatkozattevő/képviselő (név és teljes cím)	6. Származási ország (és geonómenklatúra kód)
			7. Feladási ország (és geonómenklatúra kód)
			8. Az érvényesség utolsó napja
	2	9. Árumegnevezés	10. KN-kód és árukategória
			11. Mennyiség kilogrammban (nettó tömeg) vagy kie-gészítő mértékegységekben kifejezve
		12. EU határparitáson számított CIF-ár euróban kifejezve	
	13. További megjegyzések		
	14. Az illetékes hatóság záradéka		
	Dátum:		
	Alírás: (Pecset)		

15. JÓVÁÍRÁSOK			
A 17. oszlop 1. részében a rendelkezésre álló mennyiséget, és annak 2. részében a jóváírt mennyiséget tüntesse fel			
16. Nettó mennyiség (nettó tömeg vagy egyéb mértékegység az egység megjelölésével)		19. Vámokmány (típusa és száma) vagy kivonat-szám és a jóváírás dátuma	20. A jóváíró hatóság neve, tagállama, pecsétje és aláírása
17. Számokkal	18. Betűvel, a jóváírt mennyiségre vonatkozóan		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

A kiegészítő oldalak ide csatolandók.

—

III. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendeletek és azok módosításának listája

A Tanács 625/2009/EK rendelete
(HL L 185., 2009.7.17., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 37/2014/EU rendelete
(HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)

Kizárólag a melléklet 20. pontja

A Tanács 427/2003/EK rendelete
(HL L 65., 2003.3.8., 1. o.)

A Tanács 1985/2003/EK rendelete
(HL L 295., 2003.11.13., 43. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 37/2014/EU rendelete
(HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)

Kizárólag a melléklet 9. pontja

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

625/2009/EK rendelet	427/2003/EK rendelet	E rendelet
1. cikk		1. cikk
2. cikk		2. cikk
4. cikk		22. cikk
5. cikk		3. cikk
6. cikk		4. cikk
7. cikk		5. cikk
8. cikk		6. cikk
9. cikk (1) bekezdés		7. cikk (1) bekezdés
9. cikk (1a) bekezdés		7. cikk (2) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés		7. cikk (3) bekezdés
10. cikk		8. cikk
11. cikk		9. cikk
12. cikk		10. cikk
13. cikk		11. cikk
14. cikk		12. cikk
15. cikk		13. cikk
16. cikk		14. cikk
17. cikk		15. cikk
18. cikk		16. cikk
19. cikk		17. cikk
19a. cikk		18. cikk
20. cikk		19. cikk
	1–14. cikk	—
	14a. cikk	20. cikk
	14b. cikk	21. cikk
	15–24. cikk	—
21. cikk		23. cikk
22. cikk		24. cikk
I. melléklet		I. melléklet
II. melléklet		II. melléklet
III. melléklet		III. melléklet
IV. melléklet		IV. melléklet
	I. melléklet	—
	II. melléklet	—

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/756 RENDELETE**(2015. április 29.)****a Törökországból származó mezőgazdasági termékeknek az Unióba történő behozatalára vonatkozó egyes engedmények felfüggesztéséről****(kodifikált szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1506/98/EK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ jelentősen módosították ⁽⁴⁾. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) Az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodás ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: a megállapodás) alapján Törökország egyes mezőgazdasági termékek tekintetében engedményeket kapott.
- (3) Az EK–Törökország Társulási Tanács ⁽⁶⁾ 1/98. sz. határozata előírja a Törökországból származó mezőgazdasági termékek Unióba történő behozatalára vonatkozó kereskedelmi kedvezmények fejlesztését és egységesítését, továbbá számos preferenciális engedményt állapít meg a Törökországba irányuló uniós hús- és élőállat-kivitelre.
- (4) Törökország 1996 óta tiltja az élő szarvasmarha (0102 KN-kód) behozatalát, és korlátozza a marhahús (0201–0202 KN-kód) behozatalát. Ezek az intézkedések mennyiségi korlátozások, így összeegyeztethetetlenek a megállapodással, továbbá megakadályozzák, hogy az Unió éljen a számára az 1/98. sz. határozat által biztosított engedményekkel. A megbeszélések ellenére, amelyek célja az volt, hogy tárgyalásos úton oldják meg a problémát Törökországgal, a mennyiségi korlátozások még mindig érvényben vannak.
- (5) Ezen intézkedések következtében a szóban forgó, Unióból származó termékek törökországi kivitele leállt. Az Unió kereskedelmi érdekeinek védelmében a helyzetet egyenértékű intézkedések alkalmazásával rendezni kell. Az e rendelet I. mellékletében megállapított engedményeket ezért fel kell függeszteni.
- (6) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁷⁾ megfelelően kell gyakorolni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az I. mellékletben megállapított két vámkontingens felfüggesztésre kerül.

⁽¹⁾ 2014. december 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. március 11-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 1506/98/EK rendelete (1998. július 13.) az 1998-as évre közösségi vámkontingens formájában Törökország részére mogyoróra vonatkozó engedmény megállapításáról és egyes engedmények felfüggesztéséről (HL L 200., 1998.7.16., 1. o.).

⁽⁴⁾ Lásd a II. mellékletet.

⁽⁵⁾ HL L 217., 1964.12.29., 3687/64. o.

⁽⁶⁾ Az EK–Törökország Társulási Tanács 1/98. sz. határozata (1998. február 25.) a mezőgazdasági termékek kereskedelmi rendszeréről (HL L 86., 1998.3.20., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. cikk

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén megszünteti az 1. cikkben említett felfüggesztést, amint az Unióból Törökországba irányuló kedvezményes kivitel akadályai megszűnnek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 3. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. cikk

(1) A Bizottságot az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 229. cikkével létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül a bizottság elnöke úgy határoz vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

4. cikk

Az 1506/98/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

5. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

I. MELLÉKLET

Tételszám	KN-kód	Árumegnevezés	A vámkontingens nagysága éves szinten vagy a megjelölt időszakonként (tonnában)	Az alkalmazandó vámtétel
09.0217	ex 0807 11 00	Görögdinnye, frissen:	14 000	mentes
		június 16-tól március 31-ig		
09.0207	2002 90 31	Paradicsom ecet vagy ecetsav nélkül elkészítve vagy tartósítva, nem egészben vagy darabolva, legalább 12 tömegszázalék szárazanyag-tartalommal	30 000 28–30 tömegszázalék szárazanyag-tartalommal	mentes
09.0209	2002 90 39			
	2002 90 91			
	2002 90 99			

II. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és módosítása

A Tanács 1506/98/EK rendelete
(HL L 200., 1998.7.16., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 255/2014/EU rendelete
(HL L 84., 2014.3.20., 57. o.)

Kizárólag a 3. cikk

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

1506/98/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	—
2. cikk	1. cikk
3. cikk	2. cikk
3a. cikk	3. cikk
—	4. cikk
4. cikk	5. cikk
I. melléklet	—
II. melléklet	I. melléklet
—	II. melléklet
—	III. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/757 RENDELETE**(2015. április 29.)****a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával való konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, valamint a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ – amelyek a gazdaság valamennyi ágazatát, többek között a nemzetközi tengeri hajózást is felhívták arra, hogy járuljanak hozzá a kibocsátáscsökkentési célok eléréséhez – úgy rendelkeznek, hogy abban az esetben, ha 2011. december 31-ig a tagállamok nem fogadják el olyan, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet keretein belüli nemzetközi megállapodást, amelynek csökkentési célkitűzései között szerepelnek a nemzetközi tengeri kibocsátások, vagy a Közösség nem fogad el ilyen jellegű megállapodást az Egyesült Nemzetek Szervezetének éghajlat-változási keretegyezményén keresztül, a Bizottságnak 2013-as hatálybalépési célkitűzéssel javaslatot kell tennie arra, hogy a nemzetközi tengeri kibocsátások a harmonizált módszerekkel összhangban bekerüljenek a Közösség csökkentési kötelezettségvállalásai közé. A javaslatnak a minimálisra kell csökkentenie a Közösség versenyképességét érintő hatásokat, figyelembe véve a lehetséges környezeti előnyöket.
- (2) A tengeri közlekedés a szén-dioxid-kibocsátás, illetve más anyagok – úgymint a nitrogén-oxidok (NO_x), a kén-oxidok (SO_x), a metán (CH₄), a szálló por és a feketeszén – kibocsátása miatt hatást gyakorol a világ éghajlatára és a levegő minőségére.
- (3) A nemzetközi tengeri szállítás továbbra is az egyetlen olyan szállítási mód, amely nem szerepel az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésével kapcsolatos uniós kötelezettségvállalások között. Az e rendeletjavaslatot kísérő hatásvizsgálat szerint a nemzetközi tengeri közlekedésből eredő uniós szén-dioxid-kibocsátások aránya 1990 és 2007 között 48 %-kal nőtt.
- (4) Mivel a tengeri közlekedés által a globális éghajlatra gyakorolt, nem szén-dioxidhoz kapcsolódó kibocsátás okozta hatásokra vonatkozó tudományos ismeretek köre gyorsan bővül, e rendelet keretében rendszeres időközönként újra meg kell vizsgálni e hatásokat. A Bizottságnak pedig a hatásvizsgálatokra építve elemeznie kell, hogy mindez hogyan érinti az említett kibocsátások csökkentésére irányuló szakpolitikákat és intézkedéseket.
- (5) Az éghajlat- és energiapolitika 2030-ra előírányzott keretéről szóló 2014. február 5-i európai parlamenti állásfoglalás felhívta a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tűzzenek ki 2030-ig kötelezően megvalósítandó uniós célt az üvegházhatású gázok belföldi kibocsátásának az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal történő csökkentésére. Az Európai Parlament az említett állásfoglalásban arra is rámutatott, hogy ahhoz, hogy az Unió méltányos mértékben részt vállalhasson a globális erőfeszítésekben, minden gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez.

⁽¹⁾ HL C 67., 2014.3.6., 170. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. március 5-i állásfoglalása első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. április 28-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/29/EK irányelve (2009. április 23.) a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 63. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 406/2009/EK határozata (2009. április 23.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

- (6) Az Európai Tanács a 2014. október 23-24-i következtetésében jóváhagyta azt a kötelező uniós célkitűzést, amely szerint 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az Unióban. Az Európai Tanács hangsúlyozta továbbá, hogy fontos, hogy a közlekedési ágazatban csökkenjen az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a fosszilis tüzelőanyagoktól való függéshez kapcsolódó kockázat, valamint felkérte a Bizottságot, hogy folytassa eszközök és intézkedések tanulmányozását egy olyan, átfogó és technológiai szempontból semleges megközelítés érdekében, amely – többek között – támogatná a közlekedésből származó kibocsátás csökkentését és az energiahatékonyságot.
- (7) A hetedik környezetvédelmi cselekvési program ⁽¹⁾ hangsúlyozta, hogy ahhoz, hogy az Unió méltányos mértékben részt vállalhasson a globális erőfeszítésekben, minden gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez. A hetedik környezetvédelmi cselekvési program ezzel összefüggésben rámutatott, hogy a 2011. évi közlekedéspolitikai fehér könyv célkitűzéseit szilárd szakpolitikai keretnek kell támogatnia.
- (8) Az IMO 2011 júliusában technikai és működési intézkedéseket fogadott el, különösen az új hajókra vonatkozó energiahatékonysági tervezési mutatót (EEDI), és a hajózási energiahatékonysági gazdálkodási tervet (SEEMP), ami az üvegházhatásúgáz-kibocsátás várható növekedésének visszaszorítása terén előrelépést jelent, de önmagában nem eredményezheti a nemzetközi tengeri közlekedésből származó üvegházhatású gázok jelentős kibocsátáscsökkentését abszolút értékben, pedig ez szükséges lenne ahhoz, hogy erőfeszítéseink összhangban álljanak a globális hőmérséklet-emelkedés 2 °C fokra történő korlátozásának átfogó céljával.
- (9) Az IMO által szolgáltatott adatok szerint a működési intézkedések bevezetésével és a rendelkezésre álló technológiák alkalmazásával a hajók energiafogyasztása és szén-dioxid-kibocsátása akár 75 %-kal is csökkenthető lenne; ezen intézkedések jelentős része költséghatékonyan tekinthető, és akár nettó előnyöket is kínálhat az ágazat számára, mivel a tüzelőanyag-költségek csökkenése biztosítja a működési, illetve beruházási költségek megtérülését.
- (10) A tengeri közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás uniós szintű csökkentése érdekében a legjobb lehetőség egy a hajók tüzelőanyag-fogyasztása alapján kialakított, a szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer bevezetése, annak a fokozatos megközelítésnek az első lépéseként, amely a tengeri közlekedésből származó kibocsátásokat is be kívánja illeszteni az Európai Unió üvegházhatásúgáz-csökkentési kötelezettségvállalásába – a kötelezettségvállaláshoz már eddig is hozzájáruló más ágazatok kibocsátásaival együtt. A kibocsátási adatokhoz való nyilvános hozzáférés hozzá fog járulni azoknak a piaci akadályoknak a felszámolásához, amelyek meggátolják számos, tengeri közlekedésből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentését eredményező költségnegatív intézkedés bevezetését.
- (11) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és tüzelőanyag-fogyasztást csökkentő intézkedések elfogadását hátráltatják olyan piaci akadályok, mint például a hajók tüzelőanyag-hatékonyságára vagy a hajók átalakításának technológiáira vonatkozó megbízható információk hiánya, a hajók hatékonyságát növelő beruházások finanszírozásához való hozzáférés hiánya és az ösztönzők megosztottsága, tekintve, hogy a hajótulajdonosok nem részesülnek a hajóik hatékonyságát növelő beruházások hasznából, mivel a tüzelőanyag-költségeket a hajók üzemeltetői viselik.
- (12) Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk és a nemzetközi partnerekkel folytatott párbeszéd eredményei alapján a tengeri közlekedésből származó kibocsátásoknak az Unió üvegházhatásúgáz-csökkentési kötelezettségvállalásába történő beillesztéséhez fokozatos megközelítést kell alkalmazni, amelynek első lépése a tengeri közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó megbízható nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer megvalósítása, majd azt egy későbbi szakaszban követheti a kibocsátások bearázása. Ez a megközelítés nemzetközi szinten minimális költségek mellett jelentős előrelépést tesz lehetővé az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos kibocsátáscsökkentési célokra és a csökkentések elérését célzó további intézkedésekre vonatkozó megállapodás tekintetében.
- (13) A várakozások szerint az uniós nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer bevezetése a változatlan feltételekkel folytatódó működéshez képest akár 2 %-os kibocsátáscsökkentést is eredményezhet, a halmozott nettó költségcsökkenés pedig 2030-ig elérheti az 1,2 milliárd eurót, mivel a rendszer hozzájárulhat a piaci akadályok – elsősorban a hajók hatékonyságára vonatkozó információk hiányával kapcsolatos akadályok – felszámolásához azáltal, hogy összehasonlítható és megbízható információkat bocsát az érintett piacok rendelkezésére a tüzelőanyag-fogyasztásra és az energiahatékonyságra vonatkozóan. A szállítási költségek ebből eredő csökkenése várhatóan ösztönzőleg hat majd a nemzetközi kereskedelemre is. Továbbá, egy megbízható nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer az előfeltétele minden – akár uniós szinten, akár globálisan alkalmazott – piaci alapú intézkedésnek, hatékonysági előírásnak vagy egyéb intézkedésnek. A rendszer ezenkívül megbízható adatokat szolgáltat majd a kibocsátáscsökkentési célkitűzések pontos meghatározásához, valamint annak értékeléséhez, hogy milyen eredményeket sikerült elérni a tengeri közlekedés által a karbonszegény gazdaság megvalósításához nyújtott hozzájárulás terén. Tekintettel a hajózás nemzetközi jellegére, egy nemzetközi megállapodás lenne a legalkalmasabb és leghatékonyabb eszköz a nemzetközi tengeri közlekedés üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1386/2013/EU határozata (2013. november 20.) a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról EGT-vonatkozású szöveg (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

- (14) A nyomkövetés szempontjából figyelembe kell venni minden Unión belüli utat, az utolsó nem uniós kikötőből az Unióban elsőként érintett útiterv szerinti kikötőbe tartó összes utat, valamint a valamely uniós kikötőből az Unión kívül elsőként érintett útiterv szerinti kikötőbe tartó összes utat – ideértve a ballasztban megtett utakat is. Az uniós kikötőkben történő szén-dioxid-kibocsátást szintén figyelembe kell venni, ideértve azt is, amikor a hajó a kikötőben horgonyoz vagy a kikötőn belül mozog, különösen mivel léteznek konkrét intézkedések az ilyen kibocsátások csökkentésére vagy elkerülésére is. Ezeket a szabályokat megkülönböztetésmentes módon kell alkalmazni minden hajó tekintetében, függetlenül attól, hogy milyen lobogó alatt közlekedik. Ugyanakkor, tekintettel arra, hogy ez a rendelet a tengeri közlekedésre összpontosít, nem lenne helyénvaló, hogy az olyan hajómozgásokra és hajózási tevékenységekre vonatkozóan is nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési követelményeket írjon elő, amelyeknek a célja nem áruk vagy személyek kereskedelmi célú szállítása – ilyen tevékenység például a kotrás, a jégtörés, a csövezeték fektetése vagy tengeri létesítmények telepítése.
- (15) Annak érdekében, hogy a kedvezőtlenebb éghajlati körülmények között működő hajók számára is egyenlő versenyfeltételek álljanak rendelkezésre, lehetővé kell tenni, hogy az e rendelet szerinti nyomkövetésbe bevont adatok között a hajó jégosztályára vagy a jeges vizeken történő hajózásra vonatkozó adatok is szerepeljenek.
- (16) A javasolt nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszert rendelettel kell bevezetni, tekintettel a következő szempontokra: a bevezetni kívánt rendelkezések összetettsége és erősen technikai jellege; a tengeri közlekedés nemzetközi jellegéből adódóan – mivel várhatóan sok hajó fut be a különböző tagállamok kikötőibe – annak a szükségessége, hogy Unió-szerte egységes szabályok legyenek alkalmazandók; továbbá az egész Unióra kiterjedő végrehajtás elősegítése.
- (17) Egy megbízható, hajóspecifikus uniós nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszernek az uniós kikötőkbe érkező, illetve onnan induló utakon felhasznált tüzelőanyagból származó kibocsátások kiszámításán kell alapulnia, mivel a hajók nagy tartálykapacitása következtében a tüzelőanyag-értékesítési adatokból nem nyerhetők megbízható becslések a tüzelőanyag-fogyasztásra vonatkozóan.
- (18) Az uniós nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszernek egyéb releváns információkat is tartalmaznia kell, amelyek – a kereskedelmi és üzleti információk titkosságának megőrzése mellett – lehetővé teszik a hajók hatékonyságának meghatározását vagy azoknak a tényezőknek a további elemzését, amelyek a kibocsátási értékeket befolyásoló fejlesztéseket ösztönzik. A fent említett adatokra vonatkozó uniós nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer összhangban lesz a már meglévő hajókra vonatkozó hatékonysági előírások bevezetését célzó nemzetközi kezdeményezésekkel, ideértve a működési intézkedéseket is, valamint hozzájárul az információhiánnyal összefüggő piaci akadályok felszámolásához.
- (19) A hajótulajdonosokat és a hajók üzemeltetőit sújtó adminisztratív terhek minimalizálása érdekében – különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra –, valamint a nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer költség-haszon arányának optimalizálása céljából a nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési szabályokat csak a nagy kibocsátókra kell alkalmazni, nem tévesztve azonban szem elől azt a célt, hogy a rendszer kiterjedjen a tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás meghatározó részére. Az uniós kikötőkbe érkező és onnan távozó hajók méretének és kibocsátásainak részletes objektív elemzését követően a Bizottság az 5 000 bruttó tonnatartalmat (BT) határozta meg küszöbértékként. Az 5 000 BT feletti hajók teszik ki az uniós kikötőkbe érkező hajók számának hozzávetőlegesen 55 %-át, és körülbelül a kibocsátások 90 %-áért felelősek. Ez a megkülönböztetésmentes küszöbérték biztosítaná azt, hogy a legfontosabb kibocsátókra terjedjen ki a rendszer alkalmazása. Az ennél alacsonyabb küszöbérték több adminisztratív teherrel járna, magasabb küszöbérték esetén pedig a kibocsátásoknak csak korlátozott része tartozna a nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer hatálya alá, ezért csökkenne a rendszer környezetvédelmi hatékonysága.
- (20) A hajótulajdonosokra és a hajók üzemeltetőire háruló adminisztratív terhek további csökkentése érdekében a nyomkövetési szabályokat a szén-dioxidra – mint a tengeri közlekedés által kibocsátott messze legfontosabb üvegházhatású gázra – kell összpontosítani.
- (21) A szabályoknak figyelembe kell venniük a már létező követelményeket és a hajók fedélzetén már rendelkezésre álló adatokat; ezért a társaságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kiválaszthassanak egyet az alábbi négy nyomkövetési módszer közül: a tüzelőanyag szállítóleveleinek használata, a tartálytérben található tüzelőanyag-tartály fedélzeti nyomkövetése, a vonatkozó tüzelőanyag-égetési folyamatok áramlásmérővel történő ellenőrzése, vagy a közvetlen kibocsátásmérés. A kiválasztott módszert egy hajóspecifikus nyomkövetési tervben kell dokumentálni, és további részletekkel kell szolgálni a módszer alkalmazását illetően.
- (22) Bármely olyan társaságot, amely egy hajózási tevékenységet végző hajó teljes jelentési időszaka tekintetében felelősséggel tartozik, felelősnek kell tekinteni az e jelentési időszak alatt felmerülő valamennyi nyomkövetési és jelentéstételi kötelezettség vonatkozásában, beleértve a megfelelően hitelesített kibocsátási jelentés benyújtását is. A társaság megváltozása esetén az új társaság csak az azon jelentési időszakokra vonatkozó nyomkövetési és jelentési kötelezettségekért felelős, amely időszakban a változás történt. E kötelezettségek teljesítésének elősegítése érdekében az új társaságnak meg kell kapnia a legutolsó nyomkövetési terv egy példányát és adott esetben a megfelelési dokumentumot.

- (23) Az uniós nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszernek az egyéb üvegházhatású gázokra, éghajlat-befolyásolókra és légszennyező anyagokra e szakaszban nem kell vonatkoznia, megelőzendő a nem kellőképp megbízható és kereskedelmileg nem elérhető mérőberendezések felszerelésének előírását, ami akadályozhatná az uniós nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer megvalósítását.
- (24) A hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi IMO-egyezmény (MARPOL) előírja az EEDI új hajókra való kötelező alkalmazását és a SEEMP-eknek a teljes világflootta tekintetében történő alkalmazását.
- (25) A hajótulajdonosokra és a hajók üzemeltetőire háruló adminisztratív terhek minimalizálása érdekében a jelentéstételt és a bejelentett információk közzétételét éves alapon kell megszervezni. Az adatvédelmi kérdéseket a kibocsátások, a tüzelőanyag-fogyasztások és a hatékonysággal kapcsolatos információk közzétételének az éves átlagokra és az összesített adatokra történő korlátozásával kell biztosítani. Annak biztosítása érdekében, hogy az információk közzétételéhez fűződő közérdekkel szemben elsőbbséget élvező jogos gazdasági érdekek védelme ne sérüljön, kivételes esetekben, az érintett társaság kérésére, az adatösszesítés eltérő szintjét kell alkalmazni. A 2012/504/EU bizottsági határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően a Bizottság felé jelentett adatokat olyan mértékben kell a statisztikákkal integrálni, amennyire az említett adatok az európai statisztikák fejlesztése, előállítása és közzététele szempontjából relevánsak.
- (26) A nyomkövetési tervek és a kibocsátási jelentések pontosságát, továbbá az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést az akkreditált hitelesítők által végzett hitelesítésnek kell biztosítani. A hitelesítők az adatok hitelességét – a hitelesítés egyszerűsítésének fontos elemeként – úgy ellenőrzik, hogy a bejelentett adatokat összehasonlíthatják a hajókövetési adatokon és jellemzőkön alapuló becslött adatokkal. Ilyen becsléseket a Bizottság vizsgálhatja. A pártatlanság biztosítása érdekében a hitelesítők olyan független és kompetens jogi személyek lehetnek, akik vagy amelyek rendelkeznek a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerint létrehozott nemzeti akkreditáló testületek által kiadott tanúsítvánnyal.
- (27) A hitelesítő által kibocsátott megfelelési dokumentumot a nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési kötelezettségeknek való megfelelés igazolása érdekében a hajók fedélzetén kell tartani. A hitelesítők kötelesek tájékoztatni a Bizottságot az említett dokumentumok kibocsátásáról.
- (28) A tengerbiztonsággal kapcsolatos hasonló feladatok terén szerzett tapasztalatai alapján az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökségnek (EMSA) a megbízatásának keretein belül bizonyos feladatok elvégzésével támogatnia kell a Bizottságot.
- (29) A nyomkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszerrel kapcsolatos kötelezettségek betartatásának a már meglévő – nevezetesen a 2009/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ és a 2009/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ létrehozott –eszközökön, valamint a megfelelési dokumentumok kibocsátására vonatkozó információkon kell alapulnia. A hajó nyomkövetési és jelentési kötelezettségeknek való megfelelést megerősítő dokumentumot fel kell venni a 2009/16/EK irányelv IV. mellékletében említett bizonyítványok és dokumentumok közé.
- (30) A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy ellenőrizzék azokat a joghatóságuk alá tartozó kikötőkbe érkező hajókat, amelyekre vonatkozóan nem állnak rendelkezésre a megfelelési dokumentummal kapcsolatos bizonyos követelményként szereplő információk.
- (31) Az e rendelet rendelkezéseinek való meg nem felelés esetén szankciókat kell alkalmazni. A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az említett szankciókra vonatkozóan. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (32) Amennyiben egy hajó kettő vagy több egymást követő jelentési időszakban nem tett eleget a nyomkövetési és jelentéstételi követelményeknek, és amennyiben más intézkedésekkel nem sikerült biztosítani a megfelelést, indokolt biztosítani a kiutasítás lehetőségét. Az ilyen intézkedést olyan módon kell alkalmazni, hogy az lehetőséget nyújtson a megfelelés hiányának ésszerű időn belül történő rendezésére.
- (33) Azon tagállamok számára, amelyek nem rendelkeznek a területükön tengeri kikötővel, és nem közlekedik olyan hajó a lobbogójuk alatt, amely e rendelet hatálya alá tartozik, vagy amelyek lezárták a nemzeti hajólajstromukat, biztosítani kell annak a lehetőségét, hogy eltérjenek e rendelet szankciókra vonatkozó rendelkezéseitől mindaddig, amíg egyetlen ilyen hajó sem közlekedik a lobbogójuk alatt.

⁽¹⁾ A Bizottság 2012/504/EU határozata (2012. szeptember 17.) a Eurostatról (HL L 251., 2012.9.18., 49. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/16/EK irányelve (2009. április 23.) a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről (HL L 131., 2009.5.28., 57. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/21/EK irányelve (2009. április 23.) a lobbogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítéséről (HL L 131., 2009.5.28., 132. o.).

- (34) Az uniós nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszernek a globális nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer megvalósítási modelljéül kell szolgálnia. A globális nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszer kialakítása azért lenne előnyösebb, mert az a szélesebb hatályának köszönhetően hatékonyabb lehetne. Ezzel összefüggésben – és annak érdekében, hogy elősegítse a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátások nyomonkövetésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó nemzetközi szabályoknak az IMO keretében történő fejlesztését – a Bizottságnak rendszeresen meg kell osztania az e rendelet végrehajtására vonatkozó információkat az IMO-val és más illetékes nemzetközi szervezetekkel, továbbá erre vonatkozó előterjesztéseket kell küldenie az IMO részére. Amennyiben létrejön egy globális nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszerre vonatkozó megállapodás, a Bizottságnak felül kell vizsgálnia az uniós nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszert annak érdekében, hogy összhangba hozza azt a globális rendszerrel.
- (35) A releváns nemzetközi szabályok, nemzetközi és európai szabványok, valamint a technológiai és tudományos fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerinti jogi aktusokat fogadjon el a hajókról származó szén-dioxid-kibocsátás nyomonkövetése és jelentése bizonyos technikai szempontjainak felülvizsgálatára, valamint a hitelesítési tevékenységek és a hitelesítők akkreditálási módszerének további szabályaira vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő, többek között szakértői szintű konzultációkat folytasson. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő eljuttatásáról.
- (36) A szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetésére és egyéb releváns információkra vonatkozó szabványos formanyomtatványok használata, a szén-dioxid-kibocsátásokról és egyéb releváns információkról szóló, a Bizottság és az érintett, lobbogó szerinti államok részére történő összehangolt jelentéstételre alkalmazott automatizált rendszerek és szabványos elektronikus formanyomtatványok használata, valamint a személyszállító hajóktól, ro-ro hajóktól és konténerszállító hajóktól eltérő hajókatóriákra alkalmazandó paramétereket meghatározó technikai szabályok meghatározása és az említett paraméterek felülvizsgálata egységes feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra.. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ foglaltak szerint kell gyakorolni.
- (37) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentését célzó fokozatos megközelítés első lépéseként a hajókból származó szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetését, jelentését és hitelesítését a tengeri közlekedés nemzetközi jellegéből adódóan a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (38) A nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési rendszert létrehozó szabályoknak meg kell felelniük a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽²⁾ és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾.
- (39) Ennek a rendeletnek 2015. július 1-jén kell hatályba lépnie annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok és az érintett felek számára kellő idő álljon rendelkezésre az első jelentési időszak 2018. január 1-jei kezdete előtt a rendelet hatékony alkalmazásához szükséges intézkedések megtételére,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet meghatározza a tagállamok joghatósága alatt álló kikötőkbe érkező, azokon belül tartózkodó vagy azokból távozó hajók szén-dioxid-kibocsátásának és az e hajókkal kapcsolatos egyéb releváns információknak a pontos nyomonkövetésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy költséghatékony módon ösztönözze a tengeri közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás csökkentését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet az 5 000 bruttó tonnatartalom feletti hajókra kell alkalmazni az utolsó útiterv szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterv szerinti kikötőbe tartó útjaik során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőn belül történő szén-dioxid-kibocsátásaik vonatkozásában.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó hadihajókra, haditengerészeti segédhajókra, halász- és halfeldolgozó hajókra, kezdetleges építésű, fából készült hajókra, mechanikus meghajtás nélküli hajókra és a nem kereskedelmi célra használt, állami hajókra.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „szén-dioxid-kibocsátás”: a szén-dioxid légkörbe történő kibocsátása hajók által;
- b) „útiterv szerinti kikötő”: az a kikötő, ahol a hajó a rakomány be- vagy kirakodása, illetve utasok be- vagy kiszállása céljából megáll; [...] következésképpen nem tartoznak ide az olyan megállások, amelyeknek kizárólagos célja tüzelőanyag-vételezés, készletek beszerzése, a legénység partraszállása, szárazdokkba állás vagy a hajónak és/vagy berendezéseinek a javítása, a segítségkérés céljából vagy vészhelyzet miatt történő megállás, illetve a hajók közötti átrakodás miatti, kikötőn kívüli megállás, valamint az olyan megállás, amelynek kizárólagos célja a rossz időjárási körülmények miatti menedékkeresés, illetve a kutatási és mentési tevékenységek miatt szükségessé váló megállás;
- c) „út”: a hajó minden olyan mozgása, amely egy útiterv szerinti kikötőből indul vagy ott ér véget, és amelynek a célja személyek vagy áruk kereskedelmi célú szállítása;
- d) „társaság”: a hajó tulajdonosa, illetve bármely más szervezet vagy személy, például az igazgató vagy a hajót személyzet nélkül bérelő személy, aki a hajó tulajdonosától átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét;
- e) „bruttó tonnatartalom (BT)”: a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által 1969. június 23-án Londonban elfogadott, a hajók közbözéséről szóló nemzetközi egyezmény I. mellékletében vagy bármely utódegyezményben meghatározott közbözési szabályok szerint számított bruttó úrtartalom;
- f) „hitelesítő”: olyan jogi személy, amely hitelesítési tevékenységet végez, és amelyet a 765/2008/EK rendeletnek és e rendeletnek megfelelően egy nemzeti akkreditáló testület akkreditált;
- g) „hitelesítés”: azok a tevékenységek, amelyeket a hitelesítő végez annak értékelése céljából, hogy a társaság által továbbított dokumentumok megfelelnek-e az e rendelet szerinti követelményeknek;
- h) „megfelelőségi dokumentum”: olyan, egy adott hajóra vonatkozó dokumentum, amelyet hitelesítő bocsátott ki a társaság számára, és amely igazolja, hogy a hajó egy meghatározott jelentési időszak tekintetében megfelelt az e rendelet szerinti követelményeknek;
- i) „egyéb releváns információk”: a hajó tüzelőanyag-fogyasztásából származó szén-dioxid-kibocsátásra, a fuvarozási tevékenységére és az energiahatékonyságára vonatkozó olyan információk, amelyek lehetővé teszik a kibocsátási tendenciák elemzését és a hajó teljesítményének értékelését;
- j) „kibocsátási tényező”: üvegházhatású gáz átlagos kibocsátása az adott forrásanyaggal kapcsolatos tevékenységre vonatkozó adatokhoz viszonyítva, az égetés során teljes oxidációt és más vegyi reakciók esetében teljes átalakulást feltételezve;
- k) „bizonytalanság”: egy mennyiség meghatározásának eredményével összefüggő, százalékban kifejezett paraméter, amely az adott mennyiséghez ésszerűen hozzárendelhető értékek szórását jellemzi – beleértve a szisztematikus és véletlenszerű hibák hatásait is, valamint leírja a szóban forgó értékeknek az átlagérték körüli 95 %-át magában foglaló megbízhatósági intervallumot, figyelembe véve az értékek eloszlásának esetleges aszimmetriáját is;
- l) „konzervatív”: egy feltételrendszer meghatározásának olyan módja, amely biztosítja, hogy ne lehessen alulbecsülni az éves kibocsátást vagy túlbecsülni a távolságokat és a szállított rakomány mennyiségét;
- m) „jelentési időszak”: egy naptári év, amely alatt a szén-dioxid-kibocsátásokat nyomon kell követni és jelentést kell róluk készíteni. Olyan utak esetében, amelyeknél az indulási és az érkezési időpont két különböző naptári évre esik, a nyomon követett és jelentett adatokat az első érintett naptári évre vonatkozóan kell figyelembe venni;

- n) „kikötőben horgonyzó hajó”: az a hajó, amelyet a berakodás, kirakodás valamint az utasok ki- és beszállása idejére biztonságosan kikötnek, vagy lehorgonyoznak egy adott tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben, beleértve azt az időt is, amelyet nem a rakományhoz kapcsolódó műveletekkel töltenek;
- o) „jégosztály”: a hajóhoz rendelt jelölés, amelyet a lobogó szerinti állam illetékes nemzeti hatóságai vagy a lobogó szerinti állam által elismert szervezet ad ki a hajó részére, és amely jelzi, hogy a hajót jeges vizeken történő hajózásra tervezték.

II. FEJEZET

NYOMONKÖVETÉS ÉS JELENTÉS

1. SZAKASZ

A nyomkövetés és a jelentés alapelvei és módszerei

4. cikk

A nyomkövetés és a jelentés közös alapelvei

- (1) A 8–12. cikkel összhangban a társaságok minden hajójuk tekintetében kötelesek nyomon követni és bejelenteni az adott jelentési időszak során a releváns paramétereket. Az említett nyomkövetést és jelentést a valamely tagállam joghatósága alá tartozó összes kikötőre, valamint a valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőbe érkező vagy onnan induló összes hajóra vonatkozóan el kell végezniük.
- (2) A nyomkövetésnek és a jelentésnek teljes körűnek kell lennie és ki kell terjednie a tengeren tartózkodó és a kikötőben horgonyzó hajók tüzelőanyag-elégetéséből származó szén-dioxid kibocsátásra. A társaságok a jelentési időszakban kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni a hiányos adatok előfordulásának megelőzése érdekében.
- (3) A nyomkövetésnek és a jelentésnek összehangoltnak és összehasonlíthatónak kell lennie. Ennek érdekében a társaságoknak ugyanazokat a nyomkövetési módszereket és adatkészleteket kell használniuk, a hitelesítő által értékelt változtatásokkal.
- (4) A társaságoknak átlátható módon kell felvenniük, rögzíteniük, összeállítaniuk, elemezniük és dokumentálniuk a nyomkövetési adatokat – így a feltevéseket, referenciákat, kibocsátási tényezőket és a tevékenységre vonatkozó adatokat – annak érdekében, hogy a hitelesítő számára lehetővé tegyék a szén-dioxid-kibocsátás újbóli meghatározását.
- (5) A társaságok kötelesek biztosítani, hogy a szén-dioxid-kibocsátás meghatározása sem rendszerszerű hiba miatt, sem tudatosan ne legyen pontatlan. A társaságok kötelesek azonosítani és csökkenteni a pontatlanságok esetleges forrásait.
- (6) A társaságok a nyomon követendő és jelentendő szén-dioxid-kibocsátás értékek megbízhatóságával kapcsolatban gondoskodnak az elvárható bizonyosság meglétéről.
- (7) A társaságok későbbi nyomkövetési és jelentési tevékenységük során a 13. cikk (3) vagy (4) bekezdésének megfelelően kiadott hitelesítési jelentésekben foglalt ajánlások figyelembevételére törekednek.

5. cikk

A szén-dioxid-kibocsátások és egyéb releváns információk nyomkövetésének módszerei

- (1) A 4. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában a társaságok az összes hajójuk tekintetében meghatározzák az I. mellékletben megállapított módszerek bármelyike szerint a szén-dioxid kibocsátást, továbbá nyomon követik a II. mellékletben foglalt, vagy az annak megfelelően elfogadott szabályok szerint az egyéb releváns információkat.
- (2) A Bizottság – a vonatkozó nemzetközi szabályok, valamint a nemzetközi és európai előírások figyelembevétele érdekében – a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az I. mellékletben foglalt módszerek és a II. mellékletben foglalt szabályok módosítása céljából. A Bizottság a 23. cikkel összhangban abból a célból is elfogadhat felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, hogy – figyelemmel a technológiai és tudományos fejlődésre – módosítsa az I. és II. mellékletet a nyomkövetési módszerek elemeinek pontosítása érdekében.

2. SZAKASZ

Nyomkövetési terv

6. cikk

A nyomkövetési terv tartalma és benyújtása

- (1) A társaságok 2017. augusztus 31-ig kötelesek a hitelesítőknél az összes hajójuk tekintetében benyújtani egy nyomkövetési tervet, amelyben feltüntetik, hogy a szén-dioxid-kibocsátások és az egyéb releváns információk nyomkövetésére és jelentésére milyen módszert választottak.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, azon hajók tekintetében, amelyek 2017. augusztus 31. után első alkalommal kerülnek e rendelet hatálya alá, a hajót üzemeltető társaság köteles indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az említett összes hajónak valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben történő első kikötését követő két hónapon belül benyújtani a hitelesítőnek a nyomkövetési tervet.

(3) A nyomkövetési tervnek tartalmaznia kell az érintett hajó nyomkövetési módszertanának teljes és átlátható dokumentációját, továbbá legalább a következő elemeket:

- a) a hajó azonosítója és típusa, beleértve a nevét, az IMO-nál vezetett azonosító számát, lajstromozási kikötőjét vagy anyakikötőjét és a hajó tulajdonosának nevét;
- b) a társaság neve és a kapcsolattartó személy címe, telefonszáma, valamint e-mail elérhetősége;
- c) a hajó fedélzetén található következő szén-dioxid kibocsátó források leírása: főgépek, segédgépek, gázturbinák, kazánok és semlegesgáz-generátorok, valamint a felhasznált tüzelőanyag-típusok;
- d) a jelentési időszakban a szén-dioxid kibocsátó források jegyzékének frissítéséhez felhasznált eljárások, rendszerek és felelősségi körök leírása;
- e) az utak hiánytalan felsorolásának nyomkövetésére használt eljárások leírása;
- f) a hajó tüzelőanyag-fogyasztásának nyomkövetésére szolgáló eljárásoknak a leírása, ideértve az alábbiakat:
 - i. az egyes szén-dioxid kibocsátó források tüzelőanyag-fogyasztásának kiszámítására az I. mellékletből kiválasztott egyik módszer, amely adott esetben tartalmazza a használt mérőberendezés leírását is,
 - ii. a tüzelőanyag-feltöltés és a tüzelőanyag-tartályban lévő tüzelőanyag mérésére szolgáló eljárás, a használt mérőberendezés leírása és adott esetben a mérésre vonatkozó információk feljegyzésére, lehívására, továbbítására és tárolására szolgáló eljárások,
 - iii. adott esetben a sűrűség meghatározására kiválasztott módszer,
 - iv. azon eljárás, amely biztosítja, hogy a tüzelőanyag méréseivel járó bizonytalanság összességében véve megfeleljen e rendelet követelményeinek, adott esetben utalva a nemzeti jogszabályokra, a fogyasztói szerződésekben lévő záradékokra vagy a tüzelőanyag-szállító pontosságát biztosító szabványokra;
- g) az egyes tüzelőanyag-típusokra alkalmazott egyedi kibocsátási tényezők, vagy – alternatív tüzelőanyagok esetében – a kibocsátási tényezők meghatározására szolgáló módszer, beleértve a mintavételnél követett módszert, az elemzési módszereket és az igénybe vett laboratóriumok leírását, adott esetben e laboratóriumok ISO 17025 tanúsítványával együtt;
- h) az utankénti tevékenységi adatok meghatározására alkalmazott eljárásoknak a leírása, ideértve az alábbiakat:
 - i. a távolság meghatározására és rögzítésére szolgáló eljárások, felelősségi körök és adatforrások;
 - ii. adott esetben a szállított rakományok és a szállított utasok számának meghatározására és rögzítésére szolgáló eljárások, felelősségi körök, képletek és adatforrások;
 - iii. a kiindulási és az érkezési kikötő között a tengeren töltött idő meghatározására és rögzítésére szolgáló eljárások, felelősségi körök, képletek és adatforrások;
- i) a hiányos adatok kiküszöböléséhez szükséges helyettesítő adatok meghatározásához használt módszer leírása;
- j) a korábbi átvizsgálások minden részletét rögzítő átvizsgálási adatrögzítő lap.

(4) A nyomkövetési terv a hajó jégosztályára és/vagy a jeges vizeken történő hajózás során megtett távolság és tengeren töltött idő meghatározására és rögzítésére szolgáló eljárásokra, felelősségi körökre, képletekre és adatforrásokra vonatkozó információkat is tartalmazhat.

(5) A társaságok kötelesek formanyomtatványokon alapuló szabványos nyomkövetési terveket használni. Az említett formanyomtatványokat, beleértve az egységes alkalmazásukra vonatkozó technikai szabályokat is, a Bizottságnak végrehajtási jogi aktusok keretében kell meghatároznia. Az említett végrehajtási jogi aktusok a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kerülnek elfogadásra.

7. cikk

A nyomkövetési terv módosításai

(1) A társaságok kötelesek rendszeresen, de legalább évente ellenőrizni, hogy a hajó nyomkövetési terve megfelel-e a hajó jellegének és működésének, továbbá hogy javíthatók-e a nyomkövetési módszerek.

- (2) A társaságnak a következő esetek bármelyikében módosítania kell a nyomonkövetési tervet:
- a) a társaság változása esetén;
 - b) a nyomonkövetési tervben még nem szereplő, új szén-dioxid kibocsátó forrás vagy új tüzelőanyag használata miatti új kibocsátás esetében;
 - c) amennyiben új mérőberendezés-típusok, mintavételi módszerek vagy elemzési módszerek használata vagy egyéb okok miatt az adatok elérhetősége megváltozik, és ez befolyásolhatja a szén-dioxid-kibocsátás meghatározásának pontosságát;
 - d) az alkalmazott nyomonkövetési módszerekből származó adatok pontatlansága esetén;
 - e) amennyiben a nyomonkövetési terv bármely részéről megállapítják, hogy az nem felel meg e rendelet követelményeinek, és a társaságnak felül kell vizsgálnia a tervet a 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően.
- (3) A társaságok kötelesek indokolatlan késedelem nélkül értesíteni a hitelesítőket a nyomonkövetési terv módosítására vonatkozó bármely javaslatról.
- (4) A nyomonkövetési terv az e cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti módosításához a hitelesítő 13. cikk (1) bekezdésének megfelelő értékelése szükséges. Az értékelést követően a hitelesítő köteles tájékoztatni a társaságot arról, hogy az említett módosítások esetében teljesül-e a követelményeknek való megfelelés.

3. SZAKASZ

A kibocsátások és egyéb releváns információk nyomonkövetése

8. cikk

A tevékenységek nyomonkövetése a jelentési időszak során

A társaságok 2018. január 1-jétől a 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően értékelt nyomonkövetési terv alapján nyomon követik minden egyes hajó szén-dioxid-kibocsátását utanként és éves alapon, a szén-dioxid-kibocsátás meghatározására az I. melléklet B. részében rögzített módszerek közül a megfelelőt alkalmazva és a szén-dioxid-kibocsátásokat az I. melléklet A. része szerint kiszámítva.

9. cikk

Utankénti alapú nyomonkövetés

- (1) A 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően értékelt nyomonkövetési terv alapján a társaságok az I. melléklet A. részének és a II. melléklet A. részének megfelelően valamely uniós tagállam joghatósága alá tartozó kikötőbe érkező és onnan induló valamennyi hajó és valamennyi út tekintetében nyomon követik a következő információkat:
- a) indulási és érkezési kikötő, beleértve az indulás és az érkezés napját és időpontját;
 - a) a felhasznált tüzelőanyag teljes mennyisége és kibocsátási tényezője valamennyi felhasznált tüzelőanyag-típus tekintetében;
 - c) a kibocsátott szén-dioxid;
 - d) a megtett távolság;
 - e) a tengeren töltött idő;
 - f) a szállított rakomány;
 - g) a fuvarozási tevékenység.

A társaságok adott esetben nyomon követhetik a hajó jégosztályára és jeges vizeken történő hajózására vonatkozó információkat is.

- (2) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve és a 10. cikk sérelme nélkül a társaságok mentesülnek egy adott hajó tekintetében az (1) bekezdésben említett információk utankénti nyomonkövetésének kötelezettsége alól, ha:
- a) a jelentési időszak során a hajó valamennyi útja valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőből indul vagy ott ér véget; valamint
 - b) a hajó a menetrendje szerint a jelentési időszakban több mint 300 utat tesz meg.

10. cikk

Éves alapú nyomonkövetés

A 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően értékelt nyomonkövetési terv alapján a társaság köteles az I. melléklet A. részének és a II. melléklet B. részének megfelelően minden hajó és minden naptári év tekintetében nyomon követni a következő paramétereket:

- a) a felhasznált tüzelőanyag teljes mennyisége és kibocsátási tényezője valamennyi felhasznált tüzelőanyag-típus tekintetében;
- b) az e rendelet hatálya alá tartozó, összesített szén-dioxid kibocsátás;
- c) a tagállami joghatóság alatt álló kikötők közötti utakból származó, összesített szén-dioxid-kibocsátás;
- d) a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkből induló utakból származó, összesített szén-dioxid-kibocsátás;
- e) a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkbe érkező utakból származó, összesített szén-dioxid-kibocsátás;
- f) a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkben horgonyzó hajóktól származó szén-dioxid-kibocsátás;
- g) az összes megtett távolság;
- h) az összes tengeren töltött idő;
- i) az összes fuvarozási tevékenység;
- j) az átlagos energiahatékonyság.

A társaságok adott esetben nyomon követhetik a hajó jégosztályára és jeges vizeken történő hajózására vonatkozó információkat.

A társaságok a nyomonkövetési tervben meghatározott egyéb kritériumok alapján differenciálva is nyomon követhetik a felhasznált tüzelőanyagot és a kibocsátott szén-dioxidot.

4. SZAKASZ

Jelentés

11. cikk

A kibocsátási jelentés tartalma

(1) A társaságok 2019-től kezdve minden év április 30-ig kötelesek a Bizottsághoz és az érintett, lobogó szerinti államok hatóságaihoz a felelősségi körükbe tartozó minden egyes hajó tekintetében a teljes jelentési időszakokra vonatkozó szén-dioxid-kibocsátásokat és egyéb releváns információkat tartalmazó olyan kibocsátási jelentést benyújtani, amelyet egy hitelesítő a 13. cikkel összhangban megfelelőnek minősített.

(2) A társaság változása esetén az új társaság az érintett hajó feletti felelősség átvételekor köteles gondoskodni arról, hogy a felelősségi körébe tartozó minden egyes hajó a teljes jelentési időszak alatt megfeleljen e rendeletnek.

(3) A társaságok a kibocsátási jelentésben kötelesek feltüntetni a következő információkat:

- a) a hajót és a társaságot azonosító adatok, beleértve a következőket:
 - i. a hajó neve;
 - ii. IMO-azonosító szám;
 - iii. lajstromozási kikötő vagy anyakikötő;
 - iv. a hajó jégosztálya, amennyiben szerepel nyomonkövetési tervben;
 - v. a hajó technikai hatékonysága (adott esetben az energiahatékonysági tervezési mutató, [EEDI] vagy a becsült mutatóérték [EIV], az IMO MEPC.215 (63) határozatának megfelelően);
 - vi. a hajótulajdonos neve;
 - vii. a hajótulajdonos címe és üzleti tevékenységének fő helye;

- viii. a társaság neve (ha eltér a hajótulajdonostól);
 - ix. a társaság címe és üzleti tevékenységének fő helye (ha eltér a hajótulajdonostól);
 - x. a kapcsolattartó személy címe, telefonszáma, valamint e-mail elérhetősége;
- b) a kibocsátási jelentést értékelő hitelesítő azonosítása;
 - c) az alkalmazott nyomkövetési módszerre és a kapcsolódó bizonytalansági szintre vonatkozó információ;
 - d) a paraméterek 10. cikk szerinti éves nyomkövetésének eredményei.

12. cikk

A kibocsátási jelentés formátuma

- (1) A kibocsátási jelentést automatizált rendszerek és adatsere-formátumok alkalmazásával kell benyújtani, beleértve az elektronikus formanyomtatványokat is.
- (2) Az adatsere-formátumokat – beleértve az elektronikus formanyomtatványokat is – rögzítő technikai szabályokat a Bizottság végrehajtási jogi aktusok keretében határozza meg. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. FEJEZET

HITELESÍTÉS ÉS AKKREDITÁLÁS

13. cikk

A hitelesítési tevékenységek köre és a hitelesítési jelentés

- (1) A hitelesítő köteles értékelni, hogy a nyomkövetési terv megfelel-e a 6. és 7. cikkben meghatározott követelményeknek. Amennyiben a hitelesítő értékelésében megállapítja, hogy a terv nem felel meg az említett követelményeknek, az érintett társaság a jelentési időszak kezdete előtt ennek megfelelően felülvizsgálja nyomkövetési tervét, és végső értékelés céljából benyújtja a felülvizsgált tervet a hitelesítőnek. A társaság megállapodik a hitelesítővel az említett módosítások bevezetésének határidejéről. E határidő semmilyen esetben sem lehet a jelentési időszak kezdeténél későbbi időpont.
- (2) A hitelesítő köteles értékelni, hogy a kibocsátási jelentés megfelel-e a 8–12. cikkben, valamint az I. és II. mellékletben meghatározott követelményeknek.

A hitelesítő különösen azt köteles értékelni, hogy a kibocsátási jelentésben foglalt szén-dioxid-kibocsátások és egyéb releváns információk a 8., 9. és 10. cikkel összhangban, valamint a nyomkövetési tervnek megfelelően kerültek-e meghatározásra.

- (3) Amennyiben a hitelesítői értékelés során a hitelesítőtől elvárható bizonyossággal megállapítást nyer, hogy a kibocsátási jelentés nem tartalmaz lényeges valótlanyságot, a hitelesítő a kibocsátási jelentést megfelelőnek minősítő hitelesítési jelentést ad ki. Az értékelési jelentésben meg kell határozni minden, a hitelesítő által elvégzett munka szempontjából lényeges kérdést.
- (4) Amennyiben a hitelesítői értékelés során az nyer megállapítást, hogy a kibocsátási jelentés valótlanyságokat vagy e rendelet követelményeitől való eltéréseket tartalmaz, a hitelesítő kellő időben tájékoztatja erről a társaságot. Ebben az esetben a társaság köteles korrigálni a valótlanyságokat vagy eltéréseket annak érdekében, hogy a hitelesítési folyamatot időben véglegesíteni lehessen, továbbá köteles benyújtani a hitelesítőnek a felülvizsgált jelentést és az azonosított eltérések korrekciójához szükséges egyéb információkat. A hitelesítő a hitelesítési jelentésében köteles feltüntetni, hogy a társaság korrigálta-e a hitelesítői értékelés során azonosított valótlanyságokat, illetve eltéréseket. Amennyiben e valótlanyságokat és eltéréseket nem korrigálták, és azok külön-külön vagy együttesen lényeges valótlanyságot eredményeznek, a hitelesítő az általa kiadott hitelesítői jelentésben azt állapítja meg, hogy a kibocsátási jelentés nem felel meg e rendeletnek.

14. cikk

A hitelesítőkre vonatkozó általános kötelezettségek és alapelvek

- (1) A hitelesítőnek függetlennek kell lennie az érintett hajó társaságától vagy üzemeltetőjétől, és az e rendeletben előírt tevékenységeit a köz érdekében kell folytatnia. Ennek érdekében a hitelesítő ugyanazon jogi személy bármely része nem lehet társaság vagy hajó üzemeltetője, társaság tulajdonosa, vagy ezek tulajdona, és a hitelesítő nem állhat a társasággal olyan kapcsolatban, amely befolyásolhatja függetlenségét vagy pártatlanságát.

(2) A kibocsátási jelentés és a társaság által alkalmazott nyomonkövetési eljárások hitelesítése során a hitelesítő köteles értékelni a nyomonkövetési rendszerek, valamint a szén-dioxid-kibocsátásokkal kapcsolatban jelentett adatok és információk megbízhatóságát, hitelességét és pontosságát, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) a tüzelőanyag-fogyasztás utakhoz történő hozzárendelése;
- b) a jelentett tüzelőanyag-fogyasztási adatok és az azzal kapcsolatos mérések és számítások;
- c) a kibocsátási tényezők kiválasztása és alkalmazása;
- d) a teljes szén-dioxid-kibocsátás meghatározásához alkalmazott számítások;
- e) az energiahatékonyság meghatározásához alkalmazott számítások.

(3) A hitelesítő csak akkor veheti figyelembe a 12. cikknek megfelelően benyújtott kibocsátási jelentéseket, ha a szén-dioxid-kibocsátások megbízható és hiteles adatok és információk alapján elvárható fokú bizonyossággal határozhatók meg, és ha biztosítottak az alábbiak:

- a) a jelentett adatok koherensek a hajókövetési adatokon és az olyan jellemzőkön alapuló becslt adatokkal, mint például a beépített motor teljesítménye;
- b) a jelentett adatok ellentmondásokról mentesek, különös tekintettel az éves szinten hajónként beszerzett összes tüzelőanyag mennyiségének és az utak során felhasznált összes tüzelőanyag mennyiségének összehasonlítására;
- c) az adatgyűjtés az alkalmazandó szabályoknak megfelelően történt; és
- d) a hajó vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.

15. cikk

Hitelesítési eljárások

(1) A hitelesítő köteles azonosítani a nyomonkövetési és jelentési folyamathoz kapcsolódó lehetséges kockázatokat oly módon, hogy a bejelentett szén-dioxid-kibocsátásokat összehasonlíttja a hajókövetési adatokon és az olyan jellemzőkön, mint például a beépített motor teljesítményén alapuló becslt adatokkal. A hitelesítőnek további elemzéseket kell végeznie, ha jelentős eltéréseket talál.

(2) A hitelesítő az összes felhasznált adatforrás és módszer felülvizsgálatával azonosítja a különböző számításokhoz kapcsolódó lehetséges kockázatokat.

(3) A hitelesítő köteles figyelembe venni a társaság által alkalmazott nyomonkövetési módszerek pontosságára vonatkozó bizonytalansági szint csökkentése érdekében alkalmazott hatékony kockázatellenőrzési módszereket.

(4) A társaság köteles a hitelesítő számára átadni minden olyan további információt, amely lehetővé teszi számára a hitelesítési eljárás lefolytatását. A hitelesítő a hitelesítési eljárás során a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végezhet.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e rendeletben említett hitelesítési tevékenységek pontosabb meghatározása céljából. Az említett jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a III. melléklet A. részében meghatározott elemeket. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által rögzített szabályoknak a 14. cikkben meghatározott hitelesítési alapelveken és a nemzetközileg elfogadott vonatkozó előírásokon kell alapulniuk.

16. cikk

A hitelesítők akkreditálása

(1) A nyomonkövetési terveket és kibocsátási jelentéseket értékelő és az e rendeletben említett hitelesítési és megfeleléségi dokumentumokat kiállító hitelesítőt az e rendelet hatálya alá eső tevékenységei tekintetében a 765/2008/EK rendeletnek megfelelően nemzeti akkreditáló testületnek kell akkreditálnia.

(2) Amennyiben e rendelet nem tartalmaz a hitelesítők akkreditálására vonatkozó különös rendelkezéseket, a 765/2008/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a hitelesítők akkreditálására alkalmazandó módszerek pontosabb meghatározása céljából. Az említett jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a III. melléklet B. részében meghatározott elemeket. Az ezekben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban rögzített módszereknek a 14. cikkben meghatározott hitelesítési alapelveken és a vonatkozó, nemzetközileg elfogadott előírásokon kell alapulniuk.

IV. FEJEZET

MEGFELELŐSÉG ÉS AZ INFORMÁCIÓK KÖZZÉTÉTELE

17. cikk

A megfeleléségi dokumentum

- (1) Amennyiben a kibocsátási jelentés megfelel a 11–15. cikkben valamint az I. és II. mellékletben foglalt követelményeknek, a hitelesítő a hitelesítési jelentés alapján megfeleléségi dokumentumot állít ki az érintett hajó részére.
- (2) A megfeleléségi dokumentumnak a következő információkat kell tartalmaznia:
- a hajó azonosítása (név, IMO-azonosító szám és a lajstromozási kikötő vagy anyakikötő);
 - a hajótulajdonos neve, címe és üzleti tevékenységének fő helye;
 - a hitelesítő azonosítása;
 - a megfeleléségi dokumentum kibocsátásának időpontja (az érvényességi ideje és a tárgyat képező jelentési időszak).
- (3) A megfeleléségi dokumentum a jelentési időszak végét követő 18 hónapig érvényes.
- (4) A hitelesítő köteles késedelem nélkül tájékoztatni a Bizottságot és a lobogó szerinti állam hatóságát bármely megfeleléségi dokumentum kiállításáról. A hitelesítő köteles a (2) bekezdésben említett információt automatizált rendszerek és adatcsere-formátumok, ezen belül az elektronikus formanyomtatványok alkalmazásával továbbítani.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok keretében meghatározza az adatcsere-formátumok technikai szabályait, ideértve az elektronikus formanyomtatványokat is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

18. cikk

Az érvényes megfeleléségi dokumentum fedélzeten történő tartására vonatkozó kötelezettség

A jelentési időszak végét követő év június 30-ig a valamely tagállam joghatósága alatt álló kikötőbe érkező, ott tartózkodó vagy onnan induló, és az adott jelentési időszak során utakat végrehajtó hajók kötelesek a fedélzetükön tartani az érvényes megfeleléségi dokumentumot.

19. cikk

A nyomonkövetési és jelentési követelményeknek való megfelelés és az ellenőrzések

- (1) A 21. cikk (1) bekezdésének megfelelően közzétett információk alapján minden uniós tagállam meghozza az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók megfeleljenek a 8–12. cikkben meghatározott nyomonkövetési és jelentési előírásoknak. A tagállamok e megfelelés bizonyítékának tekintik azt a 17. cikk (4) bekezdése szerinti adatot, mely szerint az érintett hajó részére megfeleléségi dokumentumot állítottak ki.
- (2) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy a joghatósága alá tartozó kikötőben tartózkodó hajónak a 2009/16/EK irányelvvel összhangban elvégzett ellenőrzése során ellenőrizték azt is, hogy található-e a fedélzeten érvényes megfeleléségi dokumentum.
- (3) Minden olyan, valamely tagállam joghatósága alatt álló kikötőbe érkezett hajó esetében, amelyre vonatkozóan a hajó megérkezésének időpontjában nem áll rendelkezésre a 21. cikk (2) bekezdésének i) és j) pontjában említett információ, az érintett tagállam ellenőrizheti, hogy a megfeleléségi dokumentum a fedélzeten található-e.

20. cikk

Szankciók, információcsere és kiutasítási határozat

- (1) A tagállamok szankciórendszert alakítanak ki a 8–12. cikkben előírt nyomonkövetési és jelentési kötelezettségek be nem tartására vonatkozóan, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szankciók alkalmazásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok 2017. július 1-jéig tájékoztatják e rendelkezésekről a Bizottságot, valamint az e rendelkezéseket érintő további módosításokról szintén haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok hatékony információcserét és együttműködést alakítanak ki a nyomonkövetési és jelentési kötelezettségeknek való megfelelés biztosításáért felelős nemzeti hatóságai, vagy adott esetben a szankcionálási eljárásokért felelős hatóságai között. Ha valamely tagállam nemzeti szankcionálási eljárást indít egy adott hajóval szemben, arról értesíteni kell a Bizottságot, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (EMSA), a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot.

(3) Azon hajók vonatkozásában, amelyek két vagy több egymást követő jelentési időszak során nem feleltek meg a nyomonkövetési és jelentési követelményeknek, és amennyiben egyéb végrehajtási intézkedésekkel sem sikerült biztosítani a megfelelést, az érkező kikötő szerinti tagállam illetékes hatósága kiutasítási határozatot hozhat, amelyről értesíti a Bizottságot, az EMSA-t, a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot. Ilyen kiutasítási határozat kibocsátásának következményeként minden tagállam köteles visszautasítani az adott hajó belépését bármelyik kikötőjébe mindaddig, amíg a társaság nem teljesíti a 11–18. cikk szerinti nyomonkövetési és jelentési kötelezettségeket. E kötelezettségeknek való megfelelést a kiutasítási határozatot hozó nemzeti illetékes hatóság számára érvényes megfeleléségi dokumentummal kell igazolni. Ez a bekezdés nem érinti a veszélyben lévő hajókra alkalmazandó nemzetközi tengerészeti szabályokat.

(4) A hajó tulajdonosa vagy üzemeltetője, illetve annak a tagállamokon belüli képviselője számára biztosítani kell a jogot a kiutasítási határozattal szembeni, bíróság vagy törvényszék előtti hatékony jogorvoslathoz, és az érkező kikötő szerinti tagállam illetékes hatóságától megfelelő tájékoztatást kell kapnia erről. A tagállamok megfelelő eljárásokat alakítanak ki és tartanak fenn ebből a célból.

(5) Amennyiben valamely tagállam nem rendelkezik a területén tengeri kikötővel és lezárta nemzeti hajólajstromát, vagy nincs olyan, a lobogója alatt közlekedő hajó, amely e rendelet hatálya alá tartozik, és mindaddig, amíg egyetlen ilyen hajó sem közlekedik a lobogója alatt, eltérhet e cikk rendelkezéseitől. Amennyiben valamely tagállam alkalmazni kívánja ezt az eltérést, legkésőbb 2015. július 1-jén értesítenie kell a Bizottságot. Bármely későbbi változást is közölni kell a Bizottsággal.

21. cikk

Az információk és a Bizottság jelentésének közzététele

(1) A Bizottság minden év június 30-ig közzéteszi a 11. cikknek megfelelően bejelentett szén-dioxid-kibocsátásokkal kapcsolatos információkat, valamint az e cikk (2) bekezdésében meghatározott információkat.

(2) A Bizottságnak a közzéteendő információkban a következőket is fel kell tüntetnie:

- a) a hajó azonosítása (név, IMO-azonosító szám és a lajstromozási kikötő vagy anyakikötő);
- b) a hajó technikai hatékonysága (adott esetben EEDI vagy EIV);
- c) az éves szén-dioxid-kibocsátás;
- d) az utak tekintetében az éves összes tüzelőanyag-fogyasztás;
- e) az utak során megtett távolságra eső éves átlagos tüzelőanyag-fogyasztás és szén-dioxid-kibocsátás;
- f) az utak során megtett távolságra és a szállított rakományra eső éves átlagos tüzelőanyag-fogyasztás és szén-dioxid-kibocsátás;
- g) az utak során évente a tengeren töltött összes idő;
- h) az alkalmazott nyomonkövetési módszer;
- i) a megfeleléségi dokumentum kibocsátásának és lejáratának időpontja;
- j) a kibocsátási jelentést értékelő hitelesítő azonosítása;
- k) a 10. cikkel összhangban bármely egyéb, önkéntes alapon nyomon követett és jelentett információ.

(3) Amennyiben sajátos körülmények folytán a (2) bekezdés szerinti összesített adatok azon kategóriájának közzététele, amely nem szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozik, rendkívüli mértékben sértené olyan kereskedelmi érdek védelmét, amely az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ szerinti, közzétételhez fűződő közérdekekkel szemben elsőbbséget élvező jogos gazdasági érdekként védelemben részesítendő, a társaság kérésére ezen érdek védelme céljából az említett adatok esetében eltérő összesítési szintet kell alkalmazni. Amennyiben az eltérő összesítési szint alkalmazása nem lehetséges, a Bizottság nem teszi közzé az említett adatokat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

(4) A Bizottság – összesített és magyarázattal ellátott eredményeket is tartalmazó – éves jelentést tesz közzé a tengeri közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátásokról és egyéb releváns információkról abból a célból, hogy tájékoztatást nyújtson a nyilvánosság számára és lehetővé tegye a tengeri közlekedésre jellemző szén-dioxid-kibocsátás és energiahatékonyság méret, hajótípus, tevékenység és egyéb relevánsnak ítélt kategória szerinti értékelését.

(5) A Bizottság két évente értékeli a tengeri közlekedési ágazat globális éghajlatra gyakorolt teljes hatását, ideértve a nem szén-dioxiddal kapcsolatos kibocsátást vagy hatásokat is.

(6) Az 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban ⁽¹⁾ az EMSA a megbízatásának keretein belül segíti a Bizottságot az e cikknek, valamint az e rendelet 12. és 17. cikkének történő megfelelés érdekében végzett munkájában.

V. FEJEZET

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

22. cikk

Nemzetközi együttműködés

(1) A Szerződések szerinti hatáskörmegosztás, illetve döntéshozatali eljárások sérelme nélkül a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az IMO-t és az egyéb illetékes nemzetközi szervezetet e rendelet végrehajtásáról.

(2) A Bizottság és adott esetben a tagállamok technikai információcserét folytatnak harmadik országokkal, különösen a nyomkövetési módszerek továbbfejlesztése, a jelentés megszervezése és a kibocsátási jelentések hitelesítése tekintetében.

(3) Amennyiben nemzetközi megállapodás születik az üvegházhatásúgáz-kibocsátások nyomkövetésének, jelentésének és hitelesítésének globális rendszeréről, vagy a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentését célzó globális intézkedésekről, a Bizottság felülvizsgálja ezt a rendeletet, és szükség esetén javaslatot tesz a rendelet módosítására annak érdekében, hogy hozzáigazítsa az említett nemzetközi megállapodáshoz.

VI. FEJEZET

FELHATALMAZÁS ÉS VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg. Kiemelten fontos, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően a szokásos gyakorlat szerint járjon el, és konzultáljon szakértőkkel, így a tagállamok szakértőivel is.

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól, 2015. július 1-jétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete (2002. június 27.) az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.).

(5) Az 5. cikk (2) bekezdése, a 15. cikk (5) bekezdése és a 16. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

24. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 26. cikke által létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

25. cikk

A 2009/16/EK irányelv módosítása

A 2009/16/EK irányelv IV. mellékletében foglalt lista a következő ponttal egészül ki:

„50. A tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alapján kiállított megfelelő ségi dokumentum.

(*) HL L 123., 2015.5.19., 55. o.”

26. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2015. július 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALINIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

I. MELLÉKLET

A szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetésének módszerei

A. A SZÉN-DIOXID-KIBOCSÁTÁSOK KISZÁMÍTÁSA (9. CIKK)

A szén-dioxid-kibocsátások kiszámítása során a társaságoknak a következő képletet kell alkalmazniuk:

Tüzelőanyag-fogyasztás × kibocsátási tényező

A tüzelőanyag-fogyasztás tartalmazza a főgépek, segédgépek, gázturbinák, kazánok és semlegesgáz-generátorok által felhasznált tüzelőanyagot.

A kikötőkben a kikötőhelyen felhasznált tüzelőanyag-fogyasztást külön kell számításba venni.

Főszabályként a tüzelőanyagok kibocsátási tényezőire az alapértékeket kell figyelembe venni, kivéve, ha a társaság úgy dönt, hogy a tüzelőanyag szállítólevelében meghatározott tüzelőanyag-minőségi adatokat rögzíti, amelyeket a kénkibocsátásra vonatkozó szabályozásoknak történő megfelelés igazolására használnak.

A kibocsátási tényezők alapértékének a legutolsó rendelkezésre álló Éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) által megállapított értékeken kell alapulnia. Ezek az adatok az 601/2012/EU bizottsági rendelet⁽¹⁾ VI. mellékletéből származtathatók.

A bioüzemanyagok és az alternatív nem fosszilis tüzelőanyagok tekintetében a megfelelő kibocsátási tényezőket kell alkalmazni.

B. A SZÉN-DIOXID-KIBOCSÁTÁSOK MEGHATÁROZÁSÁNAK MÓDSZEREI

A társaság a nyomonkövetési tervben meghatározza, milyen nyomonkövetési módszert alkalmaz a felelősségi körébe tartozó egyes hajók tüzelőanyag-fogyasztásának kiszámítására, és gondoskodik a kiválasztott módszer következetes alkalmazásáról.

Minden egyes út tekintetében a tényleges tüzelőanyag-fogyasztást kell rögzíteni, amelyet az alábbi módszerek valamelyikével kell kiszámítani:

- a) a tüzelőanyag szállítólevele és a tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vétele;
- b) a tartályterben található tüzelőanyag-tartály fedélzeti nyomonkövetése;
- c) a vonatkozó tüzelőanyag-égetési folyamatok áramlásmérővel történő ellenőrzése;
- d) közvetlen szén-dioxid-kibocsátás mérés.

Az említett, a hitelesítő által már értékelt módszerek bármely kombinációja alkalmazható, ha az összességében növeli a mérés pontosságát.

1. A. módszer: a tüzelőanyag szállítólevele és a tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vétele

Ez a módszer a tüzelőanyag szállítólevelében meghatározott tüzelőanyag minőségén és típusán alapul, kiegészítve a tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vételével, amely a tartálysintek leolvasásával történik. Az adott időszak alatt fogyasztott tüzelőanyag mennyisége: az időszak elején rendelkezésre álló tüzelőanyag és a vételezések, amelyből le kell vonni az időszak végén rendelkezésre álló tüzelőanyag mennyiségét, valamint az időszak kezdete és vége között a hajóról eltávolított tüzelőanyagot.

Az időszak a két kikötés közötti időszakot vagy a kikötőben töltött időt jelenti. Az adott időszak alatt felhasznált tüzelőanyag tekintetében meg kell határozni a tüzelőanyag típusát és kéntartalmát.

Ez a módszer nem alkalmazható, ha a hajó fedélzetén a tüzelőanyag szállítólevele nem áll rendelkezésre, különösen akkor, ha a rakományt tüzelőanyagként használják, például cseppfolyósított földgáz párolgási gázként történő hasznosításával.

A tüzelőanyag szállítólevele a hatályos MARPOL-egyezmény VI. mellékletének rendelkezései szerint kötelező, azt a tüzelőanyag vételezését követő három évig a fedélzeten kell tartani és elérhetővé kell tenni. A fedélzeten található tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vétele a tartálysintek leolvasásával történik. E módszer során az egyes tüzelőanyag-tartályokra vonatkozó tartály-táblázatokat használnak annak megállapítására, hogy a leolvasáskor milyen mennyiség található a tartályban. A tüzelőanyag szállítóleveléhez kapcsolódó bizonytalanságot a nyomonkövetési tervben kell meghatározni. A tüzelőanyag-tartályok leolvasását megfelelő módszerekkel, így automatikus rendszerekkel, hangmérésekkel és merülő mérőszalaggal kell végezni. A tartály hangmérésének módszerét és annak bizonytalanságát a nyomonkövetési tervben kell meghatározni.

⁽¹⁾ A Bizottság 601/2012/EU rendelete (2012. június 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről (HL L 181., 2012.7.12., 30. o.).

Ha a társaság a felvett vagy a tüzelőanyag-tartályokban maradó tüzelőanyag mennyiségét térfogategységben (literben) határozza meg, akkor ezt a mennyiséget a tényleges sűrűség értékeinek alkalmazásával tömeggé kell átalakítania. A társaság a tényleges sűrűséget az alábbiak egyikével határozza meg:

- a) fedélzeti mérőrendszerek;
- b) a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a tüzelőanyag szállítólevelére feljegyzett sűrűség.

A tényleges sűrűséget kg/l-ben kell kifejezni és a méréskor fennálló tényleges hőmérsékleten kell meghatározni. Azokban az esetekben, amikor a tényleges sűrűség értékei nem állnak rendelkezésre, a hitelesítő általi értékelést követően az adott tüzelőanyag-típus átlagos sűrűségét kell alkalmazni.

2. B. módszer: A tartálytérben található tüzelőanyag-tartály fedélzeti nyomonkövetése

Ez a módszer a fedélzeten található összes tüzelőanyag-tartály leolvasásán alapul. A tartályok leolvasását naponta kell elvégezni, amikor a hajó a tengeren van, továbbá minden esetben, amikor a hajó tüzelőanyagot vesz fel vagy ad le.

A tüzelőanyag-tartály szintjének két leolvasás közötti összesített változása jelenti az adott időszak tüzelőanyag-fogyasztását.

Az időszak a két kikötés közötti időszakot vagy a kikötőben töltött időt jelenti. Az adott időszak alatt felhasznált tüzelőanyag tekintetében meg kell határozni a tüzelőanyag típusát és kéntartalmát.

A tüzelőanyag-tartályok leolvasását megfelelő módszerekkel, így automatikus rendszerekkel, hangmérésekkel és merülő mérőszalaggal kell végezni. A tartály hangmérésének módszerét és annak bizonytalanságát a nyomonkövetési tervben kell meghatározni.

Ha a társaság a felvett vagy a tüzelőanyag-tartályokban maradó tüzelőanyag mennyiségét térfogategységben (literben) határozza meg, akkor ezt a mennyiséget a tényleges sűrűség értékeinek alkalmazásával tömeggé kell átalakítania. A társaságnak a tényleges sűrűséget az alábbiak egyikével kell meghatároznia:

- a) fedélzeti mérőrendszerek;
- b) a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a tüzelőanyag szállítólevelére feljegyzett sűrűség;
- c) amennyiben rendelkezésre áll, egy akkreditált tüzelőanyag-vizsgáló laboratóriumban végzett kísérleti elemzés során mért sűrűség.

A tényleges sűrűséget kg/l-ben kell kifejezni és a méréskor fennálló tényleges hőmérsékleten kell meghatározni. Azokban az esetekben, amikor a tényleges sűrűség értékei nem állnak rendelkezésre, a hitelesítő általi értékelést követően az adott tüzelőanyag-típus átlagos sűrűségét kell alkalmazni.

3. C. módszer: A vonatkozó tüzelőanyag-égetési folyamatok áramlásmérővel történő ellenőrzése

Ez a módszer a fedélzeti tüzelőanyag-áramlás mérésén alapul. A releváns szén-dioxid kibocsátó forrásokhoz kapcsolt áramlásmérők adatait összesíteni kell egy adott időszak összes tüzelőanyag-fogyasztásának meghatározásához.

Az időszak a két kikötés közötti időszakot vagy a kikötőben töltött időt jelenti. Az adott időszak alatt felhasznált tüzelőanyag tekintetében nyomon kell követni a tüzelőanyag típusát és kéntartalmát.

Az alkalmazott kalibrációs módszereket és a használt áramlásmérőkhöz kapcsolódó bizonytalanságot a nyomonkövetési tervben kell meghatározni.

Ha a társaság a felhasznált tüzelőanyag mennyiségét térfogategységben (literben) határozza meg, akkor ezt a mennyiséget a tényleges sűrűség értékeinek alkalmazásával tömeggé kell átalakítania. A társaságnak a tényleges sűrűséget az alábbiak egyikével kell meghatároznia:

- a) fedélzeti mérőrendszerek;
- b) a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a tüzelőanyag szállítólevelére feljegyzett sűrűség.

A tényleges sűrűséget kg/l-ben kell kifejezni és a méréskor fennálló tényleges hőmérsékleten kell meghatározni. Azokban az esetekben, amikor a tényleges sűrűség értékei nem állnak rendelkezésre, a hitelesítő általi értékelést követően az adott tüzelőanyag-típus átlagos sűrűségét kell alkalmazni.

4. D. módszer: Közvetlen szén-dioxid-kibocsátás mérés

Közvetlen szén-dioxid-kibocsátás mérések alkalmazhatók az utak, valamint a tagállamok joghatósága alá tartozó kikötőkben történő szén-dioxid-kibocsátások esetében. A szén-dioxid-kibocsátás tartalmazza a főgépek, segédgépek, gázturbinák, kazánok és semlegesgáz-generátorok által kibocsátott szén-dioxidot. Azon hajók esetén, amelyek tekintetében a jelentés ezt a módszert alkalmazza, a tüzelőanyag-fogyasztás kiszámítása a mért szén-dioxid-kibocsátás és az adott tüzelőanyag vonatkozó kibocsátási tényezője felhasználásával történik.

E módszer alapja az égéstermék kibocsátó kürtőben (kémény) történő szén-dioxid-kibocsátás áramlásának meghatározása az égéstermék szén-dioxid koncentrációjának és az égéstermék áramlásának szorzataként.

Az alkalmazott kalibrációs módszereket és a használt eszközökhöz kapcsolódó bizonytalanságot a nyomkövetési tervben kell meghatározni.

II. MELLÉKLET

Az egyéb releváns információk nyomonkövetése

A. UTANKÉNTI ALAPÚ NYOMONKÖVETÉS (9. CIKK)

1. Az egyéb releváns információk utankénti alapú nyomonkövetése érdekében (9. cikk (1) bekezdés) a társaságoknak tiszteletben kell tartaniuk az alábbi szabályokat:

- a) az indulás és az érkezés dátumát és időpontját a greenwichi középídő (GMT) alkalmazásával kell megadni. A tengeren töltött időt a kikötőből történő elindulásra és az oda történő megérkezésre vonatkozó információk alapján kell kiszámítani, ami nem tartalmazhatja a horgonyzást;
- b) a megtett út vagy az indulási és az érkezési kikötő közötti legrövidebb út távolsága, vagy a ténylegesen megtett távolság lehet. Az indulási és az érkezési kikötő közötti legrövidebb út távolságának használata esetén konzervatív korrekciós tényezőt kell figyelembe venni annak biztosítása érdekében, hogy a megtett távolságot ne becsljük alá jelentősen. Az alkalmazott távolságszámítást, valamint – szükség esetén – az alkalmazott korrekciós tényezőt a nyomonkövetési tervben kell meghatározni. A megtett távolságot tengeri mérföldben kell kifejezni;
- c) a fuvarozási tevékenységet a megtett távolság és a szállított rakomány mennyiségének szorzataként kell meghatározni;
- d) személyszállító hajók esetén a szállított rakomány kifejezésére az utasok számát kell figyelembe venni. Minden további hajó kategória esetén a szállított rakomány mennyiségét metrikus tonnában vagy adott esetben szabvány köbméterben kell meghatározni;
- e) ro-ro hajók esetén a szállított rakományt a rakományegységek (tehergépjárművek, személygépjárművek stb.) vagy szárméterek száma és a tömegüknek megfelelő alapértékek szorzataként kell meghatározni. Amennyiben a ro-ro hajók által szállított rakomány meghatározására az EN-16258:2012 CEN szabvány „A szállítás (teher és személy) energiaszükségletének és a GHG- (üvegházhatású) gázok kibocsátásának számítási és megadási módszerei” című B. mellékletének megfelelően kerül sor, úgy kell tekinteni, hogy a meghatározás megfelel e rendelet előírásainak.

E rendelet alkalmazásában a „ro-ro hajó” kifejezés olyan hajót jelent, amelyet „roll-on/roll-off” szállítási egységek szállítására terveztek, illetve amely „roll-on/roll-off” rakomány számára kialakított rakodótérrel rendelkezik;

- f) konténerszállító hajók esetén a szállított rakományt a rakomány metrikus tonnában kifejezett össztelege vagy ennek hiányában a 20 láb hosszúságú konténerek (TEU) száma és a tömegüknek megfelelő alapértékek szorzataként kell meghatározni. Amennyiben a konténerszállító hajók által szállított rakomány meghatározására az IMO vonatkozó iránymutatásainak vagy az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezmény (SOLAS-egyezmény) szerinti eszközöknek megfelelően kerül sor, úgy kell tekinteni, hogy a meghatározás megfelel e rendelet előírásainak.

E rendelet alkalmazásában a „konténerszállító hajó” kifejezés olyan hajót jelent, amelyet kizárólag konténerek rakodótérben és fedélzeten történő szállítására terveztek;

- g) a személyszállító hajóktól, ro-ro hajóktól és konténerszállító hajóktól eltérő hajó kategóriák esetében a szállított rakományt oly módon kell meghatározni, hogy az adott esetben lehetővé tegye a szállított rakomány tömegének és térfogatának, illetve a szállított személyek számának a figyelembevételét. E kategóriák magukban foglalják többek között a tartályhajókat, az ömlesztettáru-szállító hajókat, az általános teherhajókat, a mélyhűtött rakományt szállító hajókat, a járműszállító hajókat és a kombinált áruszállító hajókat.

2. Az 1. pont g) alpontja egységes alkalmazási feltételeinek a biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az említett pontban említett további hajó kategóriákra vonatkozó paramétereket meghatározó technikai szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni, legkésőbb 2016. december 31-ig.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben – adott esetben – felülvizsgálhatja az 1. pont g) alpontjában említett alkalmazandó paramétereket. A Bizottság az említett paramétereket adott esetben annak céljából is felülvizsgálhatja, hogy azok figyelembe vegyék e mellékletnek az 5. cikk (2) bekezdése szerinti módosításait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. Az 1. és 2. pontban említett szabályok betartása mellett a társaságok úgy is dönthetnek, hogy feltüntetik a hajó jégosztályára és jeges vizeken történő hajózására vonatkozó információkat is.

B. ÉVES ALAPÚ NYOMONKÖVETÉS (10. CIKK)

Az egyéb releváns információk éves alapú nyomonkövetése érdekében a társaságoknak tiszteletben kell tartaniuk az alábbi szabályokat:

A 10. cikk szerint nyomon követendő értékek az adott utankénti adatok összegzésével kerülnek meghatározásra.

Az átlagos energiahatékonyságot legalább az alábbi négy mutató használatával kell nyomon követni: az adott távolságra eső tüzelőanyag-fogyasztás, a fuvarozási tevékenységre eső tüzelőanyag-fogyasztás, az adott távolságra eső szén-dioxid-kibocsátás és a fuvarozási tevékenységre eső szén-dioxid-kibocsátás, amelyeket a következők szerint kell kiszámítani:

adott távolságra eső tüzelőanyag-fogyasztás = éves összes tüzelőanyag-fogyasztás/megtett összes távolság

fuvarozási tevékenységre eső tüzelőanyag-fogyasztás = éves összes tüzelőanyag-fogyasztás/összes fuvarozási tevékenység

adott távolságra eső szén-dioxid-kibocsátás = éves összes szén-dioxid-kibocsátás/összes megtett távolság

fuvarozási tevékenységre eső szén-dioxid-kibocsátás = éves összes szén-dioxid-kibocsátás/összes fuvarozási tevékenység.

A szabályok betartása mellett a társaságok úgy is dönthetnek, hogy feltüntetik a hajó jégosztályára és jeges vizeken történő hajózására vonatkozó információkat, valamint – a nyomonkövetési tervben meghatározott egyéb kritériumok alapján differenciálva – egyéb, a felhasznált tüzelőanyagra és a kibocsátott szén-dioxidra vonatkozó információkat is.

III. MELLÉKLET

A 15. és 16. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tekintetében a következő elemeket kell figyelembe venni

A. HITELESÍTÉSI ELJÁRÁSOK

- a hitelesítők hatáskörei,
- a társaságok által a hitelesítőknél átadandó dokumentumok,
- a hitelesítő által végrehajtandó kockázatértékelés,
- a nyomonkövetési terv megfelelőségének az értékelése,
- a kibocsátási jelentés hitelesítése,
- lényegességi küszöb,
- a hitelesítővel elvárható bizonyosság,
- valótlanságok és eltérések,
- a hitelesítése jelentés tartalma,
- fejlesztési javaslatok,
- a társaság, a hitelesítő és a Bizottság közötti kommunikáció.

B. A HITELESÍTŐK AKKREDITÁLÁSA

- Hogyan lehet kérelmezni a hajózási tevékenységek tekintetében történő akkreditálást,
 - hogyan értékelik a nemzeti akkreditáló testületek a hitelesítőket annak céljából, hogy azok akkreditációs tanúsítványt állíthassanak ki,
 - hogyan teljesítik a nemzeti akkreditáló testületek az ahhoz szükséges felügyeletet, hogy megerősítsék az akkreditáció érvényben maradását,
 - a nemzeti akkreditáló testületekkel szemben annak érdekében támasztott követelmények, hogy hatáskörük legyen a hitelesítőknél a hajózási tevékenységek tekintetében történő akkreditálására, beleértve a harmonizált szabványokra való hivatkozást is.
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/758 RENDELETE**(2015. április 29.)****a 112-es egységes európai segélyhívó szolgáltatáson alapuló fedélzeti e-segélyhívó rendszer kiépítésével összefüggő típus-jóváhagyási követelményekről és a 2007/46/EK irányelv módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ értelmében létrejött a gépjárművek átfogó uniós típus-jóváhagyási rendszere.
- (2) A gépjárművek típusjóváhagyására vonatkozó műszaki előírások uniós szintű harmonizálására már számos biztonsági és környezetvédelmi szempontból sor került annak érdekében, hogy az Unióban mindenütt garantált legyen a közúti közlekedés magas fokú biztonsága.
- (3) A közúti közlekedés biztonsága terén 2003 óta a legfontosabb uniós célkitűzések közé tartozik egy olyan fedélzeti e-segélyhívó rendszer kiépítése, amely minden járműben és minden tagállamban rendelkezésre áll. E célkitűzés elérése érdekében a kiépítés önkéntes alapon való megközelítésének részeként számos kezdeményezés elindítására került sor, de ezek eddig még nem eredményeztek kellő előrelépést.
- (4) A közúti közlekedésbiztonság további javítása érdekében a Bizottság az „E-segélyhívó: nem várhat tovább a rendszer kiépítése” című, 2009. augusztus 21-i közleményében új intézkedéseket javasolt a fedélzeti segélyhívó szolgáltatásnak az Unióban történő kiépítésére. Az egyik javasolt intézkedés értelmében a 2007/46/EK irányelv II. mellékletében meghatározott M₁ és N₁ kategóriájú járművektől kezdődően kötelezővé válna a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer beépítése minden új gépjárműtípusba.
- (5) Az Európai Parlament 2012. július 3-án állásfoglalást fogadott el „Az e-segélyhívó szolgáltatásról: egy új 112-es szolgáltatás a polgárok számára” címmel, amelyben sürgette a Bizottságot, hogy a 2007/46/EK irányelv keretében terjesszen elő javaslatot annak érdekében, hogy 2015-ig kötelezően bevezessék a közszolgáltatásként működő, 112-es hívószámú e-segélyhívó rendszert.
- (6) Továbbra is szükség van arra, hogy az Európai Unió egész területén javítsák a 112-es segélyhívószám működését, hogy az vészhelyzetekben gyors és hatékony segítséget nyújthasson.
- (7) Az uniós e-segélyhívó szolgáltatás bevezetése várhatóan csökkenteni fogja az Unióban a közúti halálesetek, illetve a közúti balesetek súlyos sérültjeinek számát a sürgősségi segélyszolgálatok korai értesítésének köszönhetően. A 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer kötelező bevezetése – az e-segélyhívások továbbítására szolgáló nyilvános, mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózatok és az e-segélyhívások fogadására szolgáló közbiztonsági válaszpontok (KBVP-k) kötelező és összehangolt infrastrukturális fejlesztésével együtt – mindenki számára elérhetővé tenné a szolgáltatást, és így hozzájárulna a halálesetek és súlyos sérülések számának, az egészségügyi vonatkozású költségeknek, a balesetek okozta torlódásoknak és egyéb költségeknek a csökkentéséhez.

⁽¹⁾ HL C 341., 2013.11.21., 47. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. február 26-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), és a Tanács 2015. március 2-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. április 28-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

- (8) Az 585/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ 1. cikke (1) bekezdésének értelmében a tagállamok legkésőbb hat hónappal e rendelet alkalmazási időpontját megelőzően, de mindenképpen legkésőbb 2017. október 1-jéig kiépítik a területükön az e-segélyhívások megfelelő fogadásához és kezeléséhez szükséges e-segélyhívási KBVP-k infrastruktúráját. Az 585/2014/EU határozat 3. cikke értelmében a tagállamok 2015. december 24-ig jelentést tesznek a Bizottságnak e határozat végrehajtásának állásáról. Amennyiben a jelentés szerint az e-segélyhívó KBVP-k infrastruktúrája nem fog 2017. október 1-jéig működni, a Bizottság megteszi a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az e-segélyhívási KBVP-k infrastruktúrája kiépítésre kerüljön.
- (9) A Bizottság 2011/750/EU ajánlásának ⁽²⁾ 4. pontja szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a mobilhálózatok üzemeltetői 2014. december 31-ig bevezessék az „e-segélyhívás-megkülönböztető” kezeléséhez szükséges mechanizmust a hálózataikban. Ha az ajánlás 6. pontjában említett felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy az „e-segélyhívás-megkülönböztető” bevezetésére nem fog sor kerülni 2016. március 31-ig, akkor a Bizottság megteszi a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a mobilhálózatok üzemeltetői bevezessék az „e-segélyhívás-megkülönböztető” kezeléséhez szükséges mechanizmust.
- (10) A pontos és megbízható helymeghatározási információk biztosítása nélkülözhetetlen eleme a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer hatékony működésének. Ezért helyénvaló előírni, hogy a rendszer kompatibilis legyen az 1285/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ meghatározott Galileo-program és az európai geostacionárius navigációs lefedési szolgáltatás (EGNOS) elnevezésű program keretében nyújtott szolgáltatásokkal. A Galileo-program alapján létrehozott rendszer egy független globális műholdas navigációs rendszer, az EGNOS-program alapján létrehozott rendszer pedig egy regionális műholdas navigációs rendszer, amely javítja a globális helymeghatározó rendszer jeleinek minőségét.
- (11) A 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer beszerelése először csak az olyan új személygépjármű- és könnyűhaszongépjármű-típusok (M₁ és N₁ kategória) esetében lesz kötelező, amelyeknél már létezik a szükséges aktiváló mechanizmus. A Bizottságnak – adott esetben e célból jogalkotási javaslat benyújtása érdekében – tovább kell vizsgálnia a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer alkalmazására vonatkozó követelmény közeljövőbeli kiterjesztésének lehetőségét, hogy az más járműkategóriákra, például nehéz tehergépjárművekre, az autóbuszokra, a kétkerekű gépjárművekre és a mezőgazdasági traktorokra is vonatkozzék.
- (12) A rendszer elterjesztése érdekében elő kell mozdítani a meglévő járműtípusokhoz tartozó, 2018. március 31. után gyártandó járműveknek a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerrel való felszerelését. A 2018. március 31. előtt típusjóváhagyáson átesett járművek esetében sor kerülhet e-segélyhívó rendszer önkéntes alapú, utólagos felszerelésére.
- (13) A 112-es egységes európai segélyhívó számon alapuló, az Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó közszolgáltatás és a harmadik fél szolgáltató által támogatott e-segélyhívó rendszerek („TPS e-segélyhívó szolgáltatás”) egymással párhuzamosan létezhetnek, feltéve, hogy meghozzák a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatás folyamatosságának biztosításához szükséges intézkedéseket. A 112-es hívószámú e-segélyhívó közszolgáltatás folyamatosságának minden tagállamban, a jármű teljes élettartama során történő biztosítása és annak garانتálása érdekében, hogy a 112-es hívószámú e-segélyhívó közszolgáltatás mindig automatikusan rendelkezésre álljon, minden járművet fel kell szerelni a 112-es hívószámú e-segélyhívó közszolgáltatással, függetlenül attól, hogy a jármű tulajdonosa harmadik fél által nyújtott e-segélyhívó szolgáltatást választ-e vagy sem.
- (14) A fogyasztók számára valós áttekintést kell nyújtani a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerről és a harmadik fél szolgáltató által kezelt e-segélyhívó rendszerről (az ilyen rendszerrel felszerelt járművek esetében), valamint átfogó és megbízható tájékoztatást kell adni a kínálatban szereplő, magánszolgáltatású fedélzeti segélyhívó vagy vészhelyzeti alkalmazásokhoz kapcsolódó bármely további funkcióról vagy szolgáltatásról, és a szolgáltatás harmadik fél szolgáltatásainak igénybevétele esetén várható szintjéről és a vonatkozó költségekről. A 112-es hívószámú e-segélyhívó szolgáltatás általános érdekű közszolgáltatás, ezért minden fogyasztó számára díjmentesen hozzáférhetőnek kell lennie.
- (15) A 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer kötelező beszerelésétől függetlenül valamennyi érdekelt fél – mint például az autógyártók és a független gazdasági szereplők – számára biztosítani kell azon jogot, hogy

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 585/2014/EU határozata (2014. május 15.) az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás kiépítéséről (HL L 164., 2014.6.3., 6. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2011/750/EU ajánlása (2011. szeptember 8.) a 112-es egységes európai segélyhívó alapuló, a járműből érkező vészhívások továbbítására szolgáló elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül megvalósuló uniós szintű e-segélyhívó szolgáltatás („e-segélyhívás”) támogatásáról (HL L 303., 2011.11.22., 46. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1285/2013/EK rendelete (2013. december 11.) az európai műholdas navigációs rendszerek létrehozásáról és üzemeltetéséről, valamint a 876/2002/EK tanácsi rendelet és a 683/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 1. o.).

kiegészítő vészhelyzeti és/vagy hozzáadott értéket jelentő szolgáltatásokat kínáljon a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer mellett vagy arra építve. Ezeket a kiegészítő szolgáltatásokat azonban úgy kell megtervezni, hogy ne vonják el fokozottan a járművezető figyelmét, valamint ne hátráltassák a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer működését, illetve a segélyhívó központok hatékony munkáját. A 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszereket és a magánszolgáltatású vagy értéktöbbletet jelentő rendszereket úgy kell megtervezni, hogy közöttük ne kerülhessen sor személyes adatok cseréjére. Ilyen szolgáltatás nyújtása esetén a szolgáltatásoknak meg kell felelniük az alkalmazandó biztonsági, védelmi és adatvédelmi jogszabályoknak, és mindig választhatónak kell lenniük a fogyasztók számára.

- (16) A fogyasztók szabad választása és a tisztességes verseny biztosításának, az innováció ösztönzésének, továbbá annak érdekében, hogy az Unió információs technológiai ágazatának versenyképessége nagyobb legyen a globális piacokon, a fedélzeti e-segélyhívó rendszereknek egy olyan kölcsönösen átjárható, szabványosított, biztonságos és nyílt hozzáférésű platformon kell alapulniuk, amely alkalmas a lehetséges jövőbeli fedélzeti alkalmazások és szolgáltatások nyújtására. Mivel ehhez műszaki és jogi támogatásra van szükség, a Bizottságnak az összes érintett érdekelt féllel – többek között a járműgyártókkal és a független gazdasági szereplőkkel – folytatott konzultációk alapján haladéktalanul meg kell vizsgálnia minden lehetőséget egy ilyen nyílt hozzáférésű platform előmozdítására és biztosítására, és adott esetben e célból jogalkotási kezdeményezést kell előterjesztenie. Ezen túlmenően, a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszernek valamennyi független gazdasági szereplő számára ésszerű, névleges összegű díj ellenében és megkülönböztetés nélkül hozzáférhetőnek kell lennie javítási és karbantartási célokra, a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően.
- (17) A típus-jóváhagyási rendszer integritásának fenntartása érdekében e rendelet alkalmazásában csak azokat a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszereket szabad elfogadni, amelyeken teljes körű vizsgálatot lehet végezni.
- (18) A 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer vészhelyzeti rendszerként a lehető legmagasabb szintű megbízhatóságot követeli meg. Biztosítani kell a minimálisan előírt adatok és a hangátvitel pontosságát, valamint a minőséget, illetve a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer hosszú élettartamának és tartósságának garantálása érdekében egységes vizsgálati rendszert kell kidolgozni. A 2014/45/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽²⁾ megfelelően ezért rendszeresen időszakos műszaki vizsgálatokat kell végezni.
- (19) A kis sorozatban gyártott járművek és a 2007/46/EK irányelv 24. cikke alapján jóváhagyott járművek az említett irányelv értelmében mentesülnek az utasoknak frontális ütközés és oldalirányú ütközés esetén való védelmére vonatkozó követelmények alól. Ezért ezeket a járműveket mentesíteni kell azon kötelezettség alól, hogy eleget tegyenek az e-segélyhívóval összefüggő, e rendeletben meghatározott követelményeknek. Ezenkívül egyes M₁ és N₁ kategóriájú járműveket műszaki okokból nem lehet az e-segélyhívást aktiváló megfelelő mechanizmussal felszerelni.
- (20) A különleges rendeltetésű járműveknek meg kell felelniük az e-segélyhívóval összefüggő, e rendeletben meghatározott követelményeknek, amennyiben az alapjármű/nem teljes jármű fel van szerelve a szükséges aktiváló mechanizmussal.
- (21) A személyes adatok 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszeren keresztül történő feldolgozásának meg kell felelnie a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ és a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ a személyes adatok védelmére vonatkozóan előírt szabályoknak, különösen annak garantálása érdekében, hogy a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerrel felszerelt járművek a 112-es e-segélyhívóval összefüggő rendes működési állapotukban ne legyenek visszakövethetők, folyamatos nyomon követésük ne legyen lehetséges, és a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer által elküldött minimálisan előírt adatok tartalmazzák a segélyhívások megfelelő kezeléséhez szükséges legalapvetőbb információkat. Ennek figyelembe kell vennie a 95/46/EK irányelv 29. cikke alapján létrehozott, a személyes adatok kezelése tekintetében az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport (a továbbiakban: a 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoport) ajánlásait, amelyek e munkacsoportnak az e-segélyhívó kezdeményezés adatvédelmi és a magánélet védelmével kapcsolatos vetületeivel foglalkozó, 2006. szeptember 26-án elfogadott munkadokumentumában találhatók.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 715/2007/EK rendelete (2007. június 20.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről (HL L 171., 2007.6.29., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/45/EU irányelve (2014. április 3.) a gépjárművek és pótkocsijaik időszakos műszaki vizsgálatáról és a 2009/40/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 127., 2014.4.29., 51. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

- (22) A gyártóknak végre kell hajtaniuk az összes ahhoz szükséges intézkedést, hogy megfeleljenek az e rendeletben az Európai Unió Alapjogi Chartája ⁽¹⁾ 7. és 8. cikkének megfelelően meghatározott, a magánélet tiszteletben tartására és az adatvédelemre vonatkozó szabályoknak.
- (23) A műszaki követelményeknek való megfelelés részeként a járműgyártóknak a fedélzeti rendszerekbe műszaki adatvédelmi megoldásokat kell integrálniuk és meg kell felelniük a beépített adatvédelem elvének.
- (24) A gyártóknak a járművel együtt átadott műszaki dokumentáció részeként tájékoztatást kell nyújtaniuk az egységes európai 112-es segélyhívó számon alapuló, ingyenes és nyilvánosan elérhető e-segélyhívó rendszer létezéséről, a jármű tulajdonosának azon jogáról, hogy úgy döntsön, hogy a harmadik fél szolgáltató által támogatott e-segélyhívó rendszer helyett a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszert használja, valamint a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszeren keresztül végzett adatfeldolgozásról. Ezt a tájékoztatást internetről letölthető formában is elérhetővé kell tenni.
- (25) A 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer által továbbított és a KBVP-k által feldolgozott adatok az 585/2014/EU határozatban említett sürgősségi segélyszolgálatok és szolgáltató partnerek részére – az említett határozatban foglalt feltételeket betartva – csak e-segélyhívással kapcsolatos események esetében továbbíthatók, és az adatokat kizárólag a határozat célkitűzéseinek megvalósítása céljából lehet felhasználni. A KBVP-k által a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszeren keresztül feldolgozott adatok az érintett kifejezett előzetes jóváhagyása nélkül nem továbbíthatók semmilyen más harmadik fél számára.
- (26) Az európai szabványügyi szervezetek – az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI) és az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) – közös szabványokat dolgoztak ki az összeurópai e-segélyhívó szolgáltatás kiépítéséhez, amelyeket e rendelet értelmében alkalmazni kell, ami megkönnyíti a fedélzeti e-segélyhívó szolgáltatás technológiai fejlődését, biztosítja a szolgáltatás kölcsönös átjárhatóságát és folytonosságát az Unió egész területén, és csökkenti a bevezetés költségeit az Unió egésze számára.
- (27) A 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerre vonatkozó közös műszaki követelmények alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el egyes M₁ és N₁ kategóriájú járműosztályokkal kapcsolatban a fedélzeti e-segélyhívó rendszerek beszerelésének kötelezettsége alóli mentességre vonatkozóan, a fedélzeti e-segélyhívó rendszerekkel összefüggésben a járművek EK-típusjóváahagyásához, valamint az ilyen járművek számára tervezett és kialakított rendszerek, alkatrészek és önálló műszaki egységek EK-típusjóváahagyásához szükséges részletes műszaki követelmények és vizsgálatok megállapítására vonatkozóan, valamint részletes technikai szabályok és vizsgálati eljárások annak céljából történő meghatározására vonatkozóan, hogy biztosított legyen egyes, a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos szabályok alkalmazása, illetve az, hogy a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer és harmadik felek által szolgáltatott rendszerek között ne kerüljön sor személyes adatok cseréjére. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten és az érintett érdekelt felekkel is, és ennek során – a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően – egyeztessen különösen fogyasztóvédelmi szervezetekkel, az európai adatvédelmi biztossal és a 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoporttal. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során egyidejűleg, időben és megfelelő módon továbbítania kell a megfelelő dokumentumokat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (28) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni a következők tekintetében: a visszakövethetőség és a nyomon követés tilalma betartásának ellenőrzésére vonatkozó gyakorlati szabályok, a felhasználók tájékoztatásához használandó mintadokumentum, az EK-típusjóváahagyást illetően a gyártók által a típusjóváahagyás céljára beaadandó tájékoztató dokumentumok mintájára vonatkozó igazgatási rendelkezések, az EK-típusbizonyítványok mintája és az EK-típusjóváahagyási jel mintája. E hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (29) A járműgyártóknak elegendő időt kell biztosítani arra, hogy alkalmazkodjanak az e rendeletben meghatározott műszaki követelményekhez.
- (30) Ez a rendelet a 2007/46/EK irányelv szerinti EK-típusjóváahagyási eljárással összefüggésben elfogadott új, önálló rendelet, ezért az említett irányelv I., III., IV. és XI. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ HL C 326., 2012.10.26., 391. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (31) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a belső piacnak az újonnan típusjóvá hagyást kapott, 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerrel felszerelt járművekre vonatkozó közös műszaki követelmények bevezetése révén történő megvalósítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az intézkedés léptéke miatt azonban e cél az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (32) Az európai adatvédelmi biztossal egyeztetésre került sor a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és az európai adatvédelmi biztos 2013. október 29-én nyilvánított véleményét⁽²⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja a járműveknek a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerek tekintetében történő EK-típusjóvá hagyására, valamint a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszereknek, alkatrészeknek és önálló műszaki egységeknek az EK-típusjóvá hagyására vonatkozó általános követelményeket.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet a 2007/46/EK irányelv II. melléklete A. részének 1.1.1. és 1.2.1. pontjában meghatározott M₁ és N₁ kategóriájú járművekre, valamint az ilyen járművekhez tervezett és kialakított, 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerekre, alkatrészekre és önálló műszaki egységekre alkalmazandó.

Ez a rendelet nem alkalmazandó a következő járművekre:

- a kis sorozatban gyártott és a 2007/46/EK irányelv 22. és 23. cikke alapján jóvá hagyott járművek;
 - a 2007/46/EK irányelv 24. cikke alapján jóvá hagyott járművek;
 - azok a (2) bekezdéssel összhangban meghatározott járművek, amelyek műszaki okokból nem szerelhetők fel az e-segélyhívást aktiváló megfelelő mechanizmussal.
- (2) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 8. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben a saját maga által vagy a megbízásából elvégzett költség-haszon elemzés alapján és valamennyi vonatkozó biztonsági és műszaki szempont figyelembevételével meghatározza azon M₁ és N₁ kategóriájú járműosztályokat, amelyek műszaki okokból nem szerelhetők fel az e-segélyhívást aktiváló megfelelő mechanizmussal.

Az első ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat 2016. június 9-ig kell elfogadni.

3. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2007/46/EK irányelv 3. cikkében szereplő fogalom meghatározásokon kívül az alábbi fogalom meghatározások alkalmazandók:

- „112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer”: olyan, vagy a járműbe épített érzékelők révén automatikusan, vagy manuálisan bekapcsolódó vészhelyzeti rendszer, amely fedélzeti berendezésből, valamint az e-segélyhíváshoz szükséges adattovábbítás indítására, kezelésére és lebonyolítására szolgáló eszközökből áll, és amely nyilvános, mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózatok segítségével minimálisan előírt adatokat továbbít, és a 112-es segélyhívó számon alapuló hangátviteli csatornát hoz létre a jármű utasai és egy e-segélyhívási közbiztonsági válaszpontra (KBVP) között;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽²⁾ HL C 38., 2014.2.8., 8. o.

2. „e-segélyhívás”: a járművön belülről a 112-es hívószámra indított, automatikus (a járművön belüli érzékelő által kiváltott) vagy manuális segélyhívás, amely nyilvános, mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózatokon keresztül minimálisan előírt adatokat továbbít és hangátviteli összeköttetést létesít a jármű és az e-segélyhívási KBVP között;
3. „közbiztonsági válaszpont (KBVP)”: konkrét helyszín, ahol a beérkező segélyhívások első fogadása egy tagállam hatósága vagy a tagállam által elismert magánszervezet felelőssége mellett történik;
4. „a legmegfelelőbb KBVP” az a központ, amelyet az illetékes hatóságok előzetesen kijelöltek az egy adott földrajzi területről érkező vagy bizonyos típusú e-segélyhívások kezelésére;
5. „e-segélyhívási KBVP”: az a legmegfelelőbb KBVP, amelyet a hatóságok az e-segélyhívások első fogadására és kezelésére előzetesen kijelöltek;
6. „minimálisan előírt adatok”: az EN 15722:2011 szabványban (Intelligens közlekedési rendszerek – e-biztonság – Az e-segélyhívó rendszer által küldött minimálisan előírt adatok (MSD)) meghatározott, az e-segélyhívási KBVP-hez továbbított információk;
7. „fedélzeti berendezés”: olyan, állandó jelleggel beépített berendezés a járművön belül, amely hozzáféréssel rendelkezik vagy hozzáférést biztosít a járművel kapcsolatos azon adatokhoz, amelyek az e-segélyhívási tranzakciók nyilvános, mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózaton keresztül történő lebonyolításához szükségesek;
8. „e-segélyhívási tranzakció”: mobil, vezeték nélküli kapcsolat megteremtése egy nyilvános, mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózaton keresztül, a minimálisan előírt adatok továbbítása a járműről valamely e-segélyhívási KBVP-be, valamint hangátviteli összeköttetés létesítése ugyanezen e-segélyhívási KBVP és a jármű között;
9. „nyilvános, mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózat”: olyan mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózat, amely – a 2002/21/EK ⁽¹⁾ és a 2002/22/EK ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban – nyilvánosan igénybe vehető;
10. „harmadik fél szolgáltató által támogatott e-segélyhívás”: a járművön belülről egy harmadik fél szolgáltatóhoz indított, automatikus (a járművön belüli érzékelő által kiváltott) vagy manuális segélyhívás, amely nyilvános, mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózatokon keresztül minimálisan előírt adatokat továbbít és hangátviteli összeköttetést létesít a jármű és a harmadik fél szolgáltató között;
11. „harmadik fél szolgáltató”: a nemzeti hatóságok által elismert szervezet, amely jogosult harmadik fél szolgáltatóhoz irányuló e-segélyhívásokat fogadni, és a minimálisan előírt adatokat az e-segélyhívási KBVP-hez továbbítani;
12. „harmadik fél szolgáltató által kezelt fedélzeti e-segélyhívó rendszer”: olyan, vagy a járműbe épített érzékelők révén automatikusan, vagy manuálisan bekapcsolódó rendszer, amely nyilvános mobil, vezeték nélküli hírközlési hálózatok segítségével minimálisan előírt adatokat továbbít, és hangátviteli csatornát hoz létre a jármű és a harmadik fél szolgáltató között;

4. cikk

A gyártók általános kötelezettségei

A gyártóknak bizonyítaniuk kell, hogy a 2. cikkben említett valamennyi új járműtípus e rendeletnek és az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak és végrehajtási jogi aktusoknak megfelelően fel van szerelve egy állandó jelleggel beépített, 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerrel.

5. cikk

A gyártók különös kötelezettségei

(1) A gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy valamennyi új járműtípusukat, valamint az e járművekhez tervezett és kialakított, 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszereket, alkatrészeket és önálló műszaki egységeket az e rendeletnek és az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak és végrehajtási jogi aktusoknak megfelelően gyártsák és hagyják jóvá.

(2) A gyártóknak bizonyítaniuk kell, hogy valamennyi új járműtípust úgy alakítanak ki, hogy az Unió területén bekövetkező, a járművön belüli egy vagy több érzékelő vagy processzor aktiválásával érzékelt súlyos baleset esetén a rendszer automatikusan e-segélyhívást kezdeményezzen a 112-es egységes európai segélyhívó számra.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/21/EK irányelve (2002. március 7.) az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról („Keretirányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 33. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/22/EK irányelve (2002. március 7.) az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 51. o.).

A gyártóknak bizonyítaniuk kell, hogy az új járműtípusokat úgy alakítják ki, hogy a 112-es egységes európai segélyhívó számra manuálisan is lehessen e-segélyhívást kezdeményezni.

A gyártóknak biztosítaniuk kell a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer kézi aktiválójának olyan kialakítását, amely kivédi a téves alkalmazást.

(3) A (2) bekezdés nem sérti a járműtulajdonos azon jogát, hogy a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer mellett hasonló szolgáltatást nyújtó, harmadik fél szolgáltató által kezelt fedélzeti e-segélyhívó rendszert is alkalmazzon, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a harmadik fél szolgáltató által kezelt fedélzeti e-segélyhívó rendszernek meg kell felelnie az EN 16102:2011 szabványnak (Intelligens közlekedési rendszer – e-segélyhívó – A harmadik fél által támogatott e-segélyhívó rendszer működésére vonatkozó követelmények);
- b) a gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy egy időben csak egyetlen rendszer legyen aktív, és a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer automatikusan aktiválódjon, ha a harmadik fél szolgáltató által kezelt fedélzeti e-segélyhívó rendszer nem működik;
- c) a járműtulajdonos bármikor dönthet úgy, hogy a harmadik fél szolgáltató által kezelt fedélzeti e-segélyhívó rendszer helyett a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszert használja;
- d) a gyártóknak a felhasználói kézikönyvben tájékoztatást kell nyújtaniuk a c) pontban említett jogról.

(4) A gyártóknak gondoskodniuk kell arról, hogy a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerekben található vevők kompatibilisek legyenek a Galileo- és az EGNOS-rendszer nyújtotta helymeghatározási szolgáltatásokkal. A gyártók emellett dönthetnek az egyéb műholdas navigációs rendszerekkel való kompatibilitásról is.

(5) Az EK-típusjóváahagyás céljára kizárólag azokat a járműbe állandó jelleggel beépített, vagy külön típusjóváahagyáson átesett, 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszereket szabad elfogadni, amelyeken vizsgálatot lehet végezni.

(6) A gyártóknak bizonyítaniuk kell, hogy olyan kritikus rendszerhiba esetén, amely lehetetlenné tenné a 112-es hívószámú e-segélyhívás végrehajtását, a jármű utasai figyelmeztetést kapnak.

(7) A 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszernek valamennyi független gazdasági szereplő számára ésszerű, névleges összegű díj ellenében és megkülönböztetés nélkül hozzáférhetőnek kell lennie javítási és karbantartási célokra a 715/2007/EK rendeletnek megfelelően.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja a járműveknek a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerek tekintetében történő EK-típusjóváahagyásához, valamint a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszereknek, alkatrészeknek és önálló műszaki egységeknek az EK-típusjóváahagyásához szükséges részletes műszaki követelményeket és vizsgálatokat.

Az első albekezdésben említett műszaki követelményeknek és vizsgálatoknak a (2)–(7) bekezdésben megállapított követelményeken, valamint adott esetben az e-segélyhíváshoz kapcsolódóan rendelkezésre álló szabványokon kell alapulniuk, az alábbi szabványokat is ideértve:

- a) EN 16072:2011 „Intelligens közlekedési rendszerek – e-biztonság – Az összeurópai e-segélyhívó szolgáltatás működtetésére vonatkozó követelmények”;
- b) EN 16062:2011 „Intelligens közlekedési rendszer – e-biztonság – Az e-segélyhívóra vonatkozó magas szintű alkalmazási követelmények (HLAP)”;
- c) CEN/TS 16454:2013 „Intelligens közlekedési rendszer – e-biztonság – Az e-segélyhívó rendszer megfelelőségének végponttól végpontig történő vizsgálata”, a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer összeurópai e-segélyhívó rendszernek való megfelelésére vonatkozóan;
- d) EN 15722:2011 „Intelligens közlekedési rendszerek – e-biztonság – Az e-segélyhívó rendszer által küldött minimálisan előírt adatok (MSD)”;
- e) EN 16102:2011 Intelligens közlekedési rendszer – e-segélyhívó – A harmadik fél által támogatott e-segélyhívó rendszer működésére vonatkozó követelmények;
- f) az e-segélyhívó rendszerekre vonatkozó minden további, az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) előírt eljárásoknak megfelelően elfogadott európai szabvány vagy az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága által elfogadott, e-segélyhívó rendszerekre vonatkozó előírások (ENSZ EGB előírások), amelyekhez az Unió csatlakozott.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EGK, a 94/25/EGK, a 95/16/EGK, a 97/23/EGK, a 98/34/EGK, a 2004/22/EGK, a 2007/23/EGK, a 2009/23/EGK és a 2009/105/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

Az első ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat 2016. június 9-ig kell elfogadni.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben aktualizálja az e cikk (8) bekezdésében említett szabványokat, amennyiben új változatot fogadnának el.

6. cikk

A magánélet és az adatok védelmére vonatkozó szabályok

(1) Ez a rendelet nem érinti a 95/46/EK és a 2002/58/EK irányelvet. A személyes adatok 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszeren keresztül történő feldolgozásának meg kell felelnie az említett irányelvekben foglalt, a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályoknak.

(2) Az e rendelet alapján feldolgozott személyes adatokat kizárólag az 5. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett vészhelyzetek kezelése céljára lehet felhasználni.

(3) Az e rendelet alapján feldolgozott személyes adatok kizárólag az 5. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett vészhelyzetek kezeléséhez szükséges ideig őrizhetők meg. A szóban forgó adatokat maradéktalanul törölni kell, mihaml az az adott célhoz már nem szükségesek.

(4) A gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy a 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszerek ne legyenek visszakövethetők, és folyamatos nyomon követésük ne legyen lehetséges.

(5) A gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy a 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszer belső memóriájából folyamatosan és automatikusan töröljenek az adatok. A belső memóriában csak a jármű utolsó három tartózkodási helyére vonatkozó adatok megőrzése engedélyezhető, amennyiben az feltétlenül szükséges a jármű aktuális helyének és annak meghatározásához, hogy a vészhelyzet bekövetkezésekor mi volt a jármű haladási iránya.

(6) Ezekhez az adatokhoz az e-szegélyhívás aktiválása előtt a 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszeren kívül semmilyen szervezet nem férhet hozzá.

(7) A 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszerbe a magánélet védelmét erősítő technológiákat kell építeni, amelyek a megfelelő mértékben védik az e-szegélyhívó felhasználóinak a magánéletét, valamint megfelelő biztosítékokat jelentenek a megfigyelés és a visszaélés megelőzésére.

(8) A 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszer által elküldött minimálisan előírt adatok csak az EN 15722:2011 szabványban („Intelligens közlekedési rendszerek – E-biztonság – Az e-szegélyhívó rendszer által küldött minimálisan előírt adatok (MSD)”) említett minimális információt tartalmazhatják. A 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszer semmilyen más adatot nem továbbíthat. E minimálisan előírt adatokat olyan formában kell tárolni, amely lehetővé teszi a teljes körű és végérvényes törlésüket.

(9) A gyártóknak a felhasználói kézikönyvben világos és átfogó tájékoztatást kell nyújtaniuk a 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszeren keresztül történő adatfeldolgozásról. A tájékoztatásnak a következőkből kell állnia:

- a) hivatkozás a feldolgozás jogalapjára;
- b) tájékoztatás arról, hogy a 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszer alapértelmezetten működésbe lép;
- c) a 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszer által végzett adatfeldolgozás részletes szabályai;
- d) az e-szegélyhívó általi adatfeldolgozás konkrét célja, amely az 5. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett vészhelyzetekre korlátozódik;
- e) a gyűjtött és feldolgozott adatok típusai és ezen adatok címzettjei;
- f) az adatok 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszerben való megőrzésének maximális időtartama;
- g) tájékoztatás arról, hogy a járműveket nem követik nyomon folyamatosan;
- h) az érintettek jogainak gyakorlására vonatkozó részletes szabályok, valamint a hozzáférési kérelmek kezelése tekintetében illetékes kapcsolattartó szolgálat;
- i) minden szükséges további információ a személyes adatoknak valamely harmadik fél szolgáltató által kezelt e-szegélyhívóval és/vagy egyéb hozzáadott értéket képviselő szolgáltatóval összefüggésben történő visszakövethetőségéről, nyomon követéséről és feldolgozásáról, aminek feltétele a tulajdonos kifejezett beleegyezése és a 95/46/EK irányelvnek való megfelelés. Kiemelt figyelmet kell fordítani arra, hogy különbségek lehetnek a 112-es hívószámú fedélzeti e-szegélyhívó rendszeren és a harmadik fél szolgáltató által kezelt fedélzeti e-szegélyhívó rendszereken vagy egyéb, hozzáadott értéket képviselő szolgáltatásokon keresztül elvégzett adatfeldolgozás között.

(10) Az adatfeldolgozás céljaival és hozzáadott értékével kapcsolatos félreértések elkerülése végett a (9) bekezdésben említett információkat a felhasználói kézikönyvben külön kell feltüntetni a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer és a harmadik fél szolgáltató által kezelt fedélzeti e-segélyhívó rendszerek vonatkozásában; fontos, hogy a felhasználó ezeket az információkat még a rendszer használata előtt megismerhesse.

(11) A gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer és a harmadik fél szolgáltató által kezelt e-segélyhívó szolgáltatást vagy hozzáadott értéket képviselő szolgáltatásokat nyújtó egyéb rendszerek úgy legyenek kialakítva, hogy közöttük ne kerülhessen sor személyes adatok cseréjére. Az, hogy egy harmadik fél szolgáltató által kezelt e-segélyhívó rendszert vagy egy hozzáadott értéket képviselő szolgáltatást nem vesznek igénybe, vagy az, hogy az adatfeldolgozás által érintett személy nem egyezik bele személyes adatainak a harmadik fél szolgáltató által kezelt e-segélyhívó rendszer vagy a hozzáadott értéket képviselő szolgáltatás céljából történő feldolgozásába, nem járhat kedvezőtlen következményekkel a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer használatára nézve.

(12) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben megállapítja:

- a) a személyes adatok feldolgozására irányulóan a (2) és (3) bekezdésben meghatározott szabályok alkalmazására vonatkozó részletes műszaki követelményeket és vizsgálati eljárásokat;
- b) az annak biztosításához szükséges részletes műszaki követelményeket és vizsgálati eljárásokat, hogy a (11) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer és a harmadik fél által kezelt rendszerek között ne kerülhessen sor személyes adatok cseréjére.

Az első ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat 2016. június 9-ig kell elfogadni.

(13) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a következőket:

- a) a visszakövethetőség és nyomon követés (4), (5) és (6) bekezdésben foglalt tilalma betartásának ellenőrzésére vonatkozó gyakorlati szabályokat;
- b) a felhasználók (9) bekezdés szerinti tájékoztatásához használandó mintadokumentumot.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 10. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktusokat 2016. június 9-ig kell elfogadni.

7. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A nemzeti hatóságok 2018. március 31-től csak abban az esetben adnak EK-típusjóvá hagyást az új járműtípusoknak a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer tekintetében, valamint az e járművekhez tervezett és kialakított új típusú 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszereknek, alkatrészeknek és önálló műszaki egységeknek, ha azok eleget tesznek e rendeletnek és az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak és végrehajtási jogi aktusoknak.

8. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (8) bekezdésében és (9) bekezdésében, valamint a 6. cikk (12) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2015. június 8-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (8) bekezdésében és (9) bekezdésében, valamint a 6. cikk (12) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 2. cikk (2) bekezdése, az 5. cikk (8) bekezdése és (9) bekezdése, valamint a 6. cikk (12) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

9. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az igazgatási rendelkezéseket a járművek EK-típusjóváhagyására a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer tekintetében, illetve az e járművekhez tervezett és kialakított 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszerek, azok alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek EK-típusjóváhagyására az 5. cikk (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően, az alábbiak vonatkozásában:

- a) a gyártók által a típusjóváhagyás céljára beadandó tájékoztató dokumentumok mintái;
- b) az EK-típusbizonyítvány mintái;
- c) az EK-típusjóváhagyási jel mintája vagy mintái.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 10. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktusokat 2016. június 9-ig kell elfogadni.

10. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2007/46/EK irányelv 40. cikkének (1) bekezdésével létrehozott „Műszaki Bizottság – Gépjárművek” elnevezésű bizottság (TCMV) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

11. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az abban az esetben alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, ha a gyártók megsértik az e rendeletben és az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és végrehajtási jogi aktusokban foglalt rendelkezéseket. A tagállamoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk a szankciók alkalmazásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok értesítik a Bizottságot e rendelkezésekről, és haladéktalanul közlik a Bizottsággal az e rendelkezéseket érintő minden későbbi módosítást is.

(2) Legalább az alábbi, szankciókkal sújtandó jogsértéseket kell nevesíteni:

- a) hamis nyilatkozat tétele a jóváhagyási eljárás vagy a visszahívást eredményező eljárás során;
- b) a típusjóváhagyáshoz használt vizsgálati eredmények meghamisítása;
- c) olyan adatok vagy műszaki leírások visszatartása, amelyek visszahíváshoz vagy a típusjóváhagyás megtagadásához vagy visszavonásához vezethetnek;
- d) a 6. cikkben foglalt rendelkezések megsértése;
- e) az 5. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése.

12. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2021. március 31-ig értékelő jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára a 112-es hívószámú fedélzeti e-segélyhívó rendszer eredményeiről, ideértve elterjedtségét is. A Bizottság megvizsgálja, hogy e rendelet hatályát ki kell-e terjeszteni más járműtípusokra, például a nehéz tehergépjárművekre, az autóbuszokra, a kétkerekű gépjárművekre, illetve a mezőgazdasági traktorokra. A Bizottság szüksége esetén e célból jogalkotási javaslatot nyújt be.

(2) Azt követően, hogy széles körű konzultációt folytat valamennyi érintett érdekelttel, és hogy egy költség-haszon értékelést tartalmazó tanulmányt készít, a Bizottság értékeli, hogy szükség van-e a kölcsönösen átjárható, szabványosított, biztonságos és nyílt hozzáférésű platformra vonatkozó követelményekre. Adott esetben és legkésőbb 2017. június 9-ig a Bizottság elfogadja az e követelményekre épülő jogalkotási kezdeményezést.

13. cikk

A 2007/46/EK irányelv módosítása

A 2007/46/EK irányelv I., III., IV. és XI. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2. cikk (2) bekezdését, az 5. cikk (8) bekezdését és (9) bekezdését, a 6. cikk (12) és (13) bekezdését, valamint a 8., 9., 10. és 12. cikket 2015. június 8-tól kell alkalmazni.

A második bekezdésben említett cikkektől eltérő cikkeket 2018. március 31-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

MELLÉKLET

A 2007/46/EK irányelv módosítása

A 2007/46/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. az I. melléklet az alábbi pontokkal egészül ki:

„12.8. e-segélyhívó rendszer

12.8.1. van/nincs ⁽¹⁾

12.8. 2. az eszköz műszaki leírása vagy rajza: ...”;

2. a III. melléklet I. részének A. szakasza a következő pontokkal egészül ki:

„12.8. e-segélyhívó rendszer

12.8.1. van/nincs ⁽¹⁾”,

3. a IV. melléklet I. része a következőképpen módosul:

a) a táblázat a következő tétellel egészül ki:

Sorszám	Tárgy	Szabályozási aktus	Alkalmazandóság										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
„72.	e-segélyhívó rendszer	(EU) 2015/758 rendelet	X			X							

b) az 1. függelék a következőképpen módosul:

i. az 1. táblázat a következő tétellel egészül ki:

Tétel	Tárgy	Szabályozási aktus	Konkrét kérdések	Alkalmazandóság és egyedi követelmények
„72.	e-segélyhívó rendszer	(EU) 2015/758 rendelet		Nem alkalmazandó”

ii. a 2. táblázat a következő tétellel egészül ki:

Tétel	Tárgy	Szabályozási aktus	Konkrét kérdések	Alkalmazandóság és egyedi követelmények
„72.	e-segélyhívó rendszer	(EU) 2015/758 rendelet		Nem alkalmazandó”

c) a 2. függelék 4. szakasza („Műszaki előírások”) a következőképpen módosul:

i. az I. rész a következő tétellel egészül ki: Az M₁ kategóriába tartozó járművek:

Tétel	Hivatkozott szabályozási aktus	Alternatív követelmények
„72.	(EU) 2015/758 rendelet e-segélyhívó rendszer	A rendelet előírásai nem alkalmazandók.”

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/759 RENDELETE**(2015. április 29.)****az európai statisztikákról szóló 223/2009/EK rendelet módosításáról****(EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 338. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A partnerségen alapuló Európai Statisztikai Rendszer (a továbbiakban: az ESR) – többek között az ESR irányításának javításával – általánosságban sikeresen megszilárdította a jó minőségű európai statisztikák fejlesztését, előállítását és közzétételét biztosító tevékenységeit.
- (2) A közelmúltban azonban bizonyos hiányosságokra derült fény, különösen a statisztikai minőségirányítási keret tekintetében.
- (3) A Bizottság „Az európai statisztikák szilárd minőségirányítása felé” című, 2011. április 15-i közleményében e hiányosságok megszüntetését és az ESR irányításának megerősítését célzó intézkedéseket javasolt. Így különösen javasolta a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ célzott módosítását.
- (4) 2011. június 20-i következtetéseiben az Tanács üdvözölte a Bizottság kezdeményezését, továbbá hangsúlyozta, hogy folyamatosan javítani kell az ESR irányítását és hatékonyságát.
- (5) Figyelembe kell venni az uniós gazdaságirányítási kerettel összefüggő közelmúltbeli fejleményeknek a statisztika területére gyakorolt hatását, különösen a szakmai függetlenséghez kapcsolódó vonatkozásokat, például az átlátható személyzeti felvételi és elbocsátási gyakorlatokat, a költségvetési előirányzatokat és az adatok közzétételére vonatkozó tájékoztatási naptárakat, a 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾ meghatározottak szerint, valamint a nemzeti költségvetési szabályok végrehajtásának monitoringjáért felelős szervek működési autonómiájával kapcsolatos követelményhez fűződő vonatkozásokat, a 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ meghatározottak szerint.
- (6) A szakmai függetlenséghez kapcsolódó vonatkozások, például az átlátható személyzeti felvételi és elbocsátási gyakorlatok, a költségvetési előirányzatok és az adatok közzétételére vonatkozó tájékoztatási naptárak azonban nem korlátozódhatnak a költségvetési felügyeleti rendszer és a túlzott hiány esetén követendő eljárás céljára előállított statisztikákra, hanem valamennyi, az ESR által fejlesztett, előállított és közzétett európai statisztikára alkalmazni kell azokat.

⁽¹⁾ HL C 374., 2012.12.4., 2. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. november 21-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. március 5-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. április 28-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1175/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 306., 2011.11.23., 12. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 473/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a költségvetés-tervezési javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euroövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről (HL L 140., 2013.5.27., 11. o.).

- (7) Ezenfelül az évente vagy többévente előirányzott és a statisztikai igények kielégítéséhez elérhető megfelelő források rendelkezésre állása a statisztikai hatóságok szakmai függetlenségének, továbbá a statisztikai adatok jó minőségének biztosításához szükséges feltétel.
- (8) E célból meg kell erősíteni a statisztikai hatóságok szakmai függetlenségét, és gondoskodni kell az Unió egész területén alkalmazandó minimumstandardokról. Egyedi garanciákat kell biztosítani a nemzeti statisztikai hivatalok (NSH-k) vezetői számára a statisztikai feladatok elvégzése, a szervezetrányítás és a forráselosztás terén. Az NSH-k vezetőire vonatkozó személyzeti felvételi eljárásoknak átláthatóknak kell lenniük, és azoknak kizárólag szakmai kritériumokon kell alapulniuk. Az eljárások során biztosítani kell az esélyegyenlőséget, különös tekintettel a nemek közötti egyenlőségre.
- (9) Az európai statisztikák hitelessége megköveteli a statisztikák készítőinek szilárd szakmai függetlenségét, ugyanakkor az európai statisztikáknak reagálniuk kell a politikai szükségletekre, és statisztikai támogatást kell nyújtaniuk az új nemzeti és uniós szintű szakpolitikai kezdeményezésekhez.
- (10) Az Unió statisztikai hatóságának (Eurostat) függetlenségét meg kell erősíteni és hatékony parlamenti ellenőrzés révén kell biztosítani, az NSH-k függetlenségét pedig szintén meg kell erősíteni, és demokratikus elszámoltathatóság révén kell biztosítani.
- (11) Ezenfelül egyértelművé kell tenni az NSH-k meglévő koordinációs szerepének hatókörét, hogy biztosítani lehessen a nemzeti szintű statisztikai tevékenységek, többek között a minőségirányítás hatékonyabb koordinációját, megfelelően figyelembe véve a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) által végzett statisztikai feladatokat. Mivel a KBER tagjaként a nemzeti központi bankok (NKB-k) is előállíthatnak európai statisztikákat, az NSH-knak és az NKB-knak a nemzeti szabályozásnak megfelelően szorosan együtt kell működniük egymással annak biztosítása érdekében, hogy teljes körű és koherens európai statisztikák készüljenek, továbbá gondoskodniuk kell arról, hogy megvalósuljon az ESR és a KBER közötti szükséges együttműködés.
- (12) A statisztikai hatóságok és a válaszadók terheinek csökkentése érdekében az NSH-k és más nemzeti hatóságok számára lehetővé kell tenni a közigazgatási nyilvántartásokhoz való azonnali és ingyenes hozzáférést, illetve azok azonnali és ingyenesen történő felhasználását, beleértve az elektronikus úton kitöltött nyilvántartásokat is, valamint az e nyilvántartások adatainak a statisztikákba történő beépítését.
- (13) Az európai statisztikáknak könnyen összehasonlíthatónak és hozzáférhetőnek kell lenniük, valamint kellő időben és rendszeresen frissíteni kell őket annak biztosítása érdekében, hogy az uniós politikák és finanszírozási kezdeményezések teljes mértékben figyelembe vegyék az Unión belüli fejlődési folyamatokat.
- (14) Az NSH-kkal továbbá már korai szakaszban egyeztetni kell a statisztikai célra esetlegesen adatokat biztosító új közigazgatási nyilvántartások kialakításáról, valamint a meglévő közigazgatási források tervezett módosításáról, illetve megszüntetéséről. Az adminisztratív adatok tulajdonosainak a vonatkozó metaadatokat is az NSH-k rendelkezésére kell bocsátaniuk, valamint az NSH-knak koordinálniuk kell a statisztikai adatszolgáltatás szempontjából lényeges közigazgatási nyilvántartásokra vonatkozó standardizációs tevékenységeket.
- (15) A közigazgatási nyilvántartásokból származó adatok bizalmas kezelését az európai statisztikák előállításához felhasznált valamennyi bizalmas adat esetén alkalmazandó közös elveknek és iránymutatásoknak megfelelően biztosítani kell. Ki kell dolgozni és közzé kell tenni továbbá az ilyen adatokra alkalmazandó minőségügyi keretrendszert és átláthatósági elveket.
- (16) Valamennyi felhasználónak ugyanabban az időpontban ugyanazokhoz az adatokhoz kell hozzáférést biztosítani. Az NSH-knak tájékoztatási naptárakat kell kidolgozniuk az időszakos adatok közzétételére vonatkozóan.
- (17) Az európai statisztikák minősége és a felhasználók bizalma megerősíthető azáltal, hogy a nemzeti kormányok is felelősséget vállalnak az európai statisztika gyakorlati kódexének (a továbbiakban: gyakorlati kódex) alkalmazásáért. E célból az egyes tagállamok által a nemzeti sajátosságok figyelembevételével készített, „Kötelezettségvállalás a statisztikába vetett bizalomért” (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) című dokumentumba konkrét tagállami kormányzati kötelezettségvállalásokat kell belefoglalni a gyakorlati kódex alkalmazásához szükséges feltételek javítására vagy fenntartására. Az említett kötelezettségvállalások, amelyeket szükség szerint naprakészé kell tenni, a jó minőség biztosítására irányuló nemzeti keretrendszert foglalhatnak magukban, ideértve az önértékelést, a fejlesztési intézkedéseket és az ellenőrző mechanizmusokat is.
- (18) A Bizottságnak (Eurostat) meg kell tennie minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy lehetővé váljon a teljes körű és felhasználóbarát adatsorokhoz való egyszerű elektronikus hozzáférés. Az időszakos frissítéseknek lehetőség szerint éves és havi alapon kell információt nyújtaniuk az egyes tagállamokról.

- (19) Mivel a nagyfokú függetlenség biztosítása érdekében az európai statisztikák előállításának hosszú távú működési és pénzügyi tervezésen kell alapulnia, az európai statisztikai programnak a többéves pénzügyi keret időszakával azonos időszakra kell vonatkoznia.
- (20) A 223/2009/EK rendelet az abban szereplő egyes rendelkezések végrehajtására vonatkozó hatásköröket ruház a Bizottságra, összhangban az 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾. Az 1999/468/EK határozat helyébe a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ lépett, ezért a Bizottságra ruházott hatásköröket az új jogi kerethez kell igazítani. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy az említett végrehajtási jogi aktusok ne rójanak jelentős adminisztratív többletterhet a tagállamokra vagy a válaszadókra.
- (21) A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 291. cikkének (2) bekezdésével összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el azon minőségi követelmények egységes alkalmazásának biztosítására, melyekben meghatározza a minőségi jelentések ágazati jogszabályokban előírt részletes szabályait, felépítését és gyakoriságát, amennyiben az ágazati statisztikai jogszabályok nem rendelkeznek ezekről. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy az említett végrehajtási jogi aktusok ne rójanak jelentős adminisztratív többletterhet a tagállamokra vagy a válaszadókra.
- (22) A bizalmas adatokhoz való tudományos célú hozzáférés biztosításához egységes feltételekre van szükség. Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az e hozzáférést uniós szinten szabályozó előírások, szabályok és feltételek létrehozása céljából. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (23) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az ESR irányításának megerősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az uniós szinten meghatározott hiteles adatok követelménye miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (24) E rendelet alkalmazása során, az EUMSZ 130. és 338. cikkével összhangban teljes mértékben tiszteletben kell tartani a KBER-nek a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló 4. jegyzőkönyvben rögzített feladatai ellátása során meglévő függetlenségét.
- (25) Konzultációra került sor az ESR bizottságával.
- (26) A 223/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 223/2009/EK rendelet módosításai

A 223/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) »szakmai függetlenség«: a statisztikákat független módon kell fejleszteni, előállítani és közzétenni, különösen az alkalmazandó technikák, fogalmak, módszertanok és források kiválasztását, valamint a közzététel valamennyi formájának tartalmát és időzítését illetően, és ezeket a feladatokat mindenféle politikai vagy egyéb érdekcsoport, illetve uniós vagy nemzeti hatóság nyomásától mentesen kell elvégezni;”

⁽¹⁾ A Tanács 1999/468/EK határozata (1999. június 28.) a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. Az 5. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E tekintetben az egyes tagállamok által – az 1. cikkel összhangban az európai statisztikai programban meghatározott – európai statisztikák fejlesztése, előállítása és közzététele érdekében nemzeti szinten végzett valamennyi tevékenység összehangolásáért felelős szervként kijelölt nemzeti statisztikai hatóság (a továbbiakban: az NSH) látja el a kizárólagos kapcsolattartó szerepét a Bizottság (Eurostat) felé a statisztikával kapcsolatos ügyekben.

Az NSH koordinációs szerepének – az 1. cikkel összhangban az európai statisztikai programban meghatározott – európai statisztikák fejlesztéséért, előállításáért és közzétételéért felelős valamennyi egyéb nemzeti hatóságra ki kell terjednie. Az NSH különösen felel a statisztikai tervezés és jelentéstétel, a minőség-ellenőrzés, a módszertan, az adattovábbítás és az ESR statisztikai tevékenységeiről folytatott kommunikáció nemzeti szinten történő koordinációjáért. Mivel az említett európai statisztikák némelyikét a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagjaiként a nemzeti központi bankok (NKB-k) is előállíthatják, az NSH-knak és az NKB-knak a nemzeti szabályozással összhangban szorosan együtt kell működniük egymással annak biztosítása érdekében, hogy teljes körű és koherens európai statisztikák készüljenek, továbbá gondoskodniuk kell arról, hogy megvalósuljon az ESR és a KBER között szükséges, a 9. cikkben előírt együttműködés.”.

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„5a. cikk

Az NSH-k vezetői és a többi nemzeti hatóság statisztikáért felelős vezetői

(1) Saját nemzeti statisztikai rendszerükön belül a tagállamok biztosítják az e rendeletben meghatározott feladatok ellátásáért felelős tisztviselők szakmai függetlenségét.

(2) E célból az NSH-k vezetői:

- a) kizárólagos felelősséggel bírnak a folyamatokra, statisztikai módszerekre, standardokra és eljárásokra, valamint az NSH által fejlesztett, előállított és közzétett európai statisztikákkal kapcsolatos közlemények és kiadványok tartalmára és időzítésére vonatkozó döntéshozatal tekintetében;
- b) felhatalmazást kapnak arra, hogy az NSH belső irányításával kapcsolatos valamennyi kérdésben határozzanak;
- c) statisztikai feladataik ellátása során független módon járnak el és semmilyen kormánytól vagy egyéb intézménytől, szervtől, hivaltól vagy más szervezettől nem kérnek, illetve nem fogadnak el utasítást;
- d) felelősséggel tartoznak az NSH statisztikai tevékenységeiért és költségvetésének végrehajtásáért;
- e) éves jelentést adnak közre, és észrevételeket tehetnek az NSH statisztikai tevékenységeivel kapcsolatos költségvetési források elosztását érintően;
- f) koordinálják az 5. cikk (1) bekezdése értelmében az európai statisztikák fejlesztéséért, előállításáért és közzétételéért felelős valamennyi nemzeti hatóság statisztikai tevékenységét;
- g) szükség esetén nemzeti iránymutatásokat határoznak meg valamennyi európai statisztikának a nemzeti statisztikai rendszerükön belüli fejlesztése, előállítása és közzététele minőségének biztosítására, valamint ellenőrzik és felülvizsgálják azok végrehajtását; ugyanakkor kizárólag azért tartoznak felelősséggel, hogy ezeknek az iránymutatásoknak az NSH-n belüli betartását biztosítsák;
- h) az ESR-en belül képviselik saját nemzeti statisztikai rendszerüket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az európai statisztikák fejlesztéséért, előállításáért és közzétételéért felelős egyéb nemzeti hatóságok ezeket a feladatokat az NSH vezetője által készített nemzeti iránymutatásokkal összhangban lássák el.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az NSH-k vezetőire, illetve adott esetben az európai statisztikákat előállító egyéb nemzeti hatóságok statisztikáért felelős vezetőire vonatkozó személyzeti felvételi és kinevezési eljárások átláthatók legyenek, és kizárólag szakmai kritériumokon alapuljanak. Az említett eljárások során biztosítani kell az esélyegyenlőséget, különös tekintettel a nemek közötti egyenlőségre. Az NSH-k vezetői csak olyan indokkal bocsáthatók el vagy helyezhetők más beosztásba, amely nem veszélyezteti a szakmai függetlenséget.

(5) A tagállamok nemzeti testületet állíthatnak fel azzal a céllal, hogy biztosítsa az európai statisztikák előállítóinak szakmai függetlenségét. Az NSH-k vezetői, illetve adott esetben az európai statisztikákat előállító egyéb nemzeti hatóságok statisztikáikért felelős vezetői tanácsért fordulhatnak ezekhez a testületekhez. E testületek tagjaira vonatkozó személyzeti felvételi, áthelyezési és elbocsátási eljárásoknak átláthatóknak kell lenniük, és kizárólag szakmai kritériumokon alapulhatnak. Az említett eljárások során biztosítani kell az esélyegyenlőséget, különös tekintettel a nemek közötti egyenlőségre.”.

4. A 6. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Uniós szinten a Bizottság (Eurostat) független módon eljárva biztosítja az európai statisztikák előállítását a megállapított szabályoknak és statisztikai elveknek megfelelően.

(3) A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló 4. jegyzőkönyv 5. cikkének sérelme nélkül, az uniós intézmények és szervek statisztikai tevékenységeit a Bizottság (Eurostat) koordinálja, elsősorban az adatok konzisztenciájának és minőségének biztosítása és az adatszolgáltatási teher mérséklése érdekében. E célból a Bizottság (Eurostat) bármelyik uniós intézményt vagy szervet felkérheti a vele való konzultációra vagy együttműködésre, a saját hatáskörébe tartozó területen statisztikai célú módszerek és rendszerek kidolgozása érdekében. Valamennyi intézmény vagy szerv, amely statisztika előállítását javasolja, konzultál a Bizottsággal (Eurostat), és figyelembe veszi az általa e célból megfogalmazott esetleges ajánlásokat.”.

5. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

A Bizottság (Eurostat) főigazgatója

(1) Az Eurostat az Unió statisztikai hatósága, és egyben a Bizottság egyik főigazgatósága. Vezetője a főigazgató.

(2) A Bizottság gondoskodik róla, hogy az Eurostat főigazgatójára vonatkozó személyzeti felvételi eljárás átlátható legyen, és szakmai kritériumokon alapuljon. Az eljárás során biztosítani kell az esélyegyenlőséget, különös tekintettel a nemek közötti egyenlőségre.

(3) A főigazgató kizárólagos felelősséggel tartozik a folyamatokra, statisztikai módszerekre, standardokra és eljárásokra, valamint az Eurostat által előállított valamennyi statisztika esetében a statisztikai közlemények és kiadványok tartalmára és időzítésére vonatkozó döntéshozatal tekintetében. Az említett statisztikai feladatok ellátása során a főigazgatónak független módon kell eljárnia, és semmilyen uniós intézménytől vagy testülettől, továbbá semmilyen kormánytól vagy egyéb intézménytől, szervtől, hivaltól vagy ügynökségtől nem kérhet, illetve nem fogadhat el utasítást.

(4) Az Eurostat főigazgatója felelős az Eurostat statisztikai tevékenységeiért. Az Eurostat főigazgatója – statisztikai párbeszéd keretében – a Bizottság által történő kinevezését követően azonnal, azt követően pedig évente megjelenik az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt a statisztikai irányítással, a módszertannal és a statisztikai innovációval kapcsolatos ügyek megvitatása céljából. Az Eurostat főigazgatója éves jelentést ad közre.”.

6. A 11. cikk szövege a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A tagállamok és a Bizottság megteszik az összes intézkedést annak érdekében, hogy fenntartsák az európai statisztikákba vetett bizalmat. Ennek érdekében a tagállamok és a Bizottság által elkészített, »Kötelezettségvállalások a statisztikába vetett bizalomért« (a továbbiakban: kötelezettségvállalások) című dokumentumokban továbbra is célul kell kitűzni az európai statisztikákba vetett közbizalom fenntartását, valamint a gyakorlati kódexben rögzített statisztikai alapelvek végrehajtása terén történő előrelépés biztosítását. E kötelezettségvállalásoknak pontosan meghatározott szakpolitikai kötelezettségvállalásokat kell tartalmazniuk a gyakorlati kódex alkalmazási feltételeinek szükség szerinti javítására vagy fenntartására, és a dokumentum mellett közzé kell tenni egy, az állampolgároknak szóló összefoglalót is.

(4) A Bizottság a tagállamok által küldött éves jelentés alapján rendszeresen ellenőrzi a tagállami kötelezettségvállalásokat, melyeket szükség szerint naprakésszé kell tenni.

Amennyiben 2017. június 9-ig valamely tagállam nem teszi közzé a kötelezettségvállalásait, az adott tagállam jelentést nyújt be a Bizottságnak, illetve tesz közzé a gyakorlati kódex végrehajtása, illetve adott esetben a kötelezettségvállalások létrehozását célzó intézkedések terén elért eredményekről. Ezeket az elért eredményekről szóló jelentéseket rendszeres időközönként – első közzétételüket követően legalább két évente – naprakésszé kell tenni.

A Bizottság 2018. június 9-ig, azt követően pedig két évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közzétett kötelezettségvállalásokról, illetve adott esetben az elért eredményekről szóló jelentésekről.

(5) A Bizottság által tett kötelezettségvállalás teljesítését az európai statisztikairányítási tanácsadó testület rendszeresen ellenőrzi. Az európai statisztikairányítási tanácsadó testület a fenti kötelezettségvállalás teljesítéséről szóló értékelését szerepelteti az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 235/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatnak (*) megfelelően benyújtott éves jelentésében. Az európai statisztikairányítási tanácsadó testület 2018. június 9-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e kötelezettségvállalás végrehajtásáról.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 235/2008/EK határozata (2008. március 11.) az európai statisztikairányítási tanácsadó testület létrehozásáról (HL L 73., 2008.3.15., 17. o.).

7. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyedi minőségi követelmények, például a statisztikák előállításának célértékei és minimumstandardjai ágazati jogszabályokban is megállapíthatók.

Az (1) bekezdésben megállapított minőségi kritériumoknak az egyes statisztikai területek ágazati jogszabályai alá tartozó adatokra való egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az ágazati jogszabályokban szereplő minőségjelentések részletes szabályait, felépítését és gyakoriságát illetően. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak (Eurostat) a továbbított adatok minőségéről, megjelölve az adatok pontosságával kapcsolatos esetleges aggályait is. A Bizottság (Eurostat) megfelelő elemzés alapján értékeli a továbbított adatok minőségét, valamint jelentéseket és közleményeket készít és tesz közzé az európai statisztikák minőségéről.”;

b) A szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az átláthatóság érdekében a Bizottság (Eurostat) adott esetben nyilvánosságra hozza az európai statisztikákhoz való nemzeti hozzájárulások minőségéről készített értékelését.

(5) Amennyiben az ágazati jogszabályok bírságokat írnak elő a statisztikai adatok tagállamok által hamis színben feltüntetése esetére, a Bizottság a Szerződésekkel és az említett ágazati jogszabályokkal összhangban szükség szerint vizsgálatokat – köztük adott esetben helyszíni vizsgálatokat – kezdeményezhet és folytathat le annak megállapítása érdekében, hogy a hamis színben feltüntetés súlyos és szándékos volt-e, vagy súlyos gondatlanságból történt-e.”.

8. A 13. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az európai statisztikai program biztosítja az európai statisztikák fejlesztésének, előállításának és közzétételének keretét, és a többéves pénzügyi keret időszakával megegyező időszakra meghatározza az előirányzott intézkedések főbb területeit és célját. A programot az Európai Parlament és a Tanács fogadja el. Hatását és költséghatékonyágát független szakértők bevonásával értékeli.”.

9. A 14. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén ideiglenes közvetlen statisztikai intézkedésről határozhat, feltéve, hogy:

a) az intézkedés nem rendelkezik több mint három referenciaévre vonatkozó adatgyűjtéssel;

b) az adatok az NSH-knál és más felelős nemzeti hatóságoknál már rendelkezésre állnak vagy hozzáférhetők, vagy – a megfelelő mintákat használva a statisztikai sokaság uniós szintű megfigyeléséhez, az NSH-kkal és más nemzeti hatóságokkal való megfelelő koordináció mellett – azok közvetlenül megszerezhetők; továbbá

- c) a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (*) megfelelően az Unió pénzügyi hozzájárulást nyújt az NSH-k és más nemzeti hatóságok számára a náluk felmerült többletköltségek fedezésére.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).”

10. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Éves munkaprogram

A Bizottság április 30-ig benyújtja az ESR-bizottságnak a következő évre szóló éves munkaprogramját.

Az éves munkaprogramok elkészítése során a Bizottság biztosítja a prioritások hatékony meghatározását, ideértve azok felülvizsgálatát, a statisztikai prioritásokról való jelentéstételt és a pénzügyi források elosztását. A Bizottság a legteljesebb mértékben figyelembe veszi az ESR-bizottság észrevételeit. Az éves munkaprogramokat az európai statisztikai program alapján kell elkészíteni, és azoknak elsősorban a következőket kell tartalmazniuk:

- a) azok az intézkedések, amelyek a Bizottság megítélése szerint kiemelt jelentőségűek, figyelembe véve az Unió politikai igényeit, valamint a nemzeti és uniós pénzügyi korlátokat, illetve az adatszolgáltatókra rótt terheket;
- b) a prioritások – köztük a negatív prioritások – felülvizsgálatára, valamint az adatszolgáltatók és a statisztikák előállítói terheinek csökkentésére irányuló kezdeményezések; továbbá
- c) a Bizottság által az éves munkaprogram végrehajtására előirányzott eljárások és jogi eszközök.”

11. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„17a. cikk

A közigazgatási nyilvántartásokhoz való hozzáférés, azok felhasználása és integrációja

(1) A válaszadók terheinek csökkentése érdekében az NSH-k, a 4. cikkben említett más nemzeti hatóságok és a Bizottság (Eurostat) jogosultak a közigazgatási nyilvántartásokhoz való azonnali és ingyenes hozzáférésre és azok azonnal és ingyenesen történő felhasználására, valamint e közigazgatási nyilvántartások adatainak a statisztikákba történő beépítésére olyan mértékben, amennyire ezek – az 1. cikkel összhangban az európai statisztikai programban meghatározott – európai statisztikák fejlesztéséhez, előállításához és közzétételéhez szükségesek.

(2) A más szervek által létrehozott és fenntartott közigazgatási nyilvántartások kezdeti kialakításáról, későbbi fejlesztéséről és megszüntetéséről egyeztetni kell az NSH-kkal és a Bizottsággal (Eurostat), illetve ezeket a szerveket be kell vonni e folyamatokba, elősegítve ezzel e nyilvántartások európai statisztikák előállításának céljára történő további felhasználását. Az NSH-kat és a Bizottságot (Eurostat) be kell vonni az európai statisztikák előállítása szempontjából lényeges közigazgatási nyilvántartásokra vonatkozó standardizálási tevékenységekbe.

(3) Az NSH-knak, más nemzeti hatóságoknak és a Bizottságnak (Eurostat) az (1) és (2) bekezdés szerinti hozzáférése és bevonása kizárólag a saját közigazgatási rendszerükön belül található közigazgatási nyilvántartásokra korlátozódik.

(4) Az európai statisztikák előállításához való felhasználás céljából tulajdonosaik által az NSH-k, más nemzeti hatóságok és a Bizottság (Eurostat) rendelkezésére bocsátott közigazgatási nyilvántartásokhoz csatolni kell a vonatkozó metaadatokat.

(5) Az NSH-knak és a közigazgatási nyilvántartások tulajdonosainak ki kell alakítaniuk a szükséges együttműködési mechanizmusokat.”

12. A 20. cikk (4) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az NSH-k, más nemzeti hatóságok és a Bizottság (Eurostat) megtesznek minden szükséges intézkedést a bizalmas adatok fizikai és logikai védelmére vonatkozó alapelvek és iránymutatások összehangolása érdekében. A Bizottság az említett összehangolást végrehajtási jogi aktusok révén, e rendelet kiegészítése nélkül biztosítja. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”.

13. A 23. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az uniós szintű hozzáférésre vonatkozó előírásokat, szabályokat és feltételeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”.

14. A 24. cikket el kell hagyni.

15. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

A statisztikai adatok bizalmas kezelésének megsértése

A tagállamok és a Bizottság meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy megelőzzék és szankcionálják a statisztikai adatok bizalmas kezelésének megsértését. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.”.

16. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az ESR-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/760 RENDELETE**(2015. április 29.)****az európai hosszú távú befektetési alapokról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A hosszú távú finanszírozás nélkülözhetetlen eszköz az európai gazdaságnak – az Európa 2020 stratégiával összhangban – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés, valamint a magas foglalkoztatás és a versenyképesség pályájára állításában a jövő gazdaságának olyan módon történő építése céljából, amely ellenállóbb, és kevésbé érzékeny a rendszerszerű kockázatokra. Az európai hosszú távú befektetési alapok (EHTBA-k) különböző olyan infrastrukturális projekteket, tőzsdén nem jegyzett társaságokat, vagy tőzsdén jegyzett kis- és középvállalkozásokat (kkv-k) finanszíroznak tartósan, amelyek kibocsátott sajáttőke-eszközeire vagy adósságinstrumentumaira nincsen könnyen meghatározható vevő. Az ilyen projektek finanszírozásával az EHTBA-k hozzájárulnak az Unió reálgazdaságának a finanszírozásához és szakpolitikáinak végrehajtásához.
- (2) Keresleti oldalon az EHTBA-k stabil jövedelemforrást jelenthetnek a nyugdíjfolyósítók, biztosítók, alapítványok, önkormányzatok és más olyan szereplők számára, amelyeknek rendszeres, ismétlődő kötelezettségeik vannak, és jól szabályozott struktúrák keretében hosszú távú megtérülésre törekednek. Likviditásuk ugyan az átruházható értékpapírokba történő befektetésekenél kisebb, az EHTBA-k stabil jövedelemforrást jelenthetnek az olyan rendszeres cash flowra építő egyéni befektetők számára, amelyet az EHTBA képes létrehozni. Az EHTBA jó lehetőségeket kínálhat a tőke hosszabb távú felértékelődésére a stabil jövedelemmel nem rendelkező befektetőknek is.
- (3) A projektek – például a közlekedési infrastruktúra, a fenntartható energiatermelés vagy -elosztás, a szociális infrastruktúra (lakóingatlanok vagy kórházak), az erőforrások és az energia felhasználását csökkentő új technológiák és rendszerek bevezetése, vagy a kkv-k további növekedése – finanszírozási forrásai szűkösek lehetnek. A pénzügyi válság során kiderült, hogy a banki finanszírozásnak a tőkepiacokat jobban mozgósító finanszírozási források szélesebb körével történő kiegészítése elősegítheti a finanszírozási hiányok kezelését. Az EHTBA-k e tekintetben alapvető szerepet játszhatnak, és harmadik országbeli befektetők odavonzásával tőkemozgosításra is képesek.
- (4) E rendelet középpontjában a reálgazdaságba történő, európai hosszú távú befektetések ösztönzése áll. A harmadik országokban projektekbe, vállalkozásokba és infrastruktúrába történő hosszú távú befektetések szintén tőkét hozhatnak az EHTBA-kba, és ezáltal az európai gazdaság javát szolgálhatják. Ezért az ilyen befektetéseket nem szabad megakadályozni.
- (5) Az EHTBA-kra vonatkozó szabályokat megállapító rendelet hiányában nemzeti szinten eltérő intézkedések elfogadására kerülhet sor, amelyek a befektetések védelmét célzó intézkedések eltérései miatt valószínűleg versenytorzulást okoznak. A portfólió-összetételre, a diverzifikációra és az elfogadott eszközökre, különösen az

⁽¹⁾ HL C 67., 2014.3.6., 71. o.

⁽²⁾ HL C 126., 2014.4.26., 8. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2015. március 10-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. április 20-i határozata.

árutőzsdei termékekbe történő befektetésekre vonatkozó eltérő nemzeti követelmények akadályozzák a tőzsdén nem jegyzett társaságokra és a reáleszközökre összpontosító befektetési alapok határokon átnyúló forgalmazását, mert a befektetők nem tudják egyszerűen összehasonlítani a nekik szóló befektetési ajánlatokat. Az eltérő nemzeti követelmények miatt eltérő szintű lesz továbbá a befektetők védelme is. Ezenkívül eltérő szintű lesz a befektetők védelme akkor is, ha eltérőek a nemzeti követelmények a befektetési technikákat, például a kölcsönvétel megengedhető mértékét, a származtatott pénzügyi eszközök alkalmazását, valamint a short ügyletekre és az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó szabályokat illetően. A visszavásárlási vagy tartási periódusokra vonatkozó eltérő nemzeti követelmények mindemellett gátolják a tőzsdén nem jegyzett eszközökbe fektető alapok határokon átnyúló értékesítését. A jogbizonytalanság fokozásával az említett eltérések megrendíthetik a befektetők bizalmát az ilyen alapokba történő befektetések mérlegelésekor, és szűkíthetik a befektetők mozgásterét abban, hogy eredményesen választhassanak a különféle hosszú távú befektetési lehetőségek közül. Következésképpen e rendelet tekintetében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke – ahogyan azt az Európai Unió Bíróságának állandó ítélezési gyakorlata értelmezi – a megfelelő jogalap.

- (6) Egységes szabályokra van szükség ahhoz, hogy az EHTBA-k az Unióban mindenütt koherens és stabil termékprofilal tudjanak megjelenni. A belső piac zavartalan működése és a magas szintű befektetővédelem biztosítása érdekében különösen arra van szükség, hogy egységes szabályokat hozzanak létre az EHTBA-k működésére vonatkozóan, különös tekintettel a portfóliójuk összetételére és azokra a befektetési eszközökre, amelyeket hosszú lejáratú eszközökkel, így a tőzsdén jegyzett kvv-k és a tőzsdén nem jegyzett társaságok által kibocsátott sajáttőke-eszközökkel vagy adósságinstrumentumokkal, valamint reáleszközökkel szembeni kitettség szerzéséhez felhasználhatnak. Az EHTBA portfóliójára vonatkozó egységes szabályok szükségesek továbbá ahhoz is, hogy a rendszeres jövedelemtermelést célzó EHTBA-k diverzifikált portfóliót tarthassanak fenn olyan befektetési eszközökből, amelyek alkalmasak a rendszeres cash flow fenntartására. Az EHTBA-k az egyik első lépés egy integrált belső piac létrehozása felé, amely az európai gazdaságba történő hosszú távú befektetések céljaira fordítható tőke előteremtését szolgálja. A hosszú távú befektetések belső piacának zökkenőmentes működése megköveteli, hogy a Bizottság folytassa a hosszú távú tőke határokon átnyúló előteremtése útjában álló, lehetséges akadályok felmérését, beleértve az ilyen befektetések adóügyi kezeléséből eredő akadályokat is.
- (7) Lényeges, hogy az EHTBA-k működésére, különösen a portfóliójuk összetételére és az általuk felhasználható befektetési eszközökre vonatkozó szabályok közvetlenül alkalmazhatóak legyenek az EHTBA-k kezelőire, és ezért ezeket az új szabályokat rendeletben kell elfogadni. Ez az eltérő nemzeti követelmények kialakulásának megelőzésével biztosítja azt is, hogy egységes feltételek vonatkozzanak az EHTBA megnevezés használatára. Az EHTBA-k kezelőinek az Unió egészében azonos szabályokat kell követniük, hogy növeljék az EHTBA-k befektetőinek bizalmát, és tartósan biztosítsák az EHTBA megnevezés megbízhatóságát. Az egységes szabályok elfogadásával ugyanakkor csökken az EHTBA-kra vonatkozó szabályozói előírások összetettsége. Az egységes szabályok alkalmazása csökkenti továbbá a kezelőknek a tőzsdén jegyzett és a tőzsdén nem jegyzett társaságokba és hasonló reáleszköz-kategóriákba fektető alapokat szabályozó, eltérő nemzeti követelményeknek való megfeleléssel járó költségeit. Ez különösen az EHTBA-k azon kezelői esetében igaz, amelyek határokon átnyúló módon kívánnak forrásbevonást végrehajtani. Az egységes szabályok elfogadása a verseny torzulásának megakadályozásához is hozzájárul.
- (8) Az EHTBA-kra vonatkozó új szabályok szorosan kapcsolódnak a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvhez⁽¹⁾, mivel az említett irányelv alkotja az alternatív befektetési alapok (ABA) Unión belüli kezelését és forgalmazását szabályozó jogi keretet. Meghatározása szerint az EHTBA olyan uniós ABA, amelyet a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett alternatívbefektetési-alap-kezelő (ABAK) kezel.
- (9) Míg a 2011/61/EU irányelv a nem uniós ABA-ok és nem uniós ABA-k tekintetében a harmadik országokra vonatkozóan fokozatos szabályozást is megállapít, az EHTBA-kra vonatkozó új szabályok hatálya szűkebb, mivel ezek az új hosszú távú befektetési termék európai dimenzióját hangsúlyozzák. Ennek megfelelően kizárólag a 2011/61/EU irányelvben meghatározott uniós ABA lehet EHTBA-nak minősíthető, és az is csak akkor, ha a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett uniós ABAK kezeli.
- (10) Az EHTBA-kra vonatkozó új szabályoknak a 2011/61/EU irányelvvel és az annak végrehajtására elfogadott jogi aktusokkal létrehozott, meglévő szabályozási keretre kell épülniük. Az EHTBA-kkal kapcsolatos termék-szabályokat ezért a hatályos uniós jogszabályokkal együtt kell alkalmazni. Így különösen alkalmazni kell az EHTBA-kra a 2011/61/EU irányelvben foglalt kezelési és forgalmazási szabályokat. Ugyanígy a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtásra és a letelepedési szabadságra vonatkozóan a 2011/61/EU irányelvben foglalt szabályokat megfelelően alkalmazni kell az EHTBA-k határokon átnyúló tevékenységére is. E szabályokat ki kell egészíteni az EHTBA-knak az Unió egészében a lakossági és szakmai befektetők részére történő forgalmazására kidolgozott különleges szabályokkal.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetési-alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

- (11) Egységes szabályokat kell alkalmazni valamennyi olyan uniós ABA-ra, amelyet kezelője EHTBA-ként kíván forgalmazni. Az olyan uniós ABA-ra, amelyet kezelője nem kíván EHTBA-ként forgalmazni, az említett szabályokat nem kell alkalmazni, ami egyben annak elfogadását is jelenti, hogy nem részesülnek az alkalmazással járó előnyökből. Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) és a nem uniós ABAK-ok nem lehetnek jogosultak termékeiket EHTBA-ként forgalmazni.
- (12) Annak biztosítása érdekében, hogy az EHTBA-k megfeleljenek az ilyen alapok tevékenységére irányadó harmonizált szabályoknak, szükséges előírni az illetékes hatóságoknak az EHTBA-k engedélyezését. A 2011/61/EU irányelv értelmében az ABAK-okra vonatkozó, harmonizált engedélyezési és felügyeleti eljárásokat az EHTBA-kra vonatkozó különleges engedélyezési eljárással kell kiegészíteni. Eljárásokat kell kidolgozni annak biztosítására, hogy EHTBA-kat kizárólag a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett és az EHTBA kezelésére képes uniós ABAK kezelhessen. Meg kell tenni a megfelelő lépéseket annak biztosítására, hogy az EHTBA képes legyen megfelelni az ilyen alapok tevékenységére irányadó harmonizált szabályoknak. Az EHTBA belső kezelése esetén, amikor nincsen külső ABAK kijelölve, egyedi engedélyezési eljárást kell alkalmazni.
- (13) Tekintettel arra, hogy az uniós ABA-k többféle jogi formában működhetnek, amelyek nem feltétlenül ruházzák fel őket jogi személyiséggel, az EHTBA számára fellépést előíró rendelkezést az EHTBA kezelőjére vonatkozóan kell tekinteni, ha az EHTBA-t olyan uniós ABA-ként alapították, amely jogi személyiség hiányában önállóan nem járhat el.
- (14) Annak biztosítása érdekében, hogy az EHTBA-k hosszú távú befektetéseket célozzanak, és hozzájáruljanak az Unió gazdasága fenntartható növekedésének finanszírozásához, az EHTBA-k portfóliójára vonatkozó szabályoknak elő kell írniuk az EHTBA-k általi befektetésre elfogadott eszközkategóriáknak, valamint ezek elfogadhatósági feltételeinek egyértelmű meghatározását. Egy EHTBA a tőkéjének legalább 70 %-át elfogadott befektetési eszközökbe kell, hogy fektesse. Az EHTBA-k integritásának biztosítása érdekében szükséges továbbá az EHTBA számára megtiltani bizonyos pénzügyi ügyletek folytatását, amelyek veszélyeztethetik befektetési stratégiájának és célkitűzéseinek megvalósulását azáltal, hogy egy hosszú távú befektetéseket célzó alap esetében elvárható kockázatoktól eltérő kockázatok idéznek elő. A hosszú távú befektetések egyértelmű középpontba állítása érdekében, ahogyan ez a kevésbé konvencionális befektetési stratégiákat nem ismerő lakossági befektetők esetében hasznos lehet, az EHTBA-nak nem engedhető meg a származtatott pénzügyi eszközökbe történő befektetés, kivéve a saját befektetésekből eredő kockázatok fedezése céljából. Az árutőzsdei termékek és a velük szemben közvetett kitétséget eredményező származtatott pénzügyi eszközök likvid jellegére tekintettel az árutőzsdei termékekbe történő befektetés nem igényel hosszú távú befektetői kötelezettségvállalást, így azt ki kell zárni az elfogadott befektetési eszközök köréből. Ez az indokolás nem vonatkozik az olyan beruházásokra, amelyek tárgya árutőzsdei termékekhez kapcsolódó vagy az árutőzsdei termékek teljesítményétől közvetetten függő teljesítményű infrastruktúra vagy vállalkozás, mint amilyen a mezőgazdasági árutőzsdei termékek esetében egy gazdaság, vagy az energetikai árutőzsdei termékek esetében egy erőmű.
- (15) A hosszú távú befektetés meghatározása átfogó jellegű. Az elfogadott befektetési eszközök általában nem likvidek, bizonyos időtartamú kötelezettségvállalást igényelnek, és hosszú távú gazdasági profillal rendelkeznek. Az elfogadott befektetési eszközök nem átruházható értékpapírok, ezért nem férnek hozzá a másodlagos piacok likviditásához. Gyakran meghatározott időtartamú kötelezettségvállalást igényelnek, amelyek korlátozzák piacképességüket. Ugyanakkor, mivel a tőzsdén jegyzett kkv-k likviditási és a másodlagos piacokhoz való hozzáférési problémákkal szembesülhetnek, e kkv-kat is minősített portfólióvállalkozásnak kell tekinteni. Az EHTBA-k által célzott befektetés gazdasági ciklusa alapvetően hosszú távú a hozam eléréséhez szükséges nagymértékű tőkelekötés és hosszú idő miatt.
- (16) Az EHTBA számára meg kell engedni az elfogadott befektetési eszközöktől eltérő eszközökbe történő befektetést, mivel ez a cash flowja hatékony kezeléséhez szükséges lehet, de csak olyan mértékben, amennyiben az illeszkedik az EHTBA hosszú távú befektetési stratégiájához.
- (17) Az elfogadott befektetési eszközök fogalmába bele kell tartozniuk a részesedéseknek, ezen belül a sajáttőke- vagy kvázisajátőke-eszközöknek, a minősített portfólióvállalkozások adósságinstrumentumainak, valamint az ilyen vállalkozásoknak nyújtott hiteleknek. Ide kell érteni továbbá az egyéb alapokban meglévő részesedéseket, amelyek tőzsdén nem jegyzett, olyan sajátőke-eszközt vagy adósságinstrumentumot kibocsátó társaságokba történő befektetésekre összpontosítanak, amelyekre nem minden esetben van könnyen meghatározható vevő. Elfogadott eszköz-kategóriát képeznek a reáleszközökben birtokolt közvetlen, nem értékpapírosított tulajdonrészek is, feltéve, hogy ezek kiszámítható – akár rendszeres, akár nem rendszeres – cash-flowt eredményeznek, amennyiben diszkontált cash flow értékelési módszer alapján modellezhetőek és értékelhetőek. Ezek az eszközök indikatív jelleggel magukban foglalhatják az előre jelezhető megtérülési szociális infrastruktúrákat, így az energiaügyi, közlekedési és kommunikációs infrastruktúrákat, valamint az oktatási, egészségügyi, szociális támogatási vagy ipari

létesítményeket. Ezzel szemben az olyan eszközök, mint a műalkotások, kéziratok, borkészletek vagy ékszerek nem tartozhatnak az elfogadott eszközök közé, mivel rendszerint nem eredményeznek előre jelezhető mértékű cash flowt.

- (18) Az elfogadott befektetési eszközök közé kell, hogy tartozzanak a 10 millió EUR-nál nagyobb értékű reáleszközök, amelyek gazdasági és társadalmi hasznot eredményeznek. Az ilyen eszközök közé tartoznak többek közt az alábbiak: infrastruktúra, szellemi tulajdon, hajók, berendezések, gépek, légi járművek vagy gördülő eszközök, továbbá ingatlan vagyontárgyak. A kereskedelmi tulajdonba vagy lakóingatlanokba való befektetés akkor engedhető meg, ha az az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedéshez vagy az Unió energia-, regionális és kohéziós politikáihoz való hozzájárulás célját szolgálja. Az ilyen ingatlan vagyontárgyakba való befektetést egyértelműen dokumentálni kell az ilyen vagyontárgyakra vonatkozó hosszú távú kötelezettségvállalás bizonyítása céljából. Ez a rendelet nem kívánja ösztönözni a spekulatív befektetéseket.
- (19) Az infrastrukturális projektek – arányaik miatt – nagy mennyiségű tőkét igényelnek, amelyet hosszú időre be kell fektetni. Az infrastrukturális projektek közé tartoznak a középület-infrastruktúrák, például az iskolák, kórházak és börtönök; a szociális infrastruktúrák, például a szociális lakóingatlanok; a közlekedési infrastruktúrák, például az utak, tömegközlekedési rendszerek és repülőterek; az energetikai infrastruktúrák, például a villamosenergia-hálózatok, a klímaváltozáshoz való alkalmazkodást és az annak hatásait célzó projektek, az erőművek és a vezetékek; a vízgazdálkodási infrastruktúrák, például a vízellátó, csatorna- és öntözőrendszerek; a kommunikációs infrastruktúrák, például a hálózatok; valamint a hulladékgazdálkodási infrastruktúrák, például az újrahasznosítási és gyűjtőrendszerek.
- (20) A kvázisajátítóke-eszközöknek olyan típusú, saját tőkét és hitelt kombináló finanszírozási eszközöket kell magukba foglalniuk, amelyek esetében az eszköz hozamát a minősített portfólióvállalkozás nyereségével vagy veszteségével kapcsolják össze, és az eszköz visszafizetése nem teljesítés esetén nem teljes mértékben biztosított. Ezek az eszközök finanszírozási eszközök széles körét foglalják magukban, így például alárendelt kölcsönöket, csendes részesedéseket, nyereségrészesedésre jogosító hiteleket, nyereségrészesedési jogokat, átváltható kötvényeket és opciós utalványt is tartalmazó kötvényeket.
- (21) A meglévő üzleti gyakorlatok figyelembevétele érdekében meg kell engedni az EHTBA-nak, hogy megvegye egy minősített portfólióvállalkozás meglévő részvényeit az adott vállalkozás jelenlegi részvényeseitől. Ezen felül a lehető legtágabb forrásbevonási lehetőségek biztosítása érdekében engedélyezni kell a más EHTBA-kba, az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete ⁽¹⁾ által szabályozott európai kockázati tőke-alapokba (EuVECA), valamint az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete ⁽²⁾ által szabályozott európai szociális vállalkozási alapokba (ESZVA) történő befektetést. Annak megakadályozása érdekében, hogy a minősített portfólióvállalkozásokba történő befektetések felhíguljanak, az EHTBA-knak csak akkor szabad engedélyezni a más EHTBA-kba, európai kockázati tőke-alapokba és európai szociális vállalkozási alapokba történő befektetést, amennyiben az ilyen EHTBA-k a tőkéjüknek legfeljebb 10 %-át fektetik be más EHTBA-kba.
- (22) Szükséges lehet a pénzügyi vállalkozások bevonása a különböző befektetők hozzájárulásainak összegyűjtése és szervezése során, ideértve az infrastrukturális projektekbe történő nyilvános jellegű befektetéseket is. Ezért engedélyezni kell az EHTBA-k számára, hogy az elfogadott befektetési eszközökbe pénzügyi vállalkozások közreműködésével fektessenek, amennyiben az adott vállalkozások a hosszú távú projektek és a kkv-k növekedésének a finanszírozására szakosodtak.
- (23) A tőzsdén nem jegyzett társaságok számára nehézséget jelenthet a tőkepiacokhoz való hozzáférés, valamint a további növekedés és bővülés finanszírozása. A finanszírozás jellemző formája a részesedés vagy hitel formájában történő magánfinanszírozás. Mivel jellegükből adódóan az ilyen eszközök hosszú távú befektetések, türelmes tőkét igényelnek, amelyet az EHTBA-k képesek biztosítani. Ezenkívül a tőzsdén jegyzett kkv-k gyakran jelentős akadályokkal szembesülnek a hosszú távú finanszírozás megszerzése során, és az EHTBA-k értékes alternatív finanszírozási forrást biztosíthatnak.
- (24) Az e rendelet értelmében vett hosszú lejáratú eszköz-kategóriákba tőzsdén nem jegyzett, olyan saját tőke-eszközt vagy adósságinstrumentumot kibocsátó társaságokat kell sorolni, amelyre lehetséges, hogy nincsen könnyen meghatározható vevő, valamint olyan, tőzsdén jegyzett társaságokat, amelyek legfeljebb 500 millió EUR tőkével rendelkeznek.
- (25) Ha az EHTBA kezelője részesedéssel bír egy portfólióvállalkozásban, akkor fennáll annak a kockázata, hogy a kezelő a saját érdekeit az EHTBA alap befektetőinek érdekei elé helyezi. Az ilyen összeférhetlenségi helyzetek elkerülése céljából és a megbízható vállalatirányítási gyakorlat biztosítása érdekében az EHTBA csak az EHTBA kezelőjétől független eszközökbe fektethet be, kivéve, ha az EHTBA az EHTBA kezelője által kezelt más EHTBA-k, EuVECA-k vagy ESZVA-k befektetési jegyeibe vagy részvényeibe fektet be.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázati tőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18. o.).

- (26) Annak érdekében, hogy az EHTBA-k kezelői bizonyos fokú rugalmassággal rendelkezzenek alapjaik befektetéseit illetően, lehetővé kell tenni a hosszú távú befektetésnek nem minősülő eszközökkel való kereskedést az EHTBA tőkéjének 30 %-át meg nem haladó maximális küszöbértékig.
- (27) Az EHTBA-k általi kockázatvállalás korlátozása érdekében alapvető fontosságú a partnerkockázat csökkentése az EHTBA-k portfóliójára vonatkozó egyértelmű diverzifikációs követelmények alkalmazásával. Valamennyi tőzsdén kívüli származtatott ügyletre a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ kell alkalmazni.
- (28) Annak érdekében, hogy egy befektető EHTBA ne gyakorolhasson jelentős befolyást egy másik EHTBA vagy egy kibocsátó ügyvezetésére, el kell kerülni az egy EHTBA azonos befektetésen belüli túlzott koncentrációját.
- (29) Annak érdekében, hogy az EHTBA-k kezelői az alap életciklusa alatt további tőkét vonhassanak be, lehetővé kell tenni számukra a készpénzkölcsön felvételét az EHTBA tőkéje értékének 30 %-áig. Ennek a nagyobb hozam elérését kell szolgálnia a befektetők számára. A devizanem-eltérés kockázatának kizárása érdekében az EHTBA kizárólag abban a devizában vehet fel kölcsönt, amelyben az EHTBA kezelője az eszköz megszerzését tervezi. Az árnyékbanki tevékenységekkel kapcsolatos aggodalmak kezelése érdekében az EHTBA által kölcsönvett készpénz nem használható minősített portfólióvállalkozásoknak történő hitelnyújtásra.
- (30) Az EHTBA által eszközölt befektetések hosszú távú és illikvid jellege miatt az EHTBA kezelőjének kellő időt kell hagyni a befektetési korlátok alkalmazására. Az e korlátok alkalmazásához szükséges időnek figyelembe kell vennie a befektetések egyedi sajátosságait és jellemzőit, és nem haladhatja meg az EHTBA-minősítés iránti engedély megadásának időpontját követő öt évet, vagy ha az korábbi, az EHTBA életciklusának felét.
- (31) Az EHTBA-k – portfólió profiljuk miatt és mivel a hosszúlejáratúeszköz-kategóriákat állítják középpontba – úgy vannak kialakítva, hogy a magán-megtakarításokat az európai gazdaságba irányítsák. Ezenfelül az EHTBA-kat olyan befektetési eszközként hozták létre, amelyekben keresztül az Európai Beruházási Bank (EBB) finanszírozást biztosíthat európai infrastruktúrájának vagy a kkv-knak. E rendelet révén az EHTBA-k olyan, egyesített befektetési eszközként vannak kialakítva, amely megfelel az EBB csoportnak az Unió érdekét szolgáló hosszú távú befektetések belső piacának kiegyensúlyozott és folyamatos fejlesztéséhez való hozzájárulást középpontba állító szemléletének. Mivel a hosszúlejáratúeszköz-kategóriákat állítják középpontba, az EHTBA-k képesek betölteni kijelölt szerepüket, hogy a 2014. november 26-i bizottsági közleményben meghatározott európai beruházási terv végrehajtásának kiemelt eszközeként szolgáljanak.
- (32) A Bizottságnak rangsorolnia és egyszerűsítene kell az EHTBA-knak az EBB által biztosított finanszírozás iránt benyújtott kérelmeivel kapcsolatos eljárásokat. A Bizottságnak ezért egyszerűsítene kell az EHTBA-knak az EBB által biztosított finanszírozás iránt benyújtott kérelmeire vonatkozó vélemények és hozzájárulások kiadását.
- (33) Ezenkívül a tagállamok, valamint a regionális és helyi hatóságok érdekeltek lehetnek abban, hogy felhívják a lehetséges befektetők és a közvélemény figyelmét az EHTBA-kra.
- (34) Attól függetlenül, hogy az EHTBA-k nem kötelesek visszaváltási jogot biztosítani életciklusuk vége előtt, nem zárható ki annak lehetősége, hogy az EHTBA-k befektetési jegyeik vagy részvényeik bevezetését kérik valamely szabályozott piacra vagy valamely multilaterális kereskedési rendszerbe, ezzel lehetőséget biztosítva a befektetőknek arra, hogy befektetési jegyeiket vagy részvényeiket az EHTBA életciklusának vége előtt értékesítsék. Az EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata nem zárhatja ki azt, hogy az EHTBA befektetési jegyeit vagy részvényeit valamely szabályozott piacon vagy valamely multilaterális kereskedési rendszerben történő kereskedésre bevezessék, továbbá nem zárhatja ki azt sem, hogy a befektetők a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket szabadon átruházhassák olyan harmadik félre, amely azokat a befektetési jegyeket vagy részvényeket meg kívánja venni. Ennek célja a másodlagos piacok – mint a lakossági befektetők számára az EHTBA-k befektetési jegyei és részvényei megvételének és értékesítésének fontos helyszínei – előmozdítása.
- (35) Míg az EHTBA-ba történő befektetés számot tarthat az egyéni befektetők érdeklődésére, a hosszú távú projektekbe történő legtöbb befektetés illikvid jellege kizárja az EHTBA befektetői számára a rendszeres visszaváltás lehetőségét. Az egyéni befektető az ilyen eszközökbe történő befektetéssel – annak jellegéből adódóan – a befektetés teljes időtartamára szóló kötelezettséget vállal. Az EHTBA-kat ebből következően elvben úgy kell kialakítani, hogy életciklusuk vége előtt ne tegyék lehetővé a rendszeres visszaváltást.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

- (36) Az EHTBA-k számára – annak érdekében, hogy ösztönözzék a befektetőket, különösen a lakossági befektetőket, akik lehet, hogy nem hajlandók tőkéjüket hosszú időre lekötöni – lehetővé kell tenni, hogy meghatározott feltételek mellett korai visszaváltási jogokat kínáljanak a befektetőknek. Ezért az EHTBA kezelőjének mérlegelési jogot kell kapnia annak eldöntését illetően, hogy – az EHTBA befektetési stratégiájától függően – visszaváltási joggal vagy ilyen jog nélkül hozza-e létre az EHTBA-t. Amennyiben a visszaváltási jogokra vonatkozó rendszer van hatályban, a szóban forgó jogokat és a fő jellemzőiket egyértelműen és előre meg kell határozni és közzé kell tenni az EHTBA szabályzatában vagy létesítő okiratában.
- (37) Ahhoz, hogy a befektetők az EHTBA életciklusának végén ténylegesen visszaválthassák befektetési jegyeiket vagy részvényeiket, az EHTBA kezelőjének időben meg kell kezdenie az EHTBA eszközportfóliójának értékesítését az értéke megfelelő realizálásának biztosítása érdekében. A rendezett tőke kivonás programjának meghatározásához az EHTBA kezelőjének figyelembe kell vennie a befektetések eltérő lejáratú profilját, valamint az ahhoz szükséges időt, hogy vevőt találjon azokra az eszközökre, amelyekbe az EHTBA fektetett. Mivel ezen likvidációs időszak során nem célszerű a befektetési korlátok fenntartása, alkalmazásukat a likvidációs időszak kezdetével meg kell szüntetni.
- (38) A lakossági befektetők EHTBA-khoz való hozzáférése érdekében egy ÁÉKBV befektethet az EHTBA-k által kibocsátott befektetési jegyekbe vagy részvényekbe, amennyiben az EHTBA befektetési jegyei vagy részvényei a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében elfogadott eszközöknek minősülnek.
- (39) Lehetővé kell tenni, hogy az EHTBA arányosan leszállítsa tőkéjét abban az esetben, ha elidegenítette egyik eszközét, különösen infrastrukturális beruházás esetén.
- (40) Azok a nem jegyzett eszközök, amelyekbe az EHTBA befektetett, az alap életciklusa alatt bevezethetők valamely szabályozott piacra. A bevezetés esetén előfordulhat, hogy az eszközök már nem felelnek meg e rendelet bevezetést kizáró követelményének. Annak érdekében, hogy az EHTBA kezelője az ilyen, már nem elfogadott eszközökből rendezett módon vonhassa ki a tőkéjét, az eszközök legfeljebb három évig beszámíthatók maradhatnak az elfogadott befektetési eszközökre vonatkozó 70 %-os korlátba.
- (41) Az EHTBA-k, valamint az általuk megcélzott kis- és szakmai befektetők sajátos jellemzőire tekintettel fontos az olyan megbízható átláthatósági követelmények meghatározása, amelyek alapján a leendő befektetők kellő tájékozottsággal ítélik meg, és teljes körűen megismerhetik a befektetéssel járó kockázatokat. A 2011/61/EU irányelvben foglalt átláthatósági követelményeknek való megfelelésen túl az EHTBA-knak tájékoztatót kell közzétenniük, amelynek tartalmaznia kell a zárt végű kollektív befektetési vállalkozások által a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ és a 809/2004/EK bizottsági rendelet⁽³⁾ értelmében közzétett valamennyi információt. Az EHTBA-k lakossági befektetők részére történő forgalmazásakor kötelezővé kell tenni az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ szerinti, kiemelt információkat tartalmazó dokumentum közzétételét. Ezenkívül valamennyi forgalmazási dokumentumban kifejezetten fel kell hívni a figyelmet az EHTBA kockázati profiljára.
- (42) Az EHTBA-k vonzóak bizonyulhatnak az olyan befektetők számára, mint az önkormányzatok, egyházak, jótékonyági szervezetek és alapítványok, amelyek számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy szakmai ügyfelekként való kezelésüket kérelmezzék abban az esetben, ha megfelelnek a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ II. mellékletének II. szakaszában megállapított feltételeknek.
- (43) Mivel az EHTBA-k nemcsak a szakmai, hanem a lakossági befektetőket is célozzák az Unió egész területén, szükséges további követelményekkel kiegészíteni a 2011/61/EU irányelvben már meghatározott forgalmazási követelményeket a megfelelő szintű lakosságbefektető-védelem biztosítása érdekében. Ennek megfelelően

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

(3) A Bizottság 809/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a tájékoztatókban foglalt információk formátuma, az információk hivatkozással történő beépítése, a tájékoztatók közzététele és a reklámok terjesztése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 149., 2004.4.30., 1. o.).

(4) Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete (2014. november 26.) a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról (PRIIP) (HL L 352., 2014.12.9., 1. o.).

(5) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

eszközöket kell biztosítani a jegyzéshez, a befektetési jegyek vagy részvények tulajdonosainak való kifizetéshez, a befektetési jegyek vagy részvények visszavásárlásához vagy visszaváltásához, valamint az EHTBA és az EHTBA kezelője által nyújtandó információk elérhetővé tételéhez. Ezenkívül annak biztosítása érdekében, hogy a lakossági befektetők ne kerüljenek hátrányba a szakmai befektetőkhez képest, bizonyos óvintézkedéseket kell alkalmazni akkor, amikor az EHTBA-kat lakossági befektetők részére forgalmazzák. Abban az esetben, ha az EHTBA-k lakossági befektetők számára való forgalmazása vagy forgalomba hozatala forgalmazón keresztül történik, a forgalmazónak meg kell felelnie a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ vonatkozó követelményeinek.

- (44) Az EHTBA kezelőjének vagy a forgalmazónak valamennyi szükséges információt meg kell szereznie a lakossági befektető ismereteivel és tapasztalataival, pénzügyi helyzetével, kockázatvállalási hajlandóságával, befektetési céljaival és befektetési időhorizontjával kapcsolatosan annak értékelése érdekében, hogy az EHTBA alkalmas-e az adott lakossági befektető részére való forgalmazásra, figyelembe véve többek közt az EHTBA életciklusát és tervezett befektetési stratégiáját. Továbbá abban az esetben, ha egy a lakossági befektetők számára kínált vagy forgalomba hozott EHTBA életciklusa meghaladja a 10 évet, az EHTBA kezelőjének vagy a forgalmazónak egyértelműen, írásos formában jeleznie kell, hogy ez a termék esetlegesen nem felel meg azon lakossági befektetők számára, akik nem képesek teljesíteni egy ilyen hosszú távú, illikvid kötelezettségvállalást.
- (45) Az EHTBA lakossági befektetők számára való forgalmazása során az EHTBA letétkezelőjének meg kell felelnie a 2009/65/EK irányelv rendelkezéseinek a letétkezelői tevékenység végzésére engedéllyel rendelkező, jogosult jogalanyok, a felelősség alóli mentesítés tilalmáról rendelkező szabály és az eszközök újrafelhasználása vonatkozásában.
- (46) A lakossági befektetők védelmének megerősítése érdekében ez a rendelet továbbá arról is rendelkezik, hogy azon lakossági befektetők számára, akiknek a készpénzletérből és pénzügyi eszközökből álló portfóliója – ide nem értve a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközöket – nem haladja meg az 500 000 EUR-t, az EHTBA kezelőjének vagy bármely forgalmazónak a megfelelőségi vizsgálat elvégzését és a megfelelő befektetési tanácsadás nyújtását követően biztosítania kell, hogy a lakossági befektető által EHTBA-kba befektetett teljes összeg ne haladja meg a befektető portfóliójának 10 %-át, és hogy az egy vagy több EHTBA-ba befektetett kezdeti összeg legalább 10 000 EUR legyen.
- (47) Az EHTBA szabályzatában vagy létesítő okiratában meghatározott kivételes körülmények esetén, a nagyobb rugalmasság lehetővé tétele érdekében az EHTBA életciklusát – annak érdekében, hogy összhangba kerüljön a hosszú távú befektetési stratégiájával – meg lehet hosszabbítani, vagy le lehet rövidíteni, ha például egy projektet a vártnál később vagy korábban fejeznek be.
- (48) Az EHTBA illetékes hatóságának folyamatosan ellenőriznie kell az EHTBA e rendeletnek való megfelelését. Mivel az illetékes hatóságokat a 2011/61/EU irányelv jelenleg is kiterjedt hatáskörrel ruházta fel, e hatáskört e rendeletre tekintettel ki kell bővíteni.
- (49) Lehetővé kell tenni az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (ESMA) számára, hogy a 2011/61/EU irányelvben biztosított valamennyi hatáskörét e rendelet vonatkozásában is gyakorolhassa, és rendelkezésére kell bocsátani az e célból szükséges valamennyi forrást, különösen a humán erőforrásokat.
- (50) Az ESMA-nak központi szerepet kell játszania az EHTBA-kkal kapcsolatos szabályok alkalmazásában annak biztosításával, hogy a nemzeti illetékes hatóságok következetesen alkalmazzák az uniós szabályokat. Hatékony és helyénvaló megoldás az ESMA-t mint magas szintű szakértelemmel rendelkező szervezet megbízni olyan, a Bizottsághoz benyújtandó szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket. Ezeknek a szabályozástechnikai standardoknak a következőkre kell vonatkozniuk: azon körülmények, amelyek között a származtatott pénzügyi eszközök használatának kizárólagos rendeltetése a befektetésekkel járó kockázatok fedezése; az EHTBA-ban szereplő valamennyi eszköz életciklusának az EHTBA életciklusa általi lefedését biztosító körülmények; az EHTBA eszközeinek rendezett elidegenítésére kidolgozott program jellemzői; a befektetők által viselt ráfordítások meghatározásai és e ráfordítások számítási módszerei; a költségek közzétételkor megjelenítése, valamint az EHTBA által a részvények vagy befektetési jegyek tervezett forgalmazása szerinti tagállamokban biztosítandó eszközök jellemzői.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (51) A 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾ teljes mértékben alkalmazni kell a személyes adatok e rendelet alkalmazásában folytatott cseréjére, átadására és feldolgozására.
- (52) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az Unió egészében az EHTBA-k befektetéseivel és működési feltételeivel kapcsolatos egységes követelményeknek – az EHTBA-k biztonsága és megbízhatósága, a hosszú távú finanszírozási piac hatékony működése, valamint a különböző érdekeltjei által viselt ráfordítások tekintetében az egyensúly szükségességének teljes körű figyelembevétele mellett történő – biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a terjedelmük vagy hatásuk miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (53) Ez a rendelet tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapvető jogokat és elveket, nevezetesen a fogyasztóvédelmet, a vállalkozás szabadságát, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a személyes adatok védelméhez való jogot és az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférést. Ezt a rendeletet ezekkel a jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és célkitűzés

- (1) Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg az olyan uniós alternatív befektetési alapok (uniós ABA-k) vagy uniós ABA-részalapok engedélyezésére, befektetési politikájára és működési feltételeire vonatkozóan, amelyeket az Unióban európai hosszú távú befektetési alapként (EHTBA-ként) forgalmaznak.
- (2) E rendelet célkitűzése, hogy – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés uniós célkitűzésével összhangban – tőkét teremtsen elő és biztosítson a reálgazdaságba irányuló európai hosszú távú befektetések számára.
- (3) Az e rendelet hatálya alá tartozó területen a tagállamok nem állapíthatnak meg további követelményeket.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „tőke”: összesített tőke-hozzájárulások és le nem hívott tőke, amelyek a közvetlenül vagy közvetve a befektetők által viselt díjak, költségek és kiadások levonása után befektethető összegek alapján kerülnek kiszámításra;
2. „szakmai befektető”: bármely olyan befektető, amely szakmai ügyfélnek minősül, vagy amely kérés esetén a 2014/65/EU irányelv II. mellékletével összhangban szakmai ügyfélként kezelhető;
3. „lakossági befektető”: bármely olyan befektető, aki nem minősül szakmai befektetőnek;
4. „saját tőke”: tulajdonosi részesedés egy minősített portfólióvállalkozásban, amely részvényekből vagy a minősített portfólióvállalkozás tőkéjében való, a befektetők számára kibocsátott részesedés más formáiból áll;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

5. „kvázi-sajáttőke”: bármely olyan finanszírozási eszköz, amely esetében az eszköz hozamát a minősített portfólióvállalkozás nyereségével vagy veszteségével kapcsolták össze, és amely esetében az eszköz visszafizetése nem teljesítés esetén nem teljes mértékben biztosított;
6. „reáleszköz”: olyan eszköz, amely tartalmánál és tulajdonságainál fogva értékkel rendelkezik és hozamot biztosíthat, beleértve az infrastruktúrákat és azokat az egyéb eszközöket is, amelyek gazdasági vagy társadalmi hasznot eredményeznek, így az oktatást, a tanácsadást, a kutatást és a fejlesztést is, valamint beleértve a kereskedelmi tulajdont vagy a lakóingatlanokat abban az esetben, ha azok egy olyan, hosszú távú befektetési projekt szerves vagy kiegészítő elemei, amely hozzájárul az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés uniós célkitűzéséhez;
7. „pénzügyi vállalkozás”: az alábbiak bármelyike:
 - a) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
 - b) a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
 - c) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;
 - d) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott pénzügyi holding társaság;
 - e) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott vegyes tevékenységű holding társaság;
 - f) a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társaság;
 - g) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott ABAK;
8. „uniós ABA”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének k) pontjában meghatározott uniós ABA;
9. „uniós ABAK”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének l) pontjában meghatározott uniós ABAK;
10. „az EHTBA illetékes hatósága”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének h) pontja értelmében vett, az uniós ABA tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóság;
11. „EHTBA letelepedése szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben az EHTBA-t engedélyezték;
12. „az EHTBA kezelője”: a valamely EHTBA kezelésére jóváhagyott, engedélyezett ABAK vagy a belső kezelésű EHTBA, amennyiben az EHTBA jogi formája lehetővé teszi a belső kezelést, és amennyiben nincsen külső ABAK kijelölve;
13. „az EHTBA kezelőjének illetékes hatósága”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének q) pontja értelmében vett, az ABAK letelepedése szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága;
14. „értékpapír-kölcsönbeadás” és „értékpapír-kölcsönvétel”: minden olyan ügylet, amelynek során valamelyik fél értékpapírokat ruház át azzal a kötelezettségvállalással, hogy a kölcsönbe vevő egyenértékű értékpapírokat fog visszaadni valamely jövőbeli időpontban vagy az átruházó erre irányuló kérésekor; az ügylet az értékpapírokat átruházó fél szempontjából értékpapír-kölcsönbeadásnak, annak a félnek a szempontjából pedig, amelyre az értékpapírokat átruházzák, értékpapír-kölcsönvételnek tekintendő;
15. „repoügylet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 83. pontjában meghatározott repoügylet;
16. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában meghatározott pénzügyi eszköz;
17. „short ügylet”: a 236/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 2. cikkének (1) bekezdése b) pontjában meghatározott tevékenység;
18. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac;
19. „multilaterális kereskedési rendszer”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott multilaterális kereskedési rendszer.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II), (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 236/2012/EU rendelete (2012. március 14.) a short ügyletekről és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontokról (HL L 86., 2012.3.24., 1. o.).

3. cikk

Engedélyezés és nyilvános központi nyilvántartás

- (1) Az EHTBA az Unióban kizárólag akkor forgalmazható, amikor e rendelettel összhangban engedélyezték. Az EHTBA-minősítésre vonatkozó engedély valamennyi tagállamban érvényes.
- (2) Kizárólag uniós ABA nyújthat be EHTBA-minősítés iránti engedélykérelmet, és kizárólag uniós ABA kaphat EHTBA-ként engedélyt.
- (3) Az EHTBA-k illetékes hatóságai negyedévente tájékoztatják az ESMA-t az e rendelet alapján megadott vagy visszavont engedélyekről.

Az ESMA minden e rendelet szerint engedélyezett EHTBA-ról, az EHTBA kezelőjéről és az EHTBA illetékes hatóságáról nyilvános központi nyilvántartást vezet. A nyilvántartást elektronikus formátumban hozzáférhetővé kell tenni.

4. cikk

Megnevezés és átalakulási tilalom

- (1) Az „EHTBA” vagy az „európai hosszú távú befektetési alap” megnevezés a kollektív befektetési vállalkozással vagy az általa kibocsátott befektetési jegyekkel vagy részvényekkel kapcsolatban kizárólag akkor használható, ha a kollektív befektetési vállalkozást e rendelet szerint engedélyezték.
- (2) Az EHTBA-k számára nem megengedett, hogy az e rendelet hatálya alá nem tartozó kollektív befektetési vállalkozásokká alakuljanak át.

5. cikk

EHTBA-minősítés iránti engedélykérelem

- (1) Az EHTBA-minősítés iránti engedélykérelmet az EHTBA illetékes hatóságához kell benyújtani.

Az EHTBA-minősítés iránti engedélykérelemnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) az alap szabályzatát vagy létesítő okiratát;
- b) az EHTBA javasolt kezelőjének azonosító adatait, valamint aktuális és korábbi alapkezelői tapasztalatait és tevékenységeit;
- c) a letétkezelő azonosító adatait;
- d) azon információk leírását, amelyeket a befektetők számára elérhetővé kell tenni, többek között a lakossági befektetői panaszok rendezése során alkalmazandó szabályok leírását.

Az EHTBA illetékes hatósága pontosítást és tájékoztatást kérhet a második albekezdés alapján rendelkezésre bocsátott dokumentáció és információk vonatkozásában.

- (2) Csak egy a 2011/61/EU irányelv szerint engedélyezett uniós ABAK kérhet jóváhagyást az EHTBA illetékes hatóságától ahhoz, hogy olyan EHTBA-t kezelhessen, amelyhez az (1) bekezdéssel összhangban engedélyt kértek. Abban az esetben, ha az EHTBA illetékes hatósága azonos az uniós ABAK hatáskörrel rendelkező hatóságával, ennek a jóváhagyás iránti kérelemnek hivatkoznia kell a 2011/61/EU irányelv szerint engedélyezettetés céljából benyújtott dokumentációra.

Az EHTBA kezelésének jóváhagyása iránti kérelemnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a letétkezelővel való írásbeli megállapodás;
- b) tájékoztatást a portfólió- és kockázatkezelési, valamint igazgatási funkciók átruházásának szabályairól az EHTBA vonatkozásában;
- c) tájékoztatás azon ABA-k befektetési stratégiáiról, kockázati profiljáról és egyéb jellemzőiről, amelyek kezelését az uniós ABAK számára engedélyezték.

Az EHTBA illetékes hatósága felkérheti az uniós ABAK hatáskörrel rendelkező hatóságát, hogy adjon pontosítást és tájékoztatást a második albekezdésben említett dokumentációra vonatkozóan, vagy igazolást arról, hogy az uniós ABAK-nak az ABA-k kezelésére szóló engedélye kiterjed-e az EHTBA-kra. Az uniós ABAK hatáskörrel rendelkező hatósága az EHTBA illetékes hatóságának megkeresésére annak kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül válaszol.

(3) Az engedélykérelem benyújtóját a hiánytalan kérelem benyújtását követő két hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy az EHTBA-minősítés iránti engedélyt – beleértve annak jóváhagyását is, hogy az uniós ABAK kezelhesse az EHTBA-t – megadták-e.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett dokumentáció minden további módosítását haladéktalanul be kell jelenteni az EHTBA illetékes hatóságának.

(5) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve, annak az uniós ABA-nak, amelynek jogi formája lehetővé teszi a belső kezelést, és amelynek irányító szervezete úgy dönt, hogy nem jelöl ki külső ABAK-ot, egyszerre kell benyújtania e rendelet szerint az EHTBA-minősítés iránti engedélykérelmet, valamint a 2011/61/EU irányelv szerint az ABAK-kénti engedélyezés iránti kérelmet.

A 2011/61/EU irányelv 7. cikkének sérelme nélkül a belső kezelésű EHTBA-minősítés iránti engedélykérelemnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) az alap szabályzatát vagy létesítő okiratát;
- b) azon információk leírását, amelyeket a befektetők számára elérhetővé kell tenni, többek között a lakossági befektetői panaszok rendezése során alkalmazandó szabályok leírását.

A (3) bekezdéstől eltérve a belső kezelésű uniós ABA-t a hiánytalan kérelem benyújtását követő három hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy az EHTBA-minősítés iránti engedélyt megadták-e.

6. cikk

Az EHTBA-minősítés iránti engedély megadásának feltételei

(1) Egy uniós ABA-nak csak akkor adható EHTBA-minősítés iránti engedély, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság:

- a) meggyőződött arról, hogy az uniós ABA képes eleget tenni e rendelet valamennyi követelményének;
- b) jóváhagyta egy a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett uniós ABAK-nak az EHTBA kezelésére irányuló engedélykérelmét, az alap szabályzatát vagy létesítő okiratát, valamint a letétkezelő kiválasztását.

(2) Abban az esetben, ha egy uniós ABA az e rendelet 5. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyújt be kérelmet, a hatáskörrel rendelkező hatóság csak akkor engedélyezi az uniós ABA-t, ha meggyőződött arról, hogy az uniós ABA megfelel mind e rendelet, mind a 2011/61/EU irányelv uniós ABAK engedélyezésére vonatkozó követelményeinek.

(3) Az EHTBA illetékes hatósága az uniós ABAK-nak az EHTBA kezelésére irányuló kérelmének jóváhagyását csak akkor tagadhatja meg, ha az uniós ABAK:

- a) nem felel meg e rendeletnek;
- b) nem felel meg a 2011/61/EU irányelvnek;
- c) nem kapott engedélyt a hatáskörrel rendelkező hatóságtól az e rendeletben szabályozott típusú befektetési stratégiákat követő ABA-k kezelésére; vagy
- d) nem nyújtotta be az 5. cikk (2) bekezdésben említett dokumentációt, sem az említett bekezdésben kért pontosítást vagy tájékoztatást.

A kérelem jóváhagyásának megtagadása előtt az EHTBA illetékes hatósága konzultál az uniós ABAK hatáskörrel rendelkező hatóságával.

(4) Az EHTBA illetékes hatósága nem adja meg az EHTBA-minősítés iránti engedélyt, ha az engedélykérelmet benyújtó uniós ABA a letelepedése szerinti tagállamban nem jogosult befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazására.

(5) Az EHTBA illetékes hatósága közli az uniós ABA-val, hogy milyen okból tagadta meg EHTBA-minősítés iránti engedély megadását.

- (6) Az e fejezet alapján elutasított kérelem nem nyújtható be újra más tagállamok illetékes hatóságainak.
- (7) Az EHTBA-minősítés iránti engedélynek nem lehet feltétele sem az, hogy az EHTBA-t olyan uniós ABAK kezelje, amelyet az EHTBA letelepedése szerinti tagállamban engedélyeztek, sem az, hogy az uniós ABAK az EHTBA letelepedése szerinti tagállamban bármely tevékenységet végezzen, illetve bármely tevékenységet oda szervezzen át.

7. cikk

Alkalmazandó szabályok és felelősség

- (1) Az EHTBA köteles mindenkor megfelelni e rendelet rendelkezéseinek.
- (2) Az EHTBA és az EHTBA kezelője köteles mindenkor megfelelni a 2011/61/EU irányelvnek.
- (3) Az EHTBA kezelője köteles gondoskodni az e rendeletnek való megfelelésről, és a 2011/61/EU irányelvvel összhangban felelős e rendelet bármely megsértéséért is. Az EHTBA kezelője felelős az e rendeletnek való megfelelés elmulasztásából fakadó veszteségekért és károkért is.

II. FEJEZET

AZ EHTBA-K BEFEKTETÉSI POLITIKÁIVAL KAPCSOLATOS KÖTELEZETTSÉGEK

1. SZAKASZ

Általános szabályok és elfogadott eszközök

8. cikk

Befektetési részalapok

Amennyiben az EHTBA egynél több befektetési részalapból áll, e fejezet alkalmazásában mindegyik részalapot önálló EHTBA-nak kell tekinteni.

9. cikk

Elfogadott befektetések

- (1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett célkitűzésekkel összhangban az EHTBA kizárólag az alábbi eszközkategóriákba és csak az e rendeletben megállapított feltételekkel fektethet be:
- a) elfogadott befektetési eszközök;
- b) a 2009/65/EK irányelv 50. cikkének (1) bekezdésében említett eszközök.
- (2) Az EHTBA nem végezheti az alábbi tevékenységeket:
- a) nem bonyolíthat az eszközökkel short ügyleteket;
- b) nem szerezheth közvetlen vagy közvetett kitétséget árutőzsdei termékkel szemben, a származtatott pénzügyi eszközökön, az azokat képviselő certifikátokon, az azokon alapuló indexeken vagy bármely egyéb olyan eszközön vagy instrumentumon keresztül sem, amely árutőzsdei termékekkel szemben kitétséget eredményezne;
- c) nem kötheth értékpapír-kölcsönbeadási, értékpapír-kölcsönvételi ügyleteket, repoügyleteket vagy bármely más olyan megállapodást, amelynek ezekkel azonos gazdasági hatása van és hasonló kockázatot jelent, ha általa az EHTBA eszközeinek több mint 10 %-a érintett;
- d) nem használhat származtatott pénzügyi eszközöket, kivéve, ha az ilyen eszközök használatának kizárólagos rendeltetése az EHTBA egyéb befektetéseivel járó kockázatok fedezése.
- (3) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA – nyilvános konzultációt követően – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azoknak a kritériumoknak a meghatározására, amelyek segítségével megállapíthatók azok a körülmények, amelyek között valamely származtatott pénzügyi eszköz használatának kizárólagos rendeltetése a (2) bekezdés d) pontjában említett befektetésekkel járó kockázatok fedezése.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. szeptember 9-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

10. cikk

Elfogadott befektetési eszközök

A 9. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszköz az EHTBA befektetése szempontjából kizárólag akkor minősül elfogadottnak, ha az alábbi kategóriák valamelyikébe tartozik:

- a) olyan sajáttőke- vagy kvázisajátőke-eszköz, amelyet:
 - i. minősített portfólióvállalkozás bocsátott ki, és az EHTBA a minősített portfólióvállalkozástól vagy egy harmadik féltől – a másodlagos piacon keresztül -szerzett meg;
 - ii. minősített portfólióvállalkozás bocsátott ki olyan sajáttőke- vagy kvázisajátőke-eszköz ellenében, amelyet előzőleg az EHTBA a minősített portfólióvállalkozástól vagy egy harmadik féltől – a másodlagos piacon keresztül – szerzett meg;
 - iii. olyan vállalkozás bocsátott ki, amelynek a minősített portfólióvállalkozás többségi tulajdonú leányvállalata, olyan sajáttőke- vagy kvázisajátőke-eszköz ellenében, amelyet az EHTBA az i. vagy ii. pontnak megfelelően a minősített portfólióvállalkozástól vagy egy harmadik féltől – a másodlagos piacon keresztül – szerzett meg;
- b) minősített portfólióvállalkozás által kibocsátott adósságinstrumentumok;
- c) az EHTBA által minősített portfólióvállalkozásnak nyújtott, az EHTBA életciklusánál nem hosszabb lejáratú hitelek;
- d) egy vagy több másik EHTBA, EuVECA vagy ESZVA befektetési jegyei vagy részvényei, amennyiben az adott EHTBA, EuVECA és ESZVA a tőkéjének legfeljebb 10 %-át fektette be EHTBA-kba;
- e) közvetlen tulajdonrész vagy minősített portfólióvállalkozáson keresztül birtokolt közvetett tulajdonrész egyedi reáleszközökben, legalább 10 000 000 EUR értékben vagy a kiadás időpontjában annak megfelelő, a kiadás devizanemében kifejezett értékben.

11. cikk

Minősített portfólióvállalkozás

(1) A 10. cikkben említett minősített portfólióvállalkozás olyan, kollektív befektetési vállalkozásnak nem minősülő portfólióvállalkozás, amely teljesíti az alábbi követelményeket:

- a) nem pénzügyi vállalkozás;
- b) olyan vállalkozás, amelyet:
 - i. nem vezettek be valamely szabályozott piacon vagy valamely multilaterális kereskedési rendszerben történő kereskedésre; vagy
 - ii. bevezettek valamely szabályozott piacon vagy valamely multilaterális kereskedési rendszerben történő kereskedésre, és egyúttal tőkéje nem haladja meg az 500 000 000 EUR-t;
- c) valamely tagállam területén vagy egy harmadik országban letelepedett, feltéve, hogy a harmadik ország:
 - i. nem szerepel a Pénzügyi Akció Munkacsoport kockázatos és nem együttműködő, joghatóság szerinti területeket tartalmazó jegyzékében;
 - ii. annak biztosítására irányuló megállapodást kötött az EHTBA kezelőjének letelepedés szerinti tagállamával és azon további tagállamok mindegyikével, amelyekben az EHTBA befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazni szándékozzák, hogy a harmadik ország teljes mértékben megfelel az OECD adóügyi modellegyezményének 26. cikkében meghatározott szabályoknak, és biztosítja az adóügyi kérdésekre vonatkozó információk tényleges cseréjét, beleértve a többoldalú adómegállapodásokat.

(2) E cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve minősített portfólióvállalkozásnak minősülhet az olyan pénzügyi vállalkozás, amely kizárólag az e cikk (1) bekezdésében említett minősített portfólióvállalkozásokat vagy a 10. cikk e) pontjában említett reáleszközöket finanszíroz.

12. cikk

Összeférhetetlenség

Az EHTBA nem fektethet olyan elfogadott befektetési eszközbe, amelyben az EHTBA kezelőjének közvetlen vagy közvetett érdekeltsége van, kivéve az általa kezelt EHTBA-k, ESZVA-k vagy EuVECA-k befektetési jegyeinek vagy részvényeinek tartását.

2. SZAKASZ

A befektetési politikákkal kapcsolatos rendelkezések

13. cikk

Portfólió-összetétel és diverzifikáció

- (1) Az EHTBA a tőkéjének legalább 70 %-át elfogadott befektetési eszközökbe fekteti.
- (2) Az EHTBA:
 - a) tőkéjének legfeljebb 10 %-át fektetheti be ugyanazon minősített portfólióvállalkozás által kibocsátott eszközökbe vagy számára nyújtott hitelekbe;
 - b) tőkéjének legfeljebb 10 %-át fektetheti be közvetlenül vagy közvetetten egy adott reáleszközbe;
 - c) tőkéjének legfeljebb 10 %-át fektetheti be ugyanazon EHTBA, EuVECA vagy ESZVA befektetési jegyeibe vagy részvényeibe;
 - d) tőkéjének legfeljebb 5 %-át fektetheti be a 9. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett eszközökbe, ha az eszközöket ugyanazon szervezet bocsátotta ki.
- (3) Az EHTBA portfóliójában szereplő EHTBA-k, EuVECA-k és ESZVA-k befektetési jegyeinek és részvényeinek összesített értéke nem haladhatja meg az EHTBA tőkeértékének 20 %-át.
- (4) Az EHTBA ugyanazon partnerével szemben a tőzsdén kívüli származtatott ügyletből, visszavásárlási megállapodásból vagy fordított visszavásárlási megállapodásból származó összesített kockázati kitettség nem haladhatja meg az EHTBA tőkeértékének 5 %-át.
- (5) A (2) bekezdés a) és b) pontjától eltérve az EHTBA az ott említett 10 %-os korlátot 20 %-ra emelheti, amennyiben az EHTBA azon minősített portfólióvállalkozásokba és egyedi reáleszközökbe fektetett eszközeinek összesített értéke, amelyekbe tőkéjének több mint 10 %-át fekteti, nem haladja meg az EHTBA tőkeértékének 40 %-át.
- (6) A (2) bekezdés d) pontjától eltérve egy EHTBA legfeljebb 25 %-ra növelheti az abban említett 5 %-os korlátot olyan kötvények esetében, amelyeknek a kibocsátója valamely tagállamban létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező és jogszabálynál fogva a kötvénytulajdonosok érdekeinek védelmére létrehozott különleges állami felügyelet hatálya alatt álló hitelintézet. Az ilyen kötvények kibocsátásából befolyt összegeket a jogszabályokkal összhangban olyan eszközökbe kell befektetni, amelyek a kötvények futamideje alatt mindvégig alkalmasak a kötvényekhez rendelt követelések kielégítésére, és amelyeket a kibocsátó csődje esetén első helyen a tőke visszatérítésére és a felhalmozott kamat kifizetésére kell felhasználni.
- (7) Az olyan társaságok, amelyek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ szabályozott összevont (konszolidált) éves beszámoló elkészítése szempontjából vagy az elfogadott nemzetközi számviteli szabályokkal összhangban egy vállalkozáscsoporthoz tartoznak, az (1)–(6) bekezdésben említett korlátok számítása céljából egy minősített portfólióvállalkozásnak, illetve egy jogalanynak minősülnek.

14. cikk

Befektetési pozíciók kiigazítása

Abban az esetben, ha az EHTBA az EHTBA kezelőjének ellenőrzési körén kívül eső okból megsérti a 13. cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott diverzifikációs követelményeket, az EHTBA kezelője megfelelő időn belül meghozza a pozíció kiigazításához szükséges intézkedéseket, kellőképpen figyelembe véve az EHTBA befektetőinek érdekeit.

15. cikk

Koncentráció

- (1) Az EHTBA ugyanazon EHTBA, EuVECA vagy ESZVA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek legfeljebb 25 %-át szerezhetheti meg.
- (2) A 2009/65/EK irányelv 56. cikkének (2) bekezdésében megállapított koncentrációs határértéket alkalmazni kell az e rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett eszközökbe történő befektetésekre.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

16. cikk

Készpénzkölcsön felvétele

- (1) Az EHTBA készpénzkölcsönt vehet fel, ha az az alábbi feltételek mindegyikét teljesíti:
- nem haladja meg az EHTBA tőkeértékének 30 %-át;
 - célja az elfogadott befektetési eszközökbe való befektetés, kivéve a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett hitelek tekintetében, feltéve, hogy az EHTBA készpénzben vagy pénzeszköz-egyenértékesekben levő tulajdonrész nem elegendő az érintett befektetés eszközzéséhez;
 - a szerződést a felvett készpénzkölcsönből megszerezni kívánt eszközök devizanemében kötik;
 - lejárta nem hosszabb az EHTBA életciklusánál;
 - az EHTBA tőkeértékének 30 %-át meg nem haladó eszközöket terhel meg.
- (2) Az EHTBA kezelője pontosítja az EHTBA tájékoztatójában, hogy befektetési stratégiája részeként szándékozik-e készpénzkölcsönt felvenni vagy nem.

17. cikk

A portfólió-összetételre és a diverzifikációra vonatkozó szabályok alkalmazása

- (1) A 13. cikk (1) bekezdésében megállapított befektetési korlát:
- az EHTBA szabályzatában vagy létesítő okiratában megjelölt időpontig alkalmazandó;
 - alkalmazása megszűnik, ha az EHTBA megkezdi az eszközök értékesítését annak érdekében, hogy az EHTBA életciklusának végét követően biztosítsa a befektetők befektetési jegyeinek vagy részvényeinek visszaváltását;
 - alkalmazását fel kell függeszteni az EHTBA további tőkebevonása vagy a meglévő tőkéjének csökkentése esetén azzal, hogy a felfüggesztés időtartama nem haladhatja meg a 12 hónapot.

Az első albekezdés a) pontjában említett időpontnak figyelembe kell vennie az EHTBA által befektetni kívánt eszközök egyedi sajátosságait és jellemzőit, és nem lehet későbbi az EHTBA-minősítés iránti engedély megadásának időpontját követő öt évnél, vagy ha az korábbi, az EHTBA 18. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott életciklusának felénél. Kivételes körülmények között az EHTBA illetékes hatósága kellően indokolt befektetési terv benyújtását követően jóváhagyhatja a határidő legfeljebb egy évvel történő meghosszabbítását.

- (2) Ha egy hosszú lejáratú eszközt, amelybe az EHTBA fektetett, olyan minősített portfólióvállalkozás bocsátott ki, amely a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglaltaknak már nem felel meg, akkor a hosszú lejáratú eszköz attól az időponttól számított legfeljebb három évig továbbra is beszámítható a 13. cikk (1) bekezdésében említett befektetési korlátba, amikor a minősített portfólióvállalkozás már nem teljesíti a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt követelményeket.

III. FEJEZET

AZ EHTBA BEFEKTETÉSI JEGYEINEK ÉS RÉSZVÉNYEINEK VISSZAVÁLTÁSA, FORGALMAZÁSA ÉS KIBOCSÁTÁSA, VALAMINT A JÖVEDELMEK ÉS A TŐKE FELOSZTÁSA

18. cikk

Visszaváltási politika és az EHTBA életciklusa

- (1) Az EHTBA befektetői az EHTBA életciklusának vége előtt nem kérhetik befektetési jegyeik vagy részvényeik visszaváltását. A befektetők számára a visszaváltás az EHTBA életciklusának végét követő naptól lehetséges.

Az EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata konkrét időpontot tüntet fel az EHTBA életciklusának végeként, valamint jogot adhat az EHTBA életciklusának ideiglenes meghosszabbítására, és meghatározhatja e jog gyakorlásának feltételeit.

Az EHTBA szabályzatában vagy létesítő okiratában és a befektetőknek szóló közzétételekben meg kell állapítani a befektetési jegyek és részvények visszaváltásának és az eszközök elidegenítésének menetét, és egyértelműen jelezni kell azt, hogy a befektetők számára a visszaváltás az EHTBA életciklusának végét követő napon kezdődik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata rendelkezhet az EHTBA életciklusának vége előtti visszaváltás lehetőségéről, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a visszaváltás nem lehetséges a 17. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott időpont előtt;
- b) az engedélyezéskor és az EHTBA életciklusa alatt az EHTBA kezelője igazolni tudja az illetékes hatóságoknak, hogy megfelelő likviditáskezelési rendszert és az EHTBA likviditási kockázatának ellenőrzésére hatékony eljárásokat léptettek életbe, amelyek összhangban állnak az EHTBA hosszú távú befektetési stratégiájával és a javasolt visszaváltási politikával;
- c) az EHTBA kezelője pontos visszaváltási politikát határoz meg, amely egyértelműen jelzi azokat az időszakokat, amelyek folyamán a befektetők visszaváltást kérhetnek;
- d) az EHTBA visszaváltási politikája biztosítja, hogy a visszaváltások teljes összege egy bizonyos időszakon belül az EHTBA 9. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett eszközeinek bizonyos százalékos mértékére korlátozódjon. Ez a százalékos mérték összhangban áll az EHTBA kezelője által közzétett likviditáskezelési és befektetési stratégiával;
- e) az EHTBA visszaváltási politikája biztosítja, hogy a befektetők méltányos elbánásban részesüljenek és a visszaváltásokat arányosan biztosítsák, amennyiben egy bizonyos időszakon belül a visszaváltási igények teljes összege meghaladja az e bekezdés d) pontjában említett százalékos mértéket.

(3) Az EHTBA életciklusának meg kell felelnie az EHTBA hosszú távú jellegének, és elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az EHTBA egyedi eszközeinek életciklusát lefedje, és annak alapja az egyes eszközök illikviditási profilja és gazdasági életciklusa, valamint az EHTBA közzétett befektetési célkitűzése.

(4) A befektetők kérhetik az EHTBA felszámolását akkor, ha az EHTBA visszaváltási politikájával összhangban benyújtott visszaváltási igényeik a benyújtásuktól számított egy éven belül nem teljesülnek.

(5) A befektetők számára minden esetben biztosítani kell a készpénzben történő kifizetés lehetőségét.

(6) Az EHTBA eszközei terhére történő természetbeni kifizetés csak akkor lehetséges, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata rendelkezik erről a lehetőségről, feltéve, hogy valamennyi befektető méltányos elbánásban részesül;
- b) a befektető írásban kéri, hogy kifizetését az EHTBA-ban tartott eszközök egy része formájában teljesítsék;
- c) az eszközök átruházását különleges szabály nem tiltja.

(7) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a körülményeket, amelyek között az EHTBA életciklusa a (3) bekezdésben említettek szerint elegendő hosszúságúnak minősül ahhoz, hogy az EHTBA valamennyi egyedi eszközének életciklusát lefedje.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. szeptember 9-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

19. cikk

Másodlagos piac

(1) Az EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata nem zárhatja ki az EHTBA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek bevezetését valamely szabályozott piacon vagy valamely multilaterális kereskedési rendszerben történő kereskedésre.

(2) Az EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata nem zárhatja ki azt, hogy a befektetők a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket szabadon átruházhassák az EHTBA kezelőjétől eltérő harmadik félre.

(3) Az EHTBA időszakos jelentéseiben közzéteszi a tőzsdén jegyzett befektetési jegyeinek vagy részvényeinek piaci értékét, valamint a befektetési jegyenkénti vagy részvényenkénti nettó eszközértéket.

(4) Abban az esetben, ha egy eszköz értékében lényeges változás áll be, az EHTBA kezelője időszakos jelentéseiben ezt közli a befektetővel.

20. cikk

Új befektetési jegyek vagy részvények kibocsátása

(1) Az EHTBA új befektetési jegyek vagy részvények kibocsátására szóló ajánlatot a szabályzatával vagy létesítő okiratával összhangban tehet.

(2) Az EHTBA nem bocsáthat ki új befektetési jegyeket vagy részvényeket a nettó eszközértékük alatti áron anélkül, hogy az említett befektetési jegyeket vagy részvényeket azon az áron az EHTBA meglévő befektetőinek előzetesen felajánlotta volna.

21. cikk

Az EHTBA eszközeinek elidegenítése

(1) Az EHTBA tételes programot dolgoz ki eszközei rendezett elidegenítése céljából annak érdekében, hogy az EHTBA életciklusának végét követően biztosítsa a befektetők befektetési jegyei vagy részvényei visszaváltásának lehetőségét, és legkésőbb egy évvel az EHTBA életciklusának vége előtt ezt közli az EHTBA illetékes hatóságával.

(2) Az (1) bekezdésben említett program magában foglalja:

- a) a lehetséges vevők piacának felmérését;
- b) a lehetséges eladási árak felmérését és összehasonlítását;
- c) az elidegenítendő eszközök értékelését;
- d) az elidegenítési program ütemezését.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a (2) bekezdés a) pontjában említett felmérés, valamint c) pontjában említett értékelés során alkalmazandó szempontokat.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. szeptember 9-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

22. cikk

A jövedelmek és a tőke felosztása

(1) Az EHTBA rendszeresen feloszthatja a befektetők között a portfóliójában szereplő eszközök által termelt jövedelmeket. Ezek a jövedelmek magukba foglalják az alábbiakat:

- a) az eszközök által rendszeresen termelt jövedelmek;
- b) a tőke valamely eszköz elidegenítését követő felértékelődése.

(2) Nem osztható fel a jövedelmek azon része, amelyre az EHTBA jövőbeli kötelezettségvállalásaihoz szükség van.

(3) Az EHTBA arányosan leszállíthatja tőkét egy eszköznek az EHTBA életciklusának vége előtti elidegenítése esetén, feltéve, hogy az EHTBA kezelője ezt az elidegenítést kellő megalapozottsággal a befektetők érdekében állónak tekinti.

(4) Az EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata meghatározza a felosztási politikát, amelyet az EHTBA az életciklusa során alkalmazni fog.

IV. FEJEZET

ÁTLÁTHATÓSÁGI KÖVETELMÉNYEK

23. cikk

Átláthatóság

(1) Az EHTBA befektetési jegyei vagy részvényei tájékoztató előzetes közzététele nélkül nem forgalmazhatók az Unióban.

Az EHTBA befektetési jegyei vagy részvényei az 1286/2014/EU rendelet szerinti, kiemelt információkat tartalmazó dokumentum előzetes közzététele nélkül nem forgalmazhatók lakossági befektetőknek az Unióban.

(2) A tájékoztatónak tartalmaznia kell minden ahhoz szükséges információt, hogy a befektetők kellő tájékozottsággal fel tudják mérni a felkínált befektetési lehetőségeket és különösen a befektetések kockázatait.

(3) A tájékoztatónak legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) nyilatkozatot arról, hogy az EHTBA befektetési céljai és e célok elérését szolgáló stratégiája alapján miért minősül az alap hosszú távúnak;
- b) zárt végű kollektív befektetési vállalkozások által a 2003/71/EK irányelv és a 809/2004/EK rendelet értelmében közzendő információk;
- c) a 2011/61/EU irányelv 23. cikke értelmében a befektetőkkel közzendő információk, amennyiben azokat még nem közölték e bekezdés b) pontja szerint;
- d) azon eszközkategóriák jól látható feltüntetése, amelyekbe az EHTBA jogosult fektetni;
- e) azon joghatóság szerinti területek jól látható feltüntetése, amelyekbe az EHTBA jogosult befektetni;
- f) az illetékes hatóságok által a (2) bekezdés alkalmazásában lényegesnek ítélt egyéb információk.

(4) A tájékoztatónak és az egyéb forgalmazási dokumentumoknak jól láthatóan tájékoztatniuk kell a befektetőket arról, hogy az EHTBA illikvid jellegű.

A tájékoztató és az egyéb forgalmazási dokumentumok mindenekelőtt egyértelműen:

- a) tájékoztatják a befektetőket az EHTBA befektetéseinek hosszú távú jellegéről;
- b) tájékoztatják a befektetőket az EHTBA életciklusának végéről, valamint arról a lehetőségről – amennyiben rendelkezésre áll –, hogy kiterjeszthetik az EHTBA életciklusát, és ennek feltételeiről;
- c) jelzik, hogy az EHTBA lakossági befektetők számára forgalmazható-e;
- d) elmagyarázzák a befektetők befektetésük visszaváltására vonatkozó jogait a 18. cikknek és az EHTBA szabályzatának vagy létesítő okiratának megfelelően;
- e) jelzik a jövedelmek befektetők részére való, az EHTBA életciklusa során történő esetleges felosztásának gyakoriságát és időpontjait;
- f) figyelmeztetik a befektetőket arra, hogy teljes befektetési portfóliójuk csak kis részét tartsák EHTBA-ban;
- g) ismertetik az EHTBA fedezeti politikáját, többek között jól láthatóan feltüntetik, hogy származtatott pénzügyi eszközöket csak akkor lehet használni, ha ennek kizárólagos rendeltetése az EHTBA egyéb befektetéseivel járó kockázatok fedezése, továbbá jelzik a származtatott pénzügyi eszközök használatának az EHTBA kockázati profiljára kifejtett lehetséges hatásait;
- h) tájékoztatják a befektetőket a reáleszközökbe, többek között infrastruktúrába való befektetéshez kapcsolódó kockázatokról;
- i) rendszeresen – évente legalább egyszer – tájékoztatják a befektetőket azokról a joghatóság szerinti területekről, amelyekbe az EHTBA befektetett.

(5) A 2011/61/EU irányelv 22. cikke értelmében megkövetelt információkon túl az EHTBA éves jelentése az alábbiakat is tartalmazza:

- a) cashflow-kimutatás;
- b) tájékoztatás az uniós költségvetési forrásokat is magukban foglaló eszközökben való bárminemű részvételről;
- c) tájékoztatás az egyedi minősített portfólióvállalkozások értékéről, valamint azon egyéb eszközök értékéről, amelyekbe az EHTBA befektet, többek között a felhasznált származtatott pénzügyi eszközök értékéről;
- d) tájékoztatás azokról a joghatóság szerinti területekről, ahol az EHTBA eszközei találhatóak.

(6) Az EHTBA kezelője bármely lakossági befektető kérelmére átadja az EHTBA kockázatkezelésére vonatkozó mennyiségi korlátokkal, a kiválasztott módszerekkel és az eszközkategóriák kockázatainak és hozamainak legutóbbi alakulásával kapcsolatos további információkat.

24. cikk

A tájékoztatóra vonatkozó további követelmények

(1) Az EHTBA a tájékoztatóját, annak minden esetleges módosításával együtt, valamint az éves jelentéseit köteles megküldeni az EHTBA illetékes hatóságainak. Az EHTBA kérelemre eljuttatja ezt a dokumentációt az EHTBA kezelője illetékes hatóságának. Ezt a dokumentációt az EHTBA az ezen illetékes hatóságok által meghatározott határidőn belül juttatja el.

(2) Az EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata a tájékoztató elválaszthatatlan részét képezi, és azt mellékelni kell a tájékoztatóhoz.

Nem írható elő azonban, hogy az első albekezdésben említett dokumentumokat mellékeljék a tájékoztatóhoz, ha a befektetőt tájékoztatják arról, hogy kérelemre megküldik számára ezeket a dokumentumokat, vagy kérésre értesítik azokról a helyekről, ahol a befektetési jegyeket vagy részvényeket forgalmazó egyes tagállamokban ezen dokumentumok tartalmát megismerheti.

(3) A tájékoztató pontosan meghatározza annak a módját, ahogy az éves jelentés a befektetők rendelkezésére áll. A tájékoztató rendelkezik arról, hogy az éves jelentés nyomtatott példányát kérelemre térítésmentesen el kell juttatni a lakossági befektetőknek.

(4) A tájékoztatót és a legutóbb közzétett éves jelentést kérelemre térítésmentesen el kell juttatni a befektetőknek.

A tájékoztató tartós adathordozón vagy weboldal formájában bocsátható rendelkezésre. A tájékoztató nyomtatott példányát kérelemre térítésmentesen el kell juttatni a lakossági befektetőknek.

(5) A tájékoztató lényeges elemeit naprakészen kell tartani.

25. cikk

A ráfordítások nyilvánosságra hozatala

(1) A tájékoztatónak jól láthatóan közölnie kell a befektetőkkel az általuk közvetlenül vagy közvetetten viselt különböző ráfordítások mértékét. A különböző ráfordításokat az alábbi kategóriák szerint kell csoportosítani:

- a) az EHTBA létrehozásával kapcsolatos ráfordítások;
- b) az eszközök beszerzésével kapcsolatos ráfordítások;
- c) kezelési és teljesítményhez kapcsolódó ráfordítások;
- d) forgalmazással kapcsolatos ráfordítások;
- e) egyéb, többek között adminisztratív, szabályozási, letétkezelői, letéti őrzési, szakmai szolgáltatási és pénzügyi ellenőrzési ráfordítások.

(2) A tájékoztatónak közölnie kell a ráfordításoknak az EHTBA tőkéjéhez viszonyított teljes arányát.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett ráfordításokra és a (2) bekezdésben említett teljes arányra vonatkozó közös meghatározásokat, számítási módszereket és megjelenítési formákat.

E szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA figyelembe veszi az 1286/2014/EU rendelet 8. cikke (5) bekezdésének a) és c) pontjában említett szabályozási standardtervezeteket.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. szeptember 9-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

V. FEJEZET

AZ EHTBA-K BEFEKTETÉSI JEGYEINEK ÉS RÉSZVÉNYEINEK FORGALMAZÁSA

26. cikk

A befektetők rendelkezésére álló eszközök

(1) Azon EHTBA kezelője, amelynek befektetési jegyeit vagy részvényeit lakossági befektetők számára szándékozzák forgalmazni, eszközöket biztosít a jegyzéshez, a befektetési jegyek vagy részvények tulajdonosainak való kifizetéshez, a befektetési jegyek vagy részvények visszavásárlásához vagy visszaváltásához, valamint az EHTBA és az EHTBA kezelője által nyújtandó információk elérhetővé tételéhez minden tagállamban, ahol forgalmazni kívánja ezeket a befektetési jegyeket vagy részvényeket.

(2) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az (1) bekezdésben említett eszközök típusait és jellemzőit, műszaki infrastruktúrájukat, valamint a lakossági befektetőkkel kapcsolatos feladataik tartalmát.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. szeptember 9-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

27. cikk

Az EHTBA-k lakossági befektetők részére való forgalmazására irányuló belső értékelési folyamat

(1) Azon EHTBA kezelője, amelynek befektetési jegyeit és részvényeit lakossági befektetők számára szándékozzák forgalmazni, egyedi belső folyamatot állapít meg és alkalmaz az EHTBA-k értékelésére, annak lakossági befektetők részére való forgalmazása vagy felosztása előtt.

(2) Az (1) bekezdésben említett belső folyamat részeként az EHTBA kezelője értékeli, hogy az EHTBA alkalmas-e lakossági befektetők részére való forgalmazásra, figyelembe véve legalább az alábbiakat:

- a) az EHTBA életciklusa; valamint
- b) az EHTBA tervezett befektetési stratégiája.

(3) Az EHTBA kezelője a lakossági befektetők részére forgalmazott EHTBA-ról valamennyi szükséges információt a forgalmazók rendelkezésére bocsátja, többek között az életciklusára és a befektetési stratégiájára vonatkozó minden információt, illetve a belső értékelési folyamatra és az azon joghatóság szerinti területekre vonatkozókat, amelyekbe az EHTBA jogosult befektetni.

28. cikk

Az EHTBA-k lakossági befektetők körében történő forgalmazására vonatkozó különös követelmények

(1) Amennyiben az EHTBA-t közvetlenül lakossági befektetőnek kínálják vagy forgalmazzák, az EHTBA kezelője megszerzi az alábbiakra vonatkozó információkat:

- a) a lakossági befektetőnek az EHTBA számára lényeges befektetési területen meglévő ismeretei és tapasztalatai;
- b) a lakossági befektető pénzügyi helyzete, beleértve a befektető veszteségviselési képességét is;
- c) a lakossági befektető befektetési céljai, beleértve a befektető időhorizontját is

Az első albekezdés szerint megszerzett információk alapján az EHTBA kezelője csak abban az esetben ajánlja az EHTBA-t, ha az az adott lakossági befektető számára megfelelő.

(2) Ha egy lakossági befektetőnek kínált vagy forgalmazott EHTBA életciklusa meghaladja a 10 évet, az EHTBA kezelőjének vagy a forgalmazónak egyértelműen, írásos értesítésben jeleznie kell, hogy az EHTBA-termék esetlegesen nem felel meg azon lakossági befektetők számára, akik nem képesek teljesíteni egy ilyen hosszú távú, illikvid kötelezettségvállalást.

29. cikk

A lakossági befektetők részére forgalmazott EHTBA letétkezelőjére vonatkozó különös rendelkezések

(1) A 2011/61/EU irányelv 21. cikkének (3) bekezdésétől eltérve a lakossági befektetők részére forgalmazott EHTBA letétkezelője a 2009/65/EK irányelv 23. cikkének (2) bekezdésében említett típusú szervezet.

(2) A 2011/61/EU irányelv 21. cikke (13) bekezdésének második albekezdésétől és 21. cikkének (14) bekezdésétől eltérve a lakossági befektetők részére forgalmazott EHTBA letétkezelője nem mentheti ki magát a felelősség alól harmadik fél által letéti őrzésben tartott pénzügyi eszközök elvesztése esetén.

(3) Ha az EHTBA-t lakossági befektetők részére forgalmazzák, a letétkezelő 2011/61/EU irányelv 21. cikkének (12) bekezdésében említett felelősségét nem lehet megállapodás révén kizárni vagy korlátozni.

(4) Minden olyan megállapodás érvénytelen, amely ellentétes a (3) bekezdéssel.

(5) Az EHTBA letétkezelője által letéti őrzésben tartott eszközöket nem használhatja fel újra saját javára sem a letétkezelő, sem a letéti őrzéssel megbízott harmadik fél. Az újrafelhasználás magában foglalja a letéti őrzésben tartott eszközökkel kapcsolatos minden ügyletet, beleértve többek között az átruházást, a zálogjoggal megterhelést, az értékesítést és a kölcsönbeadást.

Az EHTBA letétkezelője által letéti őrzésben tartott eszközök csak abban az esetben használhatók fel újra, ha:

- a) az eszközök újrafelhasználása az EHTBA javára történik;
- b) a letétkezelő az EHTBA kezelője által az EHTBA nevében hozott utasításokat hajtja végre;

- c) az újrafelhasználás az EHTBA javát és a befektetési jegyek vagy részvények tulajdonosainak érdekeit szolgálja; és
- d) az ügyletet az EHTBA részére tulajdonjog-átruházási megállapodás keretében nyújtott, kiváló minőségű és likvid biztosíték fedezi.

A második albekezdés d) pontjában említett biztosíték piaci értékének mindenkor legalább meg kell egyeznie az újrafelhasznált eszközök felárral növelt értékével.

30. cikk

Az EHTBA lakossági befektetők részére történő forgalmazására vonatkozó további követelmények

(1) Az EHTBA befektetési jegyei vagy részvényei azzal a feltétellel forgalmazhatók lakossági befektetők részére, ha a lakossági befektetőknek az EHTBA kezelője vagy a forgalmazó megfelelő befektetési tanácsadást nyújt.

(2) Az EHTBA kezelője az EHTBA befektetési jegyeit vagy részvényeit csak akkor kínálhatja vagy forgalmazhatja közvetlenül lakossági befektetőknek, ha a kezelőt számára engedélyezik a 2011/61/EU irányelv 6. cikke (4) bekezdésének a) pontjában, valamint b) pontjának i. alpontjában említett szolgáltatások nyújtását, és csak azt követően, hogy a kezelő elvégezte az e rendelet 28. cikkének (1) bekezdésében említett megfelelőségi vizsgálatot.

(3) Ha egy lehetséges lakossági befektető pénzügyi eszköz portfóliója nem haladja meg az 500 000 EUR-t, az EHTBA kezelője vagy bármely forgalmazó a 28. cikk (1) bekezdésében említett megfelelőségi vizsgálat elvégzését és a megfelelő befektetési tanácsadás nyújtását követően, a lehetséges lakossági befektető által benyújtott információk alapján biztosítja, hogy a lehetséges lakossági befektető által EHTBA-kba befektetett teljes összeg ne haladja meg a befektető pénzügyi eszköz portfóliójának 10 %-át, és hogy az egy vagy több EHTBA-ba befektetett kezdeti minimum összeg 10 000 EUR.

A lehetséges lakossági befektető felelőssége, hogy az EHTBA kezelőjét vagy a forgalmazót az első albekezdésben említettek szerint pontos információval lássa el a lehetséges lakossági befektető pénzügyi eszköz-portfóliójával és EHTBA-kba eszközölt befektetéseivel kapcsolatban.

E bekezdés alkalmazásában a pénzügyi eszköz-portfólió magában foglalja a készpénzleteket és pénzügyi eszközöket, azonban nem tartalmazza a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközöket.

(4) A lakossági befektetők részére forgalmazott EHTBA szabályzata vagy létesítő okirata kimondja, hogy minden befektető egyenlő bánásmódban részesül, és egyéni befektetők vagy befektetői csoportok nem részesülhetnek megkülönböztetett bánásmódban vagy bizonyos gazdasági előnyökben.

(5) A lakossági befektetők részére forgalmazott EHTBA jogi formája nem vezethet további felelősséghez a lakossági befektetőre nézve, és nem igényelhet a befektető részéről az eredeti tőkelekötésen túlmenő további kötelezettségvállalásokat.

(6) A lakossági befektetők számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy a jegyzési időszak alatt és legalább két héttel az EHTBA befektetési jegyei vagy részvényei általuk történő jegyzésének időpontja után szankció nélkül felmondják a jegyzésre vonatkozó szerződést, és visszakapják a pénzüket.

(7) A lakossági befektetők részére forgalmazott EHTBA kezelője megfelelő eljárásokat és szabályokat alakít ki a lakossági befektetői panaszok rendezésére, lehetővé téve a lakossági befektetők számára, hogy panaszukat a saját tagállamuk hivatalos nyelvén (vagy egyik hivatalos nyelvén) nyújtsák be.

31. cikk

Az EHTBA-k befektetési jegyeinek vagy részvényeinek forgalmazása

(1) Az EHTBA kezelője a letelepedése szerinti tagállamban a 2011/61/EU irányelv 31. cikkével összhangban történt bejelentést követően értékesítheti szakmai és lakossági befektetők számára az EHTBA befektetési jegyeit vagy részvényeit.

(2) Az EHTBA kezelője a letelepedése szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban a 2011/61/EU irányelv 32. cikkével összhangban történt bejelentést követően értékesítheti szakmai és lakossági befektetők számára az EHTBA befektetési jegyeit vagy részvényeit.

(3) Az EHTBA kezelőjének az általa kezelt minden egyes EHTBA-ra vonatkozóan tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat, hogy az adott EHTBA-t forgalmazni kívánja-e lakossági befektetőknek.

(4) A 2011/61/EU irányelv 31. és 32. cikkében előírt dokumentáción és információkon túlmenően az EHTBA kezelőjének az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania a következőket:

- a) az EHTBA tájékoztatóját;
- b) lakossági befektetőnek történő forgalmazás esetén az EHTBA kiemelt információkat tartalmazó dokumentumát; és
- c) a 26. cikkben említett eszközökkel kapcsolatos információkat.

(5) Az illetékes hatóságoknak a 2011/61/EU irányelv 31. és 32. cikke szerinti hatásköre az EHTBA-k lakossági befektetőknek történő forgalmazására, valamint az e rendeletben meghatározott további követelményekre is kiterjed.

(6) A 2011/61/EU irányelv 31. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében meghatározott hatáskörein túlmenően az EHTBA kezelőjének letelepedése szerinti tagállam illetékes hatósága meg is tiltja az EHTBA forgalmazását, amennyiben az EHTBA kezelője nem tartja be, vagy nem fogja betartani e rendeletet.

(7) A 2011/61/EU irányelv 32. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében meghatározott hatáskörein túlmenően az EHTBA kezelőjének letelepedése szerinti tagállam illetékes hatósága meg is tagadja a hiánytalan értesítési akta azon tagállamok illetékes hatóságainak történő továbbítását, ahol az EHTBA-t forgalmazni kívánják, amennyiben az EHTBA kezelője nem tartja be e rendeletet.

VI. FEJEZET

FELÜGYELET

32. cikk

Az illetékes hatóságok általi felügyelet

- (1) Az illetékes hatóságok folyamatosan felügyelik e rendelet betartását.
- (2) Az EHTBA illetékes hatósága felelős a II., III. és IV. fejezetben meghatározott szabályok betartásának felügyeletéért.
- (3) Az EHTBA illetékes hatósága felelős az EHTBA szabályzatában vagy létesítő okiratában, valamint a tájékoztatóban meghatározott kötelezettségek betartásának felügyeletéért, amelyeknek meg kell felelniük ennek a rendeletnek.
- (4) Az EHTBA kezelőjének illetékes hatósága felelős az EHTBA kezelőjének szabályai és szervezete megfelelőségének felügyeletéért annak érdekében, hogy az EHTBA kezelője olyan helyzetben legyen, hogy be tudja tartani az általa kezelt valamennyi EHTBA létrehozására és működésére vonatkozó kötelezettségeket és szabályokat.

Az EHTBA kezelőjének illetékes hatósága felelős annak felügyeletéért, hogy az EHTBA kezelője betartja-e e rendelet előírásait.

(5) Az illetékes hatóságok ellenőrzik az illetékességi területükön létrehozott vagy forgalmazott kollektív befektetési vállalkozásokat annak biztosítása érdekében, hogy azok ne használják az „EHTBA” megnevezést, illetve ne utaljanak arra, hogy EHTBA-k, amennyiben nem rendelkeznek e rendelet alapján engedéllyel, és nem felelnek meg e rendeletnek.

33. cikk

Az illetékes hatóságok hatásköre

- (1) Az illetékes hatóságok rendelkeznek minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges.
- (2) Az illetékes hatóságok a 2011/61/EU irányelv szerint rájuk ruházott hatáskört, többek között a szankciókkal kapcsolatosakat, e rendelettel összefüggésben is gyakorolják.
- (3) Az EHTBA illetékes hatósága megtiltja az „EHTBA” vagy „európai hosszú távú befektetési alap” megnevezés használatát abban az esetben, ha az EHTBA kezelője már nem tartja be e rendeletet.

34. cikk

Az ESMA hatásköre és illetékessége

- (1) Az ESMA számára biztosítani kell az e rendelet által ráruházott feladatok ellátásához szükséges hatásköröket.
- (2) Az ESMA a 2011/61/EU irányelv szerint ráruházott hatásköröket e rendeletre is tekintettel és a 45/2001/EK rendeletet is betartva gyakorolja.
- (3) Az 1095/2010/EU rendelet alkalmazásában e rendeletet olyan további kötelező erejű uniós jogi aktusnak kell tekinteni, amely az ESMA-t az 1095/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerint feladatokkal ruhazza fel.

35. cikk

Együtműködés az illetékes hatóságok között

- (1) Amennyiben az EHTBA illetékes hatósága és az EHTBA kezelőjének illetékes hatósága nem azonos, e hatóságok együttműködnek és információkat cserélnek egymással az e rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében.
- (2) Az illetékes hatóságok a 2011/61/EU irányelvnek megfelelően együttműködnek egymással.
- (3) Az illetékes hatóságok és az ESMA az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek egymással az e rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében.
- (4) Az illetékes hatóságok és az ESMA az 1095/2010/EU rendelettel összhangban minden olyan információt és dokumentációt közölnek egymással, amely az e rendelet szerinti feladataik teljesítéséhez szükséges, különös tekintettel az e rendelet megsértése eseteinek azonosítására és orvoslására.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

36. cikk

A kérelmek Bizottság általi feldolgozása

A Bizottság rangsorolja és egyszerűsíti az EHTBA-knak az EBB által biztosított finanszírozás iránt benyújtott kérelmeivel kapcsolatos eljárásokat. A Bizottság egyszerűsíti az EHTBA-knak az EBB által biztosított finanszírozás iránt benyújtott kérelmeire vonatkozó vélemények és hozzájárulások kiadását.

37. cikk

Felülvizsgálat

- (1) A Bizottság 2019. június 9-ig megkezdi e rendelet alkalmazásának felülvizsgálatát. A felülvizsgálat keretében főként az alábbiakat elemzi:
 - a) a 18. cikk hatását;
 - b) az elfogadott befektetési eszközökre vonatkozóan a 13. cikk (1) bekezdésében meghatározott 70 %-os küszöbérték alkalmazásának az eszközdiverzifikációra gyakorolt hatása;
 - c) az EHTBA-k Unión belüli forgalmazásának mértéke, ideértve, hogy a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó ABAK-ok érdekeltek lehetnek-e EHTBA-k forgalmazásában;
 - d) az elfogadott eszközök és befektetések listájának frissítési mértéke, valamint a diverzifikációra vonatkozó szabályok, a portfólió-összetétel és a készpénzkiadás felvételére vonatkozó korlátok.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálatot követően, és az ESMA-val való konzultációt követően a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli e rendeletnek és az EHTBA-knak a tőkepiaci unió megvalósításában és az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott célkitűzések teljesítésében játszott szerepét. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslattal együtt kell benyújtani.

38. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. december 9-től kezdődően kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. április 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

HELYESBÍTÉSEK**Helyesbítés az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest létrehozásáról (az „EU segítségnyújtási önkéntesei” kezdeményezés) szülő, 2014. április 3-i 375/2014/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelethez**

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 122., 2014. április 24.)

A 15. oldalon, a 24. cikk (2) bekezdésében:

a következő szövegrész: „(2) A Bizottság 7. cikk (2) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időtartamra szól 2014. április 25-től kezdődő hatállyal.”

helyesen: „(2) A Bizottság 7. cikk (2) bekezdésében, 9. cikk (2) bekezdésében és 20. cikk (3) és (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása hétéves időtartamra szól 2014. április 25-től kezdődő hatállyal.”

Helyesbítés az élelmiszer-adalékanyagokról szülő, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 354., 2008. december 31.)

1. A 17. oldalon, a (8) preambulumbekkezdésben, a lábjegyzetek változatlan megtartása mellett:

a következő szövegrész: „(8) Az élelmiszer-adalékanyagoknak meg kell felelniük a jóváhagyott előírásoknak, amelyeknek tartalmazniuk kell az élelmiszer-adalékanyag megfelelő azonosításához szükséges információkat, beleértve az eredetet és az elfogadható tisztasági követelmények leírását. Az élelmiszerekben használható édesítőszeres különleges tisztasági követelményeinek megállapításáról szóló, 1995. július 5-i 95/31/EK bizottsági irányelvben ⁽¹⁾, az élelmiszerekben használható színezékek különleges tisztasági követelményeinek megállapításáról szóló, 1995. július 26-i 95/45/EK bizottsági irányelvben ⁽²⁾ és a színezékeken és édesítőszereseken kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó különleges tisztasági követelmények megállapításáról szóló, 1996. december 2-i 96/77/EK bizottsági irányelvben ⁽³⁾ szereplő élelmiszer-adalékanyagokhoz korábban kidolgozott előírások addig maradnak érvényben, amíg a megfelelő adalékanyagok be nem kerülnek e rendelet mellékleteibe. Az ilyen adalékanyagokra vonatkozó előírásokat akkor rendeletben kell megfogalmazni. Ezeknek az előírásoknak közvetlenül kell kapcsolódniuk az e rendelet mellékleteiben szereplő közösségi listákon szereplő adalékanyagokhoz. Figyelembe véve azonban az előírások összetett jellegét és tartalmát az egyértelműség érdekében, azok nem épülhetnek be a közösségi listákba, hanem egy vagy több önálló rendeletben kell megjeleníteniük.”

helyesen: „(8) Az élelmiszer-adalékanyagoknak meg kell felelniük a jóváhagyott specifikációknak, amelyeknek tartalmazniuk kell az élelmiszer-adalékanyag megfelelő azonosításához szükséges információkat, beleértve az eredetet és az elfogadható tisztasági követelmények leírását. Az élelmiszerekben használható édesítőszeres különleges tisztasági követelményeinek megállapításáról szóló, 1995. július 5-i 95/31/EK bizottsági irányelvben ⁽¹⁾, az élelmiszerekben használható színezékek különleges tisztasági követelményeinek megállapításáról szóló, 1995. július 26-i 95/45/EK bizottsági irányelvben ⁽²⁾ és a színezékeken és édesítőszereseken kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó különleges tisztasági követelmények megállapításáról szóló, 1996. december 2-i 96/77/EK bizottsági irányelvben ⁽³⁾ szereplő élelmiszer-adalékanyagokhoz korábban kidolgozott specifikációk addig maradnak érvényben, amíg a megfelelő adalékanyagok be nem kerülnek e rendelet mellékleteibe. Az ilyen adalékanyagokra vonatkozó specifikációkat akkor rendeletben kell megfogalmazni. Ezeknek a specifikációknak közvetlenül kell kapcsolódniuk az e rendelet mellékleteiben szereplő közösségi listákon szereplő adalékanyagokhoz. Figyelembe véve azonban a specifikációk összetett jellegét és tartalmát az egyértelműség érdekében,

azok nem épülhetnek be a közösségi listákba, hanem egy vagy több önálló rendeletben kell megjeleníteniük.”

2. A 17. oldalon, a (10) preambulumbekkezdésben:

a következő szövegrész: „az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1331/2008/EK rendeletben (8) megállapított...”

helyesen: „az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromák egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 2008. december 16-i 1331/2008/EK rendeletben (8) megállapított...”.

3. A 17. oldalon, a (13) preambulumbekkezdésben:

a következő szövegrész: „(13) Az ezen rendelet szerint már jóváhagyott adalékanyagot, amelyet a Hatóság kockázatértékelésben szereplőtől lényegesen eltérő gyártási módszerekkel vagy kiindulási anyagok felhasználásával állítottak elő, vagy amely eltér a tisztasági követelményekben lefektetett előírásoktól...”

helyesen: „(13) Az ezen rendelet szerint már jóváhagyott adalékanyagot, amelyet a Hatóság kockázatértékelésében szereplőtől lényegesen eltérő gyártási módszerekkel vagy kiindulási anyagok felhasználásával állítottak elő, vagy amely eltér a tisztasági követelményekben lefektetett specifikációktól...”.

4. A 18. oldalon, a (25) preambulumbekkezdés harmadik mondatában:

a következő szövegrész: „Az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1331/2008/EK rendeletnek...”

helyesen: „Az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromák egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló, 2008. december 16-i 1331/2008/EK rendeletnek...”.

5. A 18. oldalon, a (25) preambulumbekkezdés utolsó mondatában:

a következő szövegrész: „...és az aromaanyagokban található...”

helyesen: „.....és az aromákban található...”.

6. A 19. oldalon, az 1. cikk b) pontjában:

a következő szövegrész: „...az élelmiszer-aromák felhasználási feltételei az élelmiszerekben, illetve azok felületén felhasznált élelmiszer-aromaanyagokról és egyes aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK rendelet”

helyesen: „...az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló, 2008. december 16-i 1334/2008/EK rendelet...”.

7. A 20. oldalon, a 2. cikk (2) bekezdésének e) pontjában:

a következő szövegrész: „e) az élelmiszer-aromák felhasználási feltételei az élelmiszerekben, illetve azok felületén felhasznált élelmiszer-aromaanyagokról és egyes aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló 1334/2008/EK rendelet hatálya alá tartozó aromaanyagok.”

helyesen: „e) az élelmiszerekben és azok felületén használható aromákról és egyes, aroma tulajdonságokkal rendelkező élelmiszer-összetevőkről szóló 1334/2008/EK rendelet hatálya alá tartozó aromák.”

8. A 20. oldalon, a 3. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában:

a következő szövegrész: „i. monoszacharidok, diszacharidok vagy oligoszacharidok, valamint édesítőszerként ezeket az anyagokat tartalmazó élelmiszerek;”

helyesen: „i. monoszacharidok, diszacharidok vagy oligoszacharidok, valamint ezeket az anyagokat tartalmazó, édesítő tulajdonságuk miatt felhasznált élelmiszerek;”.

9. A 20. oldalon, a 3. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában:
a következő szövegrész: „...gyártása során hozzáadott aromaanyagokat, mivel...”
helyesen: „...gyártása során hozzáadott aromákat, mivel...”.
10. A 21. oldalon, a 4. cikk (2) bekezdésében:
a következő szövegrész: „élelmiszer-aromaanyagokban”
helyesen: „élelmiszer-aromákban”.
11. A 21. oldalon, a 4. cikk (4) bekezdésében:
a következő szövegrész: „élelmiszer-aromaanyagok”
helyesen: „élelmiszer-aromák”.
12. A 21. oldalon, a 4. cikk (5) bekezdésében:
a következő szövegrész: „(5) Az élelmiszer-adalékanyagoknak meg kell felelniük a 14. cikkben említett előírásoknak.”
helyesen: „(5) Az élelmiszer-adalékanyagoknak meg kell felelniük a 14. cikkben említett specifikációknak.”
13. A 21. oldalon, az 5. cikkben:
a következő szövegrész: „Senki sem hozhat forgalomba egy élelmiszer-adalékanyagot vagy adalékanyagot tartalmazó élelmiszert,...”
helyesen: „Senki sem hozhat forgalomba egy élelmiszer-adalékanyagot vagy élelmiszer-adalékanyagot tartalmazó élelmiszert,...”.
14. A 21. oldalon, a 6. cikk (2) bekezdésének d) pontjában:
a következő szövegrész: „...beleértve az élelmiszer-adalékanyagokat, az élelmiszerenzimeket és az élelmiszer-aromaanyagokat...”
helyesen: „...beleértve az élelmiszer-adalékanyagokat, az élelmiszerenzimeket és az élelmiszer-aromákat...”.
15. A 22. oldalon, a 7. cikk b) pontjában:
a következő szövegrész: „...hogyan növeljék az élelmiszer felhasználhatósági időtartamát; vagy”
helyesen: „...hogyan növeljék az élelmiszer eltarthatósági időtartamát; vagy”.
16. A 22. oldalon, a 10. cikk (1) és (3) bekezdésében:
a következő szövegrész: „...az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben...”
helyesen: „...az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromák egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben...”.
17. A 23. oldalon, a 12. cikk végén:
a következő szövegrész: „...vagy meg kell változtatni a leírását.”
helyesen: „...vagy meg kell változtatni a specifikációját.”
18. A 23. oldalon, a 13. cikk (2) bekezdésének végén:
a következő szövegrész: „...és az élelmiszer-adalékanyag eleget tesz az ezen rendelet értelmében megállapított előírásoknak.”
helyesen: „...és az élelmiszer-adalékanyag eleget tesz az ezen rendelet értelmében megállapított specifikációknak.”

19. A 23. oldalon, a 14. cikkben:

a következő szövegrész: „14. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok előírásai

Az élelmiszer-adalékanyagok eredetre, tisztasági követelményekre és bármely más szükséges információra vonatkozó előírásait akkor kell elfogadni – az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben...”

helyesen: „14. cikk

Az élelmiszer-adalékanyagok specifikációi

Az élelmiszer-adalékanyagok eredetre, tisztasági követelményekre és bármely más szükséges információra vonatkozó specifikációit akkor kell elfogadni – az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerenzimek és az élelmiszer-aromák egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletben ...”.

20. A 23. oldalon, a 18. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában:

a következő szövegrész: „(1) Az alábbiak tartalmazhatnak élelmiszer-adalékanyagot:

- a) a II. mellékletben említettektől eltérő összetett élelmiszerek, amennyiben az élelmiszer-adalékanyag engedélyezett az összetett élelmiszer valamelyik összetevőjében;
- b) élelmiszer-adalékanyagot, élelmiszerenzimet vagy élelmiszer-aromát tartalmazó élelmiszer, amennyiben az élelmiszer-adalékanyag:”

helyesen: „(1) Élelmiszer-adalékanyagok jelenléte engedélyezett:

- a) a II. mellékletben említettektől eltérő összetett élelmiszerekben, amennyiben az élelmiszer-adalékanyag engedélyezett ezen összetett élelmiszer valamelyik összetevőjében;
- b) élelmiszer-adalékanyagot, élelmiszerenzimet vagy élelmiszer-aromát tartalmazó élelmiszerben, amennyiben az élelmiszer-adalékanyag:”.

21. A 23. oldalon, a 18. cikk (1) bekezdésének c) pontjában:

a következő szövegrész: „kizárólag összetett élelmiszer előállításához használt élelmiszer, feltéve...”.

helyesen: „kizárólag összetett élelmiszer előállításához használt élelmiszerben, feltéve...”.

22. A 23. oldalon, a 18. cikk (3) bekezdésében:

a következő szövegrész: „...nem a hozzáadott aromaanyag, élelmiszer-adalékanyag vagy élelmiszerenzim, hanem az élelmiszer-adalékanyagának minősül...”

helyesen: „...nem a hozzáadott élelmiszer-aroma, élelmiszer-adalékanyag vagy élelmiszerenzim, hanem az élelmiszer élelmiszer-adalékanyagának minősül...”.

23. A 23. oldalon, a 18. cikk (4) bekezdésében:

a következő szövegrész: „(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az édesítőszerként használt élelmiszer-adalékanyag engedélyezett a hozzáadott cukor nélkül készült összetett élelmiszerekben, a csökkentett energiatartalmú összetett élelmiszerekben, az alacsony kalóriatartalmú étrendhez szánt összetett diétás élelmiszerekben, a nem kariogén összetett élelmiszerekben és a megnövelt felhasználási időtartammal rendelkező összetett élelmiszerekben...”

helyesen: „(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az édesítőszerként használt élelmiszer-adalékanyag jelenléte engedélyezett a hozzáadott cukor nélkül készült összetett élelmiszerekben, a csökkentett energiatartalmú összetett élelmiszerekben, az alacsony kalóriatartalmú étrendhez szánt összetett diétás élelmiszerekben, a nem kariogén összetett élelmiszerekben és a megnövelt eltarthatósági időtartammal rendelkező összetett élelmiszerekben...”.

24. A 23. oldalon, a 19. cikk b) pontjában:

a következő szövegrész: „(b) az ezen irányelv II. és III. mellékleteiben felsorolt...”

helyesen: „(b) a II. és III. mellékletben felsorolt...”.

25. A 23. oldalon, a 22. cikk (1) bekezdése b) pontjának végén:

a következő szövegrész: „...más egyértelmű utalás az élelmiszerként való rendeltetésszerű felhasználására;”

helyesen: „...még pontosabb utalás az élelmiszerben való rendeltetésszerű felhasználására;”.

26. A 25. oldalon, a 22. cikk (3) bekezdésében:

a következő szövegrész: „(3) Amennyiben a tárolás, értékesítés, szabványosítás, feloldás vagy hígítás...”

helyesen: „(3) Amennyiben a tárolás, értékesítés, standardizálás, feloldás vagy hígítás...”.

27. A 25. oldalon, a 22. cikk (5) bekezdésében:

a következő szövegrész: „(5) Amennyiben az enzimeket tartályokban szállítják,...”

helyesen: „(5) Amennyiben az élelmiszer-adalékanyagokat tartályokban szállítják,...”.

28. A 25. oldalon, a 23. cikk (1) bekezdésének bevezető szövegrészeiben:

a következő szövegrész: „...a nem a végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt,...”

helyesen: „...a végső fogyasztóknak történő értékesítésre szánt,...”.

29. A 25. oldalon, a 23. cikk (1) bekezdésének a) pontjában:

a következő szövegrész: „a) valamennyi élelmiszer-adalékanyag tekintetében az ezen rendeletben megállapított megnevezés és E-szám vagy az összes élelmiszer-adalékanyag megnevezését és/vagy E-számát tartalmazó értékesítési leírás;”

helyesen: „a) valamennyi élelmiszer-adalékanyag tekintetében az ezen rendeletben megállapított megnevezés és E-szám vagy az összes élelmiszer-adalékanyag megnevezését és E-számát tartalmazó értékesítési leírás;”.

30. A 26. oldalon, a 27. cikk (1) bekezdésében:

a következő szövegrész: „(1) A tagállamok kockázatalapú megközelítést alkalmazva rendszereket tartanak fenn az élelmiszer-adalékanyagok fogyasztásának és használatának figyelemmel kísérésére,...”

helyesen: „(1) A tagállamok kockázatalapú megközelítést alkalmazva rendszereket tartanak fenn az élelmiszer-adalékanyagok fogyasztásának és felhasználásának figyelemmel kísérésére,...”.

31. A 27. oldalon, a 30. cikk (3) bekezdésében:

a következő szövegrész: „(3) Az élelmiszer-aromaanyagokban...”

helyesen: „(3) Az élelmiszer-aromákban...”.

32. A 27. oldalon, a 30. cikk (4) bekezdésében:

a következő szövegrész: „(4) Az e cikk (1)–(3) bekezdéseinek alkalmazási körébe tartozó élelmiszer-adalékanyagok előírásait az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerezimek és az élelmiszer-aromaanyagok egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletnek megfelelően...”

helyesen: „(4) Az e cikk (1)–(3) bekezdéseinek alkalmazási körébe tartozó élelmiszer-adalékanyagok specifikációit az élelmiszer-adalékanyagok, az élelmiszerezimek és az élelmiszer-aromák egységes engedélyezési eljárásának létrehozásáról szóló 1331/2008/EK rendeletnek megfelelően...”.

33. A 29. oldalon, az I. melléklet 3. pontjában:

a következő szövegrész: „3. »tartósítószer«: olyan anyagok, amelyek a mikroorganizmusok okozta romlás megakadályozásával meghosszabbítják az élelmiszerek eltarthatóságát, és/vagy védelmet biztosítanak a kórokozó mikroorganizmusokkal szemben;”

helyesen: „3. »tartósítószer«: olyan anyagok, amelyek a mikroorganizmusok okozta romlás megakadályozásával meghosszabbítják az élelmiszerek eltarthatósági időtartamát, és/vagy védelmet biztosítanak a kórokozó mikroorganizmusok szaporodásával szemben;”.

34. A 29. oldalon, az I. melléklet 4. pontjában:

a következő szövegrész: „4. »antioxidánsok«: olyan anyagok, amelyek az oxidáció okozta romlás – mint a zsírok avasodása és a színváltozások – megakadályozásával meghosszabbítják az élelmiszerek eltarthatóságát;”

helyesen: „4. »antioxidánsok«: olyan anyagok, amelyek az oxidáció okozta romlás – mint a zsírok avasodása és a színváltozások – megakadályozásával meghosszabbítják az élelmiszerek eltarthatósági időtartamát;”.

35. A 29. oldalon, az I. melléklet 5. pontjában:

a következő szövegrész: „5. »hordozók«: olyan, saját technológiai hatás nélküli anyagok, amelyeket az élelmiszer-adalékanyagok, aromaanyagok, élelmiszerezszerek...”

helyesen: „5. »hordozók«: olyan, saját technológiai hatás nélküli anyagok, amelyeket az élelmiszer-adalékanyagok vagy -aromák, élelmiszerezszerek...”.

36. A 29. oldalon, az I. melléklet 8. pontjában:

a következő szövegrész: „8. »csomósodást és lesülést gátló anyagok«: olyan anyagok, amelyek csökkentik az élelmiszer önálló részeinek egymáshoz tapadását;”

helyesen: „8. »csomósodást gátló anyagok«: olyan anyagok, amelyek csökkentik az élelmiszer önálló részeinek egymáshoz tapadását;”.

37. A 31. oldalon, a III. melléklet címében:

a következő szövegrész: „Az élelmiszer-adalékanyagokban, élelmiszerezszerekben és élelmiszer-aromaanyagokban felhasználható élelmiszer-adalékanyagok közösségi listája és felhasználási feltételeik.”

helyesen: „Az élelmiszer-adalékanyagokban, élelmiszerezszerekben és élelmiszer-aromákban felhasználható élelmiszer-adalékanyagok közösségi listája és felhasználási feltételeik.”

38. A 31. oldalon, a III. mellékletben:

a következő szövegrész: „2. rész Élelmiszer-adalékanyagok az élelmiszer-adalékanyagokban lévő hordozókon kívül”

helyesen: „2. rész A hordozókon kívüli élelmiszer-adalékanyagok az élelmiszer-adalékanyagokban”.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU